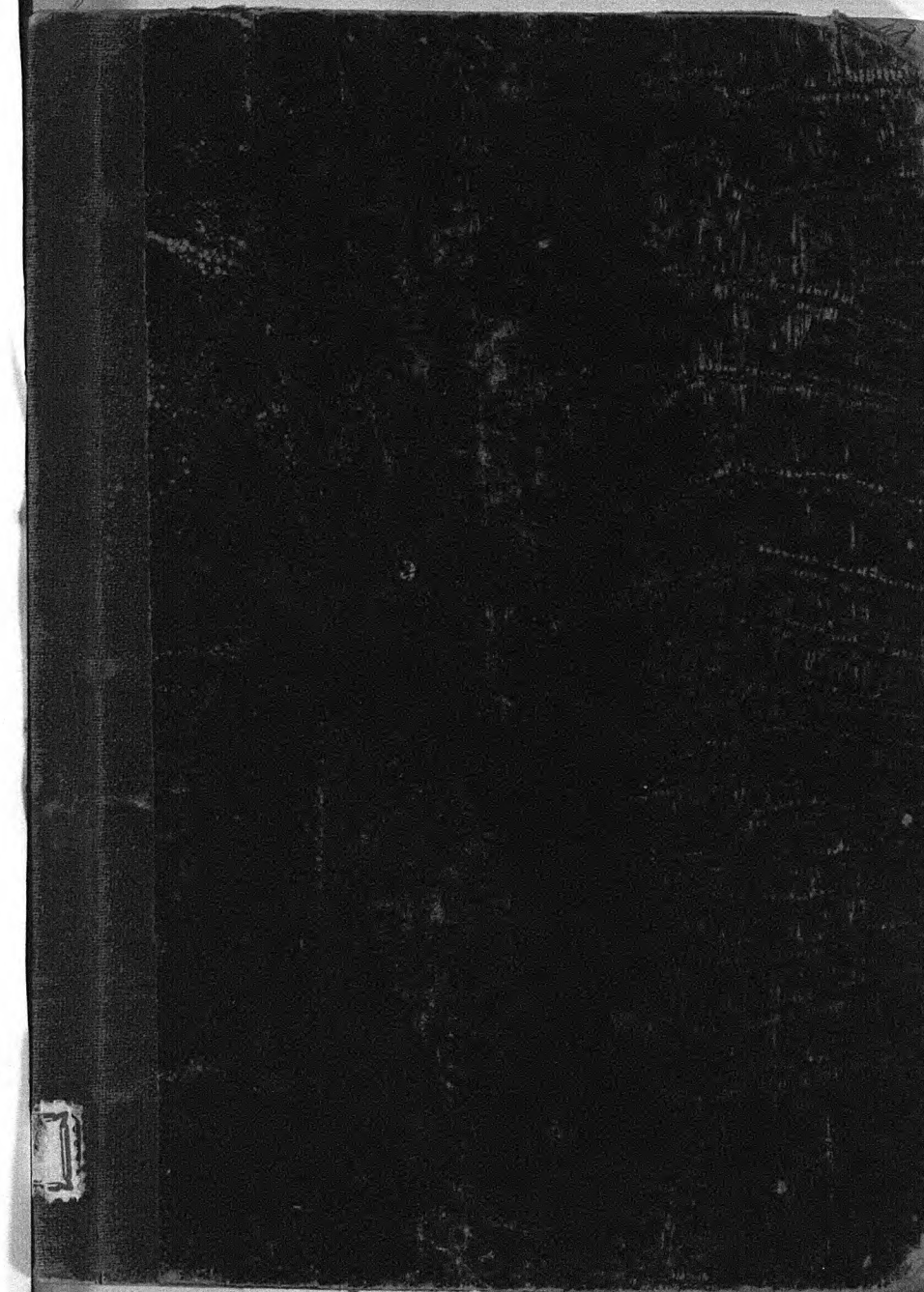

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΒΕΡΟΙΑΣ

+300
NOM

Αριθ. είδ.

170 95

ΑΡΧΕΙΟ

Αρραβόν

GRVLR - 00049

LA

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

+3001

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΔΗΜ. Ν. ΔΕΛΛΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΕΝ ΧΑΛΚΙΔΕΙ
472
ΠΡΟΘΕΣΜΙΑΙ

ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΠΟΙΝΙΚΗΣ

ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΥΠΟ

ΛΑΜΠΡΟΥ ΚΑΤΑΦΥΓΙΩΤΟΥ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΟΥΣ Ζ, ΔΙΑΛΗΣΜΑ

6—Ὁδὸς Βορέου—6

1903

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΑΦΙΕΡΟΥΤΑΙ

ΤΩ ΣΕΒΑΣΤΩ ΜΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΗ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

ΙΩΑΝΝΗ ΕΤΤΑΞΙΑ

ΕΙΣ ΕΝΔΕΙΞΙΝ ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗΣ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΑΝΤΙ ΟΔΗΓΟΥ

Ἐν τῷ παρόντι ἐγγχειρίδιον ὑπάρχουσιν ἔκαστοι αἱ προ-
 θεσμιαί τῆς Πολιτ. καὶ Ποινικῆς Δικονομίας μετὰ σημειώ-
 σεων ἐπὶ τῶν λεπτομερειῶν αὐτῶν. Καὶ ἐν μὲν τῷ πρώτῳ
 μέρει εἶνε αἱ τῆς Πολιτ. Δικονομίας κατ' αὐξ. ἀριθμὸν
 μέχρι τοῦ 115. Ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ μέρει αἱ τῆς Ποιν.
 Δικονομίας ἐπίσης κατ' αὐξόντα ἀριθμὸν ἐν συνεχείᾳ ἀπὸ
 115 ἕως 198. Ἐν τέλει προστίθενται δύο εὐρετήρια, τὸ
 πρῶτον διὰ τὰς προθεσμίας τῆς Πολ. Δικ. καὶ τὸ δεύτερον
 διὰ τὰς τῆς Ποιν. Δικονομίας.

Οἱ ἐν τοῖς εὐρετηρίοις ἀριθμοὶ δεικνύουσι τὸν αὐξόντα
 ἀριθμὸν, ἐν ᾧ εἶναι ἡ ἀναζητουμένη προθεσμία. Ζητεῖται
 λ. χ. ἡ προθεσμία τῆς Ἀνακοπῆς Πολιτ. ἐρήμην ἀποφα-
 σεων. Πρὸς εὗρεσιν ἀνατρέχουμεν εἰς τὴν λέξιν Ἀνακοπὴ
 τοῦ πρώτου Εὐρετηρίου. Ὁ ἐναντι τῆς λέξεως ταύτης ἀριθ.
 65 παραπέμπει ἡμᾶς εἰς τὸν αὐξ. ἀριθμὸν ὅπου ἐν ὅλῃ τῇ
 λεπτομερείᾳ τῆς προθεσμίας ταύτης.

Πεποιθώς, ὅτι θέλω συντελέσει πῶς εἰς οἰκονομίαν χρό-
 νου, ὅσον ἀφορᾷ τοῖς ἀσχολουμένοις περὶ τὴν Νομικὴν
 ἐπιστήμην, αἰτοῦμαι τὴν ἐπεικῆ κρίσιν διὰ πᾶσαν ἀτέ-
 λειαν τῆς ἐργασίας μου.

Ἐγχαφον ἐν Βώλῳ κατὰ Σεπτέμβριον 1903.

Λάμ. Καταφυγίωτης
 δικηγόρος.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δ. Μ. ΓΕΛΛΩΣ
Α. Κ. ΟΡΘΗ
Ε. Σ. ΜΑΚΙΔ

ΜΕΡΟΣ Α'

ΠΡΟΘΕΣΜΙΑΙ
ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΒΕΡΟΙΑΣ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΠΡΟΘΕΣΜΙΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΜΕΡΟΣ Α'

ΓΕΝΙΚΑ

1) Ἡ ὕπαρξις τοῦ περὶ προθεσμιῶν θεσμοῦ καὶ ἡ κανονικὴ αὐτῶν διαρρύθμισις ἐπιβάλλεται ὑπὸ τῆς ἀνάγκης αὐτῆς τῶν πραγμάτων καὶ τοῦ καλῶς ἐννοουμένου συμφέροντος τῆς τε δικαιοσύνης καὶ τῶν διαφερεσμένων· καθότι αἱ δίκαι διεξάγονται κανονικῶς καὶ ταχέως μόνον, ὅταν αἱ κατ' αὐτάς ἀναγκαῖαι πράξεις τῶν τε δικαζομένων καὶ τῶν δικαζοντων ἐνεργῶνται κατὰ τὴν προσήκουσαν τάξιν καὶ ἐν ὠρισμένη πάντοτε προθεσμίᾳ.

2) Προθεσμία ἐστὶ τὸ χρονικὸν σημεῖον κατὰ τὸ
Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βέροιας

ὁποῖον ἐπιβάλλεται, συγχωρεῖται, ἢ ἀπαγορεύεται ἡ ἐνέργεια διαφόρων δικαστικῶν πράξεων.

Σημ. Κατὰ τὸ γερμανικὸν κείμενον, Διούρα (dilatio) καλεῖται ὁ χρόνος, ἐν ᾧ ἐπιχειρεῖται ἡ πράξις. Πητὴ δὲ ἡμέρα, ἥτοι Προθεσμία (terminus) τὸ τμήμα τοῦ χρόνου, καθ' ὃ πρέπει νὰ ἐνεργηθῶσιν ὁποχρεωτικῶς αἱ δικαστικαὶ πράξεις.

3) Διὰ τὸν τρόπον, καθ' ὃν παρέχονται αἱ προθεσμίαι διαιροῦνται εἰς τρεῖς κατηγορίας, τὰς νομίμου, τὰς δικαστικὰς, καὶ τὰς συμπροσωνημένας.

4) Αἱ προθεσμίαι ἀφορῶσι τὸν χρόνον α) ἐν ᾧ δύνανται νὰ ἐνεργηθῶσι δικαστικαὶ πράξεις, β) ἐντὸς τοῦ ὁποῖου πρέπει νὰ γείνη ἐνέργειά τις, γ) μετὰ τὸν ὁποῖον δύνανται νὰ ἐπιχειρηθῇ πράξις τις, καὶ δ) πέραν τοῦ ὁποῖου ἀπαγορεύεται διαρρήδην πᾶσα ἐνέργεια. Ἦτοι εἰσὶν αἰσθητικαί, ἐκτεῖναι διὰ τῆς παρὰδρομῆς, τῶν ὁποίων ἐπάγεται ἀπώλεια δικαιοῦματος, καὶ αἰσθητικαί, ἐκτεῖναι, μεθ' ἧς δύνανται νὰ ἐπαναληφθῇ πράξις τις ὑπὸ τὸ βάρος τῶν ἐξόδων.

Οἰκον. § 91 Σελ. 296. Ποταμ. Εἰσαγωγ. Σελ. 190—197.

ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΠΡΟΘΕΣΜΙΩΝ

Β) Ὑπολογισμός προθεσμιῶν καλεῖται ἡ ἐργασία πρὸς προσδιορισμὸν τοῦ χρόνου τῆς ἐνάρξεως, τῆς ἐνεργείας, καὶ τῆς συμπληρώσεως ἐν γένει τῶν προθεσμιῶν.

Γ) Τὴν προθεσμίαν κινεῖ, ὅτε μὲν ἡ ἐπίδοσις δικαγράφων, ὅτε δὲ γεγονός τι ἕτερον.

Καὶ ὡς πρὸς τὸ δικαγραφον.

Αὖν Ἡ ἐπίδοσις ὠφελεῖ κατ' ἀρχὴν τὸν ἐνεργήσαντα μόνον. Τῆς ἀρχῆς ταύτης ἐξαιρέσεις ὑφίσταται, ὅσακις πρὸκειται περὶ α) δικαίου ἀδικοῦ, β) ὑποχρεώσεως ἀλληλεγγύου καὶ γ) χρήσεως τοῦ ἐνδίκου τῆς ἐφέσεως μέσου. Κατὰ τὰς περιπτώσεις ταύτας ἡ ἐπίδοσις ὠφελεῖ πάντας τοὺς ὁμοδίκους, χωρὶς οὐδέποτε νὰ βλάπτη.

Βεν Ἡ προθεσμία κινεῖται ἐναντίον τοῦ πρὸς ὃν ἐγένετο ἡ ἐπίδοσις μόνον καὶ οὐχὶ κατὰ τοῦ κοινοποιούντος. Κατ' ἐξαιρέσιν ἡ ἐπίδοσις κινεῖ τὴν προθεσμίαν δι' ἀμφοτέρους τοὺς διαδίκους, α) ἐὰν πρόκηται περὶ προθεσμίας πρὸς προσωπικὴν ἐμφάνισιν ἐνώπιον δικαστηρίου, ἢ δικαστοῦ τινος, β) "Ὅταν τις καλῇ τὸν ἀντίδικόν του, ὅπως ἐμφανισθῇ ἐντὸς ὁρισμένης προθεσμίας ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου. τότε ὑποχρεῖται νὰ ἐμφανισθῇ καὶ αὐτός, καὶ

γ) ἡ εἰδικὴ περίπτωσις τοῦ ἄρθρ. 338 Πολ. Δικον. προ-
κειμένου περὶ μαρτυρικῆς ἀποδείξεως, ὅτε διὰ τῆς ἐπιδό-
σεως τῆς ἀποφάσεως κινεῖται ἡ προθεσμία καὶ ἐναντίον
τοῦ ἐπιδίδοντος.

7) Ἡ ἡμέρα τῆς πρῆξεως, ἣτις κινεῖ τὴν προθε-
σμίαν δὲν συνυπολογίζεται παρ' ἡμῖν, καὶ ἡ νόμιμος αὐτῆς
ἐνέργεια ἄρχεται μόνον ἀπὸ τοῦ μεσονυκτίου, ὅπερ χωρίζει
τὴν ἡμέραν τῆς ἐπιδόσεως ἀπὸ τῆς ἐπιούσης. Ἡ λήξις
ἐπέρχεται κανονικῶς τὴν ὥραν μ. μ. τῆς τελευταίας
ἡμέρας.

8) Ἐὰν ἐν τῷ μεταξὺ τοῦ χρόνου τῆς προθεσμίας
συμπίπτωσιν ἑορταί, αὗται οὐδεμίαν ἀλλοίωσιν ἐπιφέρει-
σιν, ἅτε συνυπολογιζόμεναι. Ἐὰν ὅμως κατὰ τὴν τελευ-
ταίαν ἡμέραν συμπέσῃ ἑορτή, προσλαμβάνεται ἀντ' αὐτῆς
ἡ ἐπομένη, μέχρις οὗ εὗρεθῇ ἡμέρα μὴ ἐξαίρουμένη.

9) Ἡ κατὰ μῆνα, προσδιωρισμένη προθεσμία περιέ-
χει πάντοτε χρόνον πολλαπλάσιον τοῦ ἀριθμοῦ 30.

10) Ἡ ἐν γένει κοινοποίησις δικογράφων κινεῖ τὰς
δικονομικὰς προθεσμίας μόνον, ὅταν, τό τε δικόγραφον καὶ
Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βερόιας

τὸ περὶ τῆς ἐπιδόσεως αὐτοῦ ἀποδεικτικὸν περιβάλλονται τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος, ἢ ὡς οὐσιώδεις ἀποκρουμένας διατυπώσεις.

11) Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ὁ διάδικος, ὃ παρ᾽ ἐχθρῇ προθεσμία θνήσκει πρὸ τῆς λήξεως αὐτῆς, διὰ τοῦ κληρονόμου ἄρχεται νέα προθεσμία, ὑπολογιζομένη, ἀρ' ἥς οὗτοι ἀπεδέξαντο ὀριστικῶς τὴν κληρονομίαν, εἴτε δι' ἀναμίξεως, εἴτε διὰ ρητῆς δηλώσεως, μὴ λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς τοῦ ἄρθρ. 560 Πολ. Δικον. τετραμήνου προθεσμίας περὶ ἀποδοχῆς.

12) Ἐπὶ θεμάτων, ἐφ' ὧν ἡ προθεσμία ἄρχεται ἀπὸ τοῦ κινουῦν τὴν προθεσμίαν γεγονός, λαμβάνει χώραν ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν ὑπολογισμός. Ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τοῦ δικογράφου τὰ ἀποτελέσματα ἄρχονται ἅμα τῇ κοινοποιήσει ἐπὶ τῶν ἄρθρ. Πολ. Δικον. 8, 33, 44, 890, 927 καὶ 963. Ἄν δὲ συνεφωνήθῃ νὰ ἄρχηται ἡ προθεσμία ἀπὸ τῆς συντάξεως ἐγγράφου τινός, ἡ προθεσμία λογίζεται ἀπὸ ὥρας εἰς ὥραν (Ἄρ. Π. 238 τοῦ 1868).

13) Πᾶσαι αἱ προθεσμίαι ἀναστέλλονται, ὡσάκις πρόκειται περὶ ἐπιδρομῆς ἐχθρικῆς ἢ πολιρκίας, καὶ ὅταν

ὑπάρχει ἀνωτέρα βία, προσερχομένη ἐκ φυσικῶν αἰτιῶν (ὅρα δικαιοστάσιον, ἀριθ. 104).

14) Κατὰ τὰς δικαστικὰς διακοπὰς (Ἰούλιον καὶ Αὐγούστον) αἱ περὶ ἀποδείξεως προθεσμίαι ἡρεμῶσιν. Μόνον εἰάν ἤρξατο ἡ ἐνέργεια πρὸς εξέτασιν μαρτύρων πρὸ τῶν διακοπῶν, ἐξακολουθεῖ ἡ τοιαύτη ἐνέργεια καὶ κατὰ τὰς διακοπὰς.

Δὲν ἡρεμῶσιν ὅμως αἱ προθεσμίαι κατὰ τὰς διακοπὰς ἐπὶ ἐμπειρικῶν ὑποθέσεων, καὶ ἐπὶ ἐνδίκων μέσων.

Ἰδὲ περὶ ἀπάντων τῶν μέχρι τοῦδε Πολ. Δικον. ἀριθ. 193 καὶ 194 Οἰκον. § 91. 92 Σελ. 297-300. Ποταμ. Εἰσαγωγὴ Σελ. 190-221.

ΠΑΡΕΚΤΑΣΙΣ ΠΡΟΘΕΣΜΙΩΝ

15) Παρεκτείνονται μόνον αἱ νόμιμοι προθεσμίαι, εἰάν μαρτυς, παρηνκατογνώμων, ἢ διαδικὸς κατοικῇ εἰς τόπον ἕτερον παρὰ τὸν τοῦ δικαστηρίου, ἢ τοῦ ἀντιδίκου, 15 μὲν ἡμέρας, ἂν κατοικῇ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ αὐτοῦ Πρωτοδικείου, 25 δ' ἡμέρας, ἂν κατοικῇ ἐν τῇ περιφερείᾳ ἑτέρου Πρωτοδικείου, ὑπαγομένου ὅμως εἰς τὸ αὐτὸ Ἐφετεῖον, καὶ 30 ἡμέρας, ἂν κατοικῇ ἐν τῇ περιφερείᾳ ἑτέρου Ἐφετείου.

Ἐάν πλείονα πρόσωπα κατοικῶσιν ἐν διαφόροις τόποις τὴν ἐπέκτασιν τῆς προθεσμίας ρυθμίζει ὡς πρὸς πάντας ἢ ἀπωτέρα ἀπόστασις, ἣτις ἐν ἐλλείψει κατοικίας κανονίζεται ἐκ τοῦ τόπου τῆς διαμενῆς τοῦ μαρτυροῦ, τοῦ πραγματογνώμονος, ἢ τοῦ ἀντιδίκου.

Πολ. Δίκον. 193 καὶ 196 ὡς μετ' ἐρρουθμισθῆσαν διὰ τοῦ Νόμου ΒΣΚΕ' τῆς 11 Φεβρουαρίου 1894. — Οἰκον. § 93, Σελ. 300. Ποταμ. Εἰσαγωγὴ Σελ. 225-243.

Σημ. 1) Αὔξησης δὲν χωρεῖ, ἐὰν προκειμένου καὶ ἐνεργηθῇ πρᾶξις τις πρὸς τὸν ἀντίδικον, ὡς Δ. Χ. καὶ ἐπιδοθῇ αὐτῷ ἀνακοπή, ἔφεσις, γνωστοποίησις μαρτύρων, ἀπολογητήριον κ.λ. ὁ ἐνεργῶν δὲν κατοικῇ μὲν ἐν τῇ ἑδρᾷ τοῦ Δικαστηρίου, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ἀπευθύνεται τὸ δικόγραφον, ἔχη ὅμως τὴν αὐτὴν μετὰ τοῦ ἀντιδίκου διατριβὴν (ὑπάρχει καὶ ἀντίθετος γνώμη). Ἐπίσης καὶ ὅταν ὁ ὑποχρεωθεὶς εἰς ἀπόδειξιν ἔγγραφον κατοικῇ ἐν ἄλλῳ μέρ, ἢ ὁ ἀντίδικος αὐτοῦ τόπῳ, ἄλλ' ἐντὸς τῆς ἑδρᾶς τοῦ Δικαστηρίου (Ποταμιάνου Εἰσαγωγὴ Σελ. 229 Σημ. 10). 2) Μόρῃ τῆς αὐξήσεως βάσις λαμβάνεται ἡ κοιτοικία τῶν διαδίκων, καὶ οὐχὶ τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν. Ἐπομένως, ὅταν ἡ ἀπόφασις κοινοποιῖται πρὸς τὸν πληρεξούσιον, διὰ τὴν ἐπέκτασιν τῶν προθεσμιῶν τῶν ἐνδίκων μέσων λόγῳ ἀποστάσεως λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ κατοικία τῶν διαδίκων (Θέμις ἔτος Β'. Σελ. 663. Ε. Α. 1436 τοῦ 1891). 3) Ὑπαρχόντων πολλῶν ἐταγομένων διάφορον κοιτοικίας ἔχόντων, πρέπει καὶ πα-

ρέλθῃ ἡ τῆς ἀπωτέρας κατοικίας προθεσμία (Πο.λ. Δικον. 593). 4) Αἱ δικαστικαὶ προθεσμίαι μόνον ὑπὸ τῶν διαδίκων ἀπὸ κοινοῦ, ἢ ὑπὸ τοῦ τάξαντος ταύτας Δικαστηρίου τῇ αἰτήσῃ ἐνὸς τῶν διαδίκων δύναται νὰ ἐπεκταθῶσιν (Θέμις ἔτος Β'. Σε.λ. 435. Α. Π. 184 τοῦ 1891). 5) Παρέκτασις ὅν ἐν χωρεῖ, ἐὰν πρόνῃται περὶ ἐμφανίσεως, ἢ ἐνεργείας τινὸς ἐνώπιον Δικαστηρίου, καὶ ὁ διάδικος κατοικῇ ἐν τῇ ἑδρᾷ αὐτοῦ, εἰ καὶ ὁ ἐνεργῶν ἔχει διάφορον τῆς τοῦ ἀντιδίκου αὐτοῦ κατοικίας. 6) Ἐλλείψει κατοικίας μονίμου δύναται πρὸς κακοτισμὸν τῆς ἀποστάσεως νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν καὶ ἡ ἀπλὴ τῶν διαδίκων διαμονή. 7) Ὁ ζητῶν ἐπέκτασιν προθεσμίας εἰσάγει εἰς τὸ Δικαστήριον αἰτησιν, κοινοποιουμένην πρὸ τῆς τελευταίας τῆς πρώτης προθεσμίας, καὶ περιέχουσαν λόγους ἀποχρῶντας. 8) Σύντμησις τῶν προθεσμιῶν ἐπιτυγχάνεται διὰ τοῦ Εἰρηνοδίκου, ἢ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν. 9) Αἱ νόμιμοι προθεσμίαι ἐπεκτείνονται λόγῳ ἀποστάσεως κατὰ τὰς ἐν τῷ νόμῳ ὠρισμένας περιπτώσεις, ὥς ἐν τοῖς ἐπομένοις θέλομεν ἀναφέρει.

ΝΟΜΙΜΟΙ ΤΗΣ ΠΑΡΑΜΕΛΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΡΟΘΕΣΜΙΩΝ ΣΥΝΕΠΕΙΑΙ

16) Τὰ ἀποτελέσματα τῆς μὴ ἐμφανίσεως, ἢ τῆς παραμελήσεως προθεσμίας τινὸς προσδρίζονται εἰς τὰς

καθ' ἕκαστον εἶδη τῆς διαδικασίας. Γενικῶς δὲ δύο εἶδη ζημιῶν, ἃς ὑφίσταται ὁ ἀμελήσας διάδικος εἶναι. Ἀν' **ἀνόρθωσις** τῆς ἐκ τῆς ἀμεληθείσης πράξεως ἐπελθούσης βλάβης, **ἀπώλεια** τοῦ δικαιώματος πρὸς ἐνέργειαν τῆς πράξεως, δι' ἣν ἐτάχθη ἡ προθεσμία, καὶ **ὁμολογία** τεκμαιρομένη ἐκ τῆς ἀπραξίας τοῦ ἀμελήσαντος. Βον **Ἀκυρότητες** διαφοροί, καθ' ἃς καθίσταται ἀναγκαία ἡ ἐπανάληψις τῶν ἐνεργηθεισῶν ἤδη πράξεων.

Σημ. 1) Ἡ παρέλευσις τῆς νομίμου προθεσμίας ἐπάγεται ἀποκλεισμόν τῶν ἐνδίκων μέσων, ἐκτὸς εἰὰν ὁ διάδικος ἠπράκτησεν ἕνεκα βίας ἀνωτέρας καὶ ἀκαταμσ-
χήτον. 2) Ἐὰν ἀμφότεροι οἱ διάδικοι ἡμέλησαν τῆς προ-
θεσμίας οὐδεμία ζημία ἐπέρχεται.

Πολ. Δικον. 199 καὶ 200. Οἰκον. § 94
Σελ. 303. Ποταμ. Εἰσαγωγὴ Σελ. 243-250.
Ψαρρᾶ Σελ. 365-368.

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΙ

17) Ἀγωγή κατὰ τοῦ Δημοσίου εἶναι τότε μόνον παραδεκτὴ, ὅταν ὁ ἐνάγων ἀπευθύνηται πρὸς τὴν ἀμέσως ἀνωτέραν Διοικητικὴν ἀρχὴν ζητῶν τὴν ἀπόδοσιν τῶν δικαίων του, καὶ ἥ ἔλαβεν ἀπόφασιν ἀρνητικὴν, ἢ, ἐντὸς 6 ἐβδομάδων ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς παραδόσεως τῆς ἀναφο-
ρᾶς του (αἰτήσεως θεραπείας) δὲν ἔλαβε καμμίαν ἀπόφασιν.

Προθεσμίαι Πολιτ. Δικονομίας

2

Πολ. Δικον. 2 καὶ 60. Οίκον. § 97 Σελ. 312. Ποταμ. Βιβλ. Β'. Σελ. 32.

Σημ. 1) Αἴτησις θεραπείας ὑπὸ τὴν ἄνω προθεσμίαν ἀπαιτεῖται καὶ ἐναντίον τῶν Δήμων, ὡς καὶ τῶν λοιπῶν ὑπὸ τὴν ἐφορείαν τοῦ Δημοσίου διατελοῦντων νομικῶν προσώπων (Β. Διαταγ. ἀπὸ 12 Μοῖου 1835). 2) Ὁ Ζημιωεὶς παρὰ δικαστῶν ἢ δικαστηρίων ὀφείλει πρὶν καμῆν τὴν ἀγωγὴν, τὰ ζήτησιν δι' ἀναφορᾶς του παρ' ἐκείνων, παρὰ τῶν ὁποίων φρονεῖ ἐαυτὸν ἠδικημένον τὴν θεραπείαν τοῦ πράγματος. Ὅκτῳ δὲ ἡμέρας μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς ἀναφορᾶς δύναται τὰ γελῆν ἢ ἀγωγῆ. 3) Συνεπειὰς ἔχει ἡ αἴτησις θεραπείας τὴν ὑπερημερίαν καὶ τὴν ἀναστολὴν τῆς παραγραφῆς ἐπὶ 6 ἐβδομάδας, οὐχὶ δὲ τὴν διακοπὴν τῆς παραγραφῆς. 4) Ἄν ἐπεδόθη ἡ οὐ αἴτησις θεραπείας ἐξετάζεται ἀντεπαγγέλτως μόνον προκειμένον περὶ τῆς ἀγωγῆς κακοδικίου καὶ οὐχὶ ἐπὶ ἀγωγῆς κατὰ τοῦ Δημοσίου.

18) Ἐπὶ καταρατικῆς συγκρούσεως πρὸς κανονισμόν τῆς ἀρμυδιότητος, ἢ ἐπιτρέπουσα τὴν κλήτευσιν ἀπόφασις τοῦ Ἀρείου Πάγου, κοινοποιεῖται πρὸς τὸν ἀντίδικον τοῦ αἰτοῦντος ἐντὸς 15 ἡμερῶν. Ἡ κοινοποίησις ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ αἰτοῦντος τὸν κανονισμόν. Ἡ προθεσμία ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως μὴ παρεκτεινομένη λόγῳ ἀποστάσεως. Πολ. Δικον. 32. Οίκον. § 47 Σελ. 137. Σημ. 12 καὶ 13. Ποταμ. Βιβλ. Β' Σελ. 423.

19) Οἱ διάδικαι ὑποχρεῦνται νὰ καταθέσωσιν 24 ὥρας πρὸ τῆς συζητήσεως παρὰ τῷ γραμματεῖ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου πάντα ἐν γένει τὰ διὰ τὴν δίκην συνταγέντα δικόγραφα, ὡς καὶ τὰ ἔγγραφα, ἅτινα ἐπεκαλέσαντο τυχόν, καὶ τῶν ὑποίων προτίθενται νὰ ποιήσωνται χρῆσιν πρὸς ἀπόδειξιν τῶν ἰσχυρισμῶν των. Π ο λ. Δ ι κ. 559. Ο ἰ κ ο ν. § 104. Σ ε λ. 341 καὶ 342 σ η μ. 11. Π ο τ α μ. Β ι β λ. Γ. Σ ε λ. 59.

20) Ὅσακις ὑπὸ τοῦ κοινοποιήσαντος ἔγγραφόν τι κατὰ τὴν προδικασίαν δὲν ὠρίσθη πρὸς ἐπιστροφὴν προθεσμία ἄλλη, τότε τὸ κοινοποιηθὲν ἔγγραφον ἀνάγκη νὰ ἐπιστραφῇ μετὰ 3 ἡμέρας ἀπὸ τῆς εἰς τὸν ἀντίκλητον ἢ ἀντίδικον ἐπιδόσεως, ἢ ἀπὸ τῆς παρὰ τῷ γραμματεῖ καταθέσεως. Ὁ ἀρνούμενος κατὰ τὴν ἄνω προθεσίαν τὴν τὴν ἀπόδοσιν τοῦ ἔγγραφου ὑποχρεῖται ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου κατὰ τὴν ἐπ' ἀναφορᾷ διαδικασίαν εἰς τὴν ἐπιστροφὴν διὰ προσωπικῆς κρατήσεως, ἀποζημιώσεως δραχ. τριῶν διὰ πᾶσαν ἡμέραν ἀναβολῆς, καὶ πληρωμῆς τῶν ἐξόδων. Π ο λ. Δ ι κ ο ν. 555, 556, 557. Ο ἰ κ ο ν ο μ. § 104. Σ ε λ. 342. Π ο τ α μ. Β ι β λ. Γ' Σ ε λ. 61.

21) Πᾶς κληρονόμος ὑπὸ τοιαύτην ἐναγόμενος ιδιότητα δύναται νὰ ἀξιώσῃ τὴν παροχὴν προθεσμίας 4 μηνῶν, ὅπως συντάξῃ ἀπογραφὴν καὶ διασκεφθῇ περὶ ἀποδοχῆς ἢ ἀποβολῆς τῆς κληρονομίας. Π ο λ. Δ ι κ ο ν. 560.

Οἶκον. § 104 Σελ. 344 σημ. 12, 13, 14 καὶ ἐξῆς. Ποταμ. Βιβλ. Γ'. Σελ. 62 καὶ ἐξῆς.

Σημ. 1) Τὴν ἐνστασιν ταύτην ἔχουσιν οἱ τε οἰκεῖοι καὶ οἱ ἐξωτικοὶ κληρονόμοι (σύμφωνοι, Ποταμιάνος, Κρασσᾶς. contra Οἰκορομίδης). 2) Ἡ προθεσμία αὕτη ἄρχεται καὶ χωρεῖ οὐχὶ ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀγωγῆς, ἀλλὰ ἀπὸ τῆς ἀνοξείσεως τῆς κληρονομίας, ἥτοι τοῦ θανάτου τοῦ κληρονομηθέντος. 3) Ἡ προθεσμία αὕτη ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ παρεκτείνεται (σύμφωνος Ποταμιάνος, contra Οἰκορομίδης).

22) Ὅσάκις ὑπάρχουσι τρίτοι εὐθυνόμενοι εἰς ἐγγύησιν, ἢ ὁμοδικοί, ὁ ἐναγόμενος ἔχει προθεσμίαν 15 ἡμερῶν, ἵνα προσεπικαλέσῃ αὐτοὺς εἰς τὴν δίκην. Τὴν ιδίαν προθεσμίαν ἔχουσιν οἱ προσεπικληθέντες ὡς πρὸς τοὺς ἰδίους ἐγγυητὰς καὶ ὁμοδικούς. Ἡ προθεσμία αὕτη παρεκτείνεται λόγω ἀποστάσεως. Ἡ μὴ τήρησις αὐτῆς συνεπάγεται ἐνστασιν ἀναβλητικὴν. Πολ. Δίκον. 561. Οἶκον. § 104 Σελ. 345. Ποταμιάνου Βιβλ. Γ'. Σελ. 68.

23) Ἐπὶ συνοπτικῶν δικῶν, ἐάν ἐν τῷ ἐγγράφῳ τῆς ἀγωγῆς ἡ ἡμέρα τῆς συζητήσεως δὲν προσδιωρίσθῃ ἀκριβῶς ἢ ὀρθῶς, ἡ δὲν προσδιωρίσθῃ παντάπασιν, ἡ ὑπόθεσις συζητεῖται νομίμως τὴν Τρίτην ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀγωγῆς ἡμέραν. Τὴν προθεσμίαν ταύτην ὁ ἐνάγων δύναται

νά ἐπεκτείνειν ἐν τῷ ἐγγράφῳ, ἀλλ' οὐχὶ καὶ νά συντάμη. Παρεκτείνεται λόγῳ ἀποστάσεως. Π ο λ. Δ ι κ ο ν. 619, 620, 621. Ο ἰ κ ο ν. § 118 Σ ε λ. 391 Π ο τ α μ. Β ι β λ. Γ'. Σ ε λ. 111, 215, 216.

Σημ. Ἐὰν ὁ ἐναγόμενος, ἡ ὁμόδικός τις κατοικῇ ἐκτὸς τοῦ Βασιλείου, ἡ ἄνω προθεσμία συνίσταται εἰς τρεῖς μῆνας, ἐὰν οὗτοι κατοικῶσιν ἐν Εὐρώπῃ, ἢ ἐν Τουρκίᾳ, ἢ Αἰγύπτῳ, εἰς ἕξ δὲ μῆνας ἐὰν κατοικῶσιν εἰς ἄλλα μέρη τοῦ κόσμου, ἢ εἰς ἄλλης ἐπικρατείας (Π ο λ. Δ ι κ. 541). Ἐὰν ὁμοί τὸ ἐγγραφον τῆς ἀγωγῆς ἐρχεῖσθῃ ἐν αὐτῇ τῇ Ἑλλάδι, τότε δίδεται ἡ συνήθης προθεσμία τῶν 3 ἡμερῶν εἰ καὶ ὁ ἐναγόμενος φέρεται ὡς κάτοικοι τοῦ ἐξωτερικοῦ.

24) Ἐπὶ συνήθων ὑποθέσεων, ἐὰν ἐν τῷ ἐγγράφῳ τῆς ἀγωγῆς ἡ πρὸς ἀπαντησιν τοῦ ἐναγομένου προθεσμία δὲν προσδιωρίσθῃ, τότε μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς ἀγωγῆς ἔχει ὁ ἐναγόμενος 15 ἡμερῶν προθεσμίαν πρὸς ἀπολογία. Γενομένης τῆς ἀπολογίας, δίδεται τῷ ἐνάγοντι 8 ἡμέρες προθεσμία πρὸς ἀνταπολογία, μεθ' ὃ ἐγγράφεται καὶ συζητεῖται ἡ ὑπόθεσις. Ἡ προθεσμία αὕτη παρεκτείνεται λόγῳ ἀποστάσεως. Εἶναι δὲ τρίμηνος ἢ ἑξάμηνος διὰ τοὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ κατοικοῦντας (ὡς ἐν τῇ σημειώσει τοῦ προηγουμένου ἀριθ. μνημονεύεται) Π ο λ. Δ ι κ ο ν. 540, 541, 567. Ο ἰ κ ο ν. § 109 Σ ε λ. 359 Π ο τ α μ. Β ι β λ. Γ' Σ ε λ. 112.

25) Ἐάν ἐπὶ ἐμπορικῶν ὑποθέσεων δὲν προσδιωρίσθῃ ἐν τῇ ἀγωγῇ ἀκριβῶς ἢ ὀρθῶς, ἢ παρελείφθῃ τελείως ἢ πρὸς συζήτησιν προθεσμία, ὡς ἡμέρα ἐμφανίσεως εἶναι κατὰ νόμον ἢ μετὰ τὴν παράδοσιν τοῦ ἐγγράφου τῆς ἀγωγῆς, π. ἑ. ἢ ἐπιούσα τῆς ἐπιδόσεως. Ὁ ἐνάγων παρεκτείνει τὴν προθεσμίαν ταύτην, συντέμνει δὲ μόνον ἐπὶ ναυτικῶν ὑποθέσεων, Π. ο. λ. Δ. ι. κ. ο. ν. 721, 726. Ο. ι. κ. ο. ν. § 126 Σ. ε. λ. 411. Π. ο. τ. α. μ. Β. ι. β. λ. Γ' Σ. ε. λ. 232.

Σημ. 1) Ἡ προθεσμία αὕτη παρεκτείνεται λόγῳ ἀποστασίας. 2) Ἀγωγή κοινοποιηθεῖσα τὴν Δευτέραν συζητεῖται νομίμως τὴν Τετάρτην. 3) Ἐγγράφεται ἀμέσως μετὰ τὴν ἐπίδοσιν εἰς τὸ πινάκιον. 4) Διὰ τοὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐπεκτείνεται κατὰ τὸ ἀρθ. 541, ὡς εἰς τὸν ἄνω ἀριθ. λέγεται.

26) Αἱ παρεμπίπτουσαι ὑποθέσεις συζητοῦνται τὴν τρίτην ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως. Ἡ προθεσμία αὕτη δύναται νὰ ἐπεκταθῇ ὑπὸ τοῦ καλοῦντος, ἀλλὰ καὶ ὁ καλούμενος δύναται νὰ ἀποποιηθῇ τὴν παρέκτασιν ἐπικαλούμενος τὴν νόμιμον προθεσμίαν. Α. Π. 103 [1885] Ἐφ. ημ. Νομολ. Μπαλάνου Τ. μ. Ε' Σ. ε. λ. 132.

27) Ἐντός 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως (ἐάν ᾔσαν κατὰ τὴν δημοσίευσιν παρόντες οἱ διάδικοι) τῆς ἀποφάσεως τῆς διατασσούσης τὴν ἐγγραφοῦ ἀνάπτυξιν, ἢ ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῆς (ἐάν ᾔσαν ἀπόντες) κοινοποιεῖ ὁ ἐνάγων

τὴν ἔγγραφόν του ἀνάπτυξιν πρὸς τὸν ἐναγόμενον. Ἐντὸς δὲ 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως ταύτης κοινοποιεῖ ὁ ἐναγόμενος τὴν ἰδικήν του πρὸς τὸν ἐνάγοντα. Ἐντὸς δὲ πάλιν 15 ἡμερῶν ὁ εἰσηγητής, ἀφ' οὗ παραλάβῃ τὰ ἔγγραφα παρὰ τοῦ γραμματέως, προβαίνει εἰς τὴν σύνταξιν τῆς ἐκθέσεως καὶ τὴν ὑποβολὴν ταύτης διὰ τοῦ γραμματέως εἰς τὸ Δικαστήριον. Π ο λ. Δ ι κ ο ν. 612. Ο ἰ κ ο ν. § 114 Σ ε λ. 382. Π ο τ α μ. Β ι β λ. Γ'. Σ ε λ. 200.

Σημ. Παρέκτασις τῆς ἄνω προθεσμίας. Λόγω ἀποστάσεως κατὰ μὲν τὸν Οἰκονομίδην ἐπιτρέπεται, κατὰ δὲ τὸν Ποταμιάνου ὅχι. Κ. Μ. Γ. ὑπὲρ Ποταμιάνου.

28) Τὴν ἐξαίρεσιν τῶν δικαστῶν δέον νὰ ἐπικαλῶνται οἱ διαδίκαιοι πρὶν, ἢ ἀναλάβωσιν ἐκουσίως τὴν δίκην. "Ἡτοι ὁ μὲν ἐνάγων πρὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀγωγῆς, ὁ δὲ ἐναγόμενος πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐπ' ἀκροατηρίου συζητήσεως. Βραδύτερον ἢ τοιαύτη αἵτησις εἶναι ἀπαράδεκτος, ἐκτὸς ἐὰν ὁ λόγος ἐξαίρέσεως ἐπὶ ᾗ λθῇ ἀργότερον. Π ο λ. Δ ι κ ο ν. 39. Ο ἰ κ ο ν. § 132. Σ ε λ. 429. Π ο τ α μ. Β ι β λ. Γ'. Σ ε λ. 284.

29) Ἡ διὰ τῆς προκλήσεως τασσομένη προθεσμία πρὸς ἔγερσιν ἀγωγῆς ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ προκαλοῦντος. Δὲν δύναται ὅμως νὰ ᾖ βραχυτέρα τῶν 30 ἡμερῶν. Π ο λ. Δ ι κ ο ν. 82. Ο ἰ κ ο ν. § 130. Σ ε λ. 420. Π ο τ α μ. Β ι β λ. Γ'. Σ ε λ. 306.

Σημ. Ἡ προθεσμία αὕτη κατὰ Ποταμιάνον δὲν παρεκτείνεται, κατ' Οἰκονομίδην παρεκτείνεται λόγῳ ἀποστάσεως. Καὶ ὁ Φλογαίτης, καί.

30) Ὁ προκαλούμενος εἰς ἀγωγὴν ὑποχρεοῦται ἐντὸς 30 ἡμερῶν, ἐὰν μὴ τάσσηται αὐτῷ μακροτέρα προθεσμία, νὰ κοινοποιήσῃ τῷ προκαλοῦντι ἔγγραφον ἀπάντησιν, ἣ ἔνστασιν περιέχουσαν πάσας ἐν γένει τὰς κατὰ τῆς πρὸς ἔγερσιν ἀγωγῆς προκλήσεως οὐσιαστικὰς ἀντιρρήσεις, καὶ τὴν ἀμφισβήτησιν τῶν ἀποτελούντων τὴν βᾶσιν αὐτῆς γεγονότων. Πο λ. Δ ι κ ο ν. 87. Ο ἰ κ ο ν. § 130. Σ ε λ. 421. Πο τ α μ. Β ι β λ. Γ'. Σ ε λ. 310.

Σημ. Ἡ προθεσμία αὕτη παρεκτείνεται λόγῳ ἀποστάσεως, καὶ εἶναι ἀνατρεπτικὴ (Οἰκον. σελ. 420 σημ. 3).

31) Ὄταν ἡ ἀντιταχθεῖσα ἔνστασις τοῦ προκαλουμένου ἀπερρίφθῃ, πρέπει οὗτος ἐντὸς 10 ἡμερῶν νὰ ἐγείρῃ τὴν ἀγωγὴν. Ἡ προθεσμία αὕτη παρεκτείνεται λόγῳ ἀποστάσεως καὶ εἶναι ἀνατρεπτικὴ. Πο λ. Δ ι κ ο ν. 88. Ο ἰ κ ο ν. § 130. Σ ε λ. 421. Πο τ α μ. Β ι β λ. Γ'. Σ ε λ. 312.

32) Ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἐν δίκῃ περὶ λογοδεσίας κοινοποιεῖ ὁ δεξιλόγος εἰς τὸν δοσίλογον τοὺς περὶ λογαριασμοῦ διασταγμούς του. Ἐντὸς δ' ὀκταήμερου κοινοποιεῖ ὁ δοσίλογος τὰς ἀντιπαρατηρήσεις του εἰς τὸν δεξιλόγον. Πο λ. Δ ι κ ο ν. 698. Ο ἰ κ ο ν. § 135. Σ ε λ. 439.

Σημ. 1) "Οταν τὸ ἄθροισμα τῶν δοσοληψιῶν δὲν υπερβαίνει τὰς 500 δραχ. ἀκολουθεῖται ἡ συνοπτικὴ διαδικασία, "Ἄλλως ἢ συνήθως. 2) Ἡ προθεσμία αὕτη παρεκτείνεται λόγῳ ἀποστάσεως, 3) δὲν εἶναι ἀνατρεπτική.

33) Πᾶσα ἀπόφασις ὡς πρὸς τὰ λογιστικὰ λάθη δὲν γίνεται τελεσίδικος, καὶ δύναται νὰ αἰτηθῇ ἡ διόρθωσις αὐτῆς ἐντὸς τριακονταετίας. Οἶκον. § 137. Σελ. 446. Σημ. 2.

34) Ὁ Εἰρηνοδίκης συγκαλῶν συγγενικὸν συμβούλιον δὲν συγχωρεῖται νὰ ὀρίσῃ χρόνον συνελεύσεως βραχύτερον ἀπὸ τῆς παρελεύσεως 24 ὥρων. Πολ. Δικον. 652. Οἶκον. § 142. Σελ. 454. Σημ. 10.

35) Τὴν περὶ ἐπικυρώσεως βουλευματος συγγενικοῦ συμβουλίου ἀναφορὰν εἰσάγει εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον ὁ ἐπίτροπος ἢ κηδεμὼν ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ βουλευματος. Παρελθούσης ἀπράκτου τῆς προθεσμίας ταύτης, εἰσάγει τὴν ἀναφορὰν καὶ πᾶς ἄλλος συγγενὴς κατὰ τὸ ἔθρ. 646. Πολ. Δικον. 656 Οἶκον. § 143 σελ. 455.

36) Ἐὰν ἡ ἀπόφασις, διὰ τῆς ὁποίας ἀπηγγέλθη ἀπαγόρευσις κατασταθῇ τελεσίδικος, τοιχοκολλᾶται αὕτη

ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς τελεσιδικίας ἐν τῷ Συμβολαιο-
γραφείῳ καὶ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τῶν Πρωτοδικῶν τῆς κα-
τοικίας τοῦ ἀπαγορευτέου. Δημοσιεύεται δὲ καὶ ἐν τῇ
Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως. Π ο λ. Δ ι κ ο ν. 667. Ο ἰ κ ο ν.
§ 146 Σελ. 461.

37) Τὴν περὶ χωρισμοῦ κτημάτων ἀγωγὴν δὲν δύ-
ναται νὰ κινήσῃ ἡ σύζυγος πρὸ τῆς παρελεύσεως μηνὸς
ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀναφορᾶς, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος
τῆς διαδικασίας. Π ο λ. Δ ι κ ο ν. 678. Ο ἰ κ ο ν. § 150
σελ. 468.

Σ η μ. Δὲν δίδεται παρέκτασις λόγῳ ἀποστάσεως.

38) Ἡ περὶ χωρισμοῦ κτημάτων γυναικὸς ἀπόφασις
τοιχοκολλᾶται ἐν τῷ Συμβολαιογραφείῳ, ἀκροατηρίῳ
Εἰρηνοδικείου καὶ Πρωτοδικείου, καὶ μένει τοιχοκολλημένη
ἐκεῖ ἐπὶ ἐν ὁλόκληρόν ἔτος. Π ο λ. Δ ι κ ο ν. 680.
Ο ἰ κ ο ν. § 150 σελ. 469.

39) Οἱ δανεισταὶ τῶν συζύγων δύνανται ἐντὸς ἐνὸς
ἔτους (ὡς ἄνω) ν' ἀνακόψωσι τὴν τῶν χωρισμὸν κτημάτων
διατάττουσαν ἀπόφασιν. Π ο λ. Δ ι κ ο ν. 681. Ο ἰ κ ο ν.
§ 150 σελ. 469.

40) Ὁ Ἐπίσκοπος ἐπ' ἀναφορᾶ τοῦ ἐπιθυμοῦντος

τὴν διαζευξίν προσπαθεῖ ἐντὸς 3 μηνῶν νὰ συμφιλιώσῃ τοὺς συζύγους. Ἐὰν δὲν ἐπιτύχῃ τοῦτο, ἀποφαίνεται ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς. Μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην ὁ αἰτῶν ἀναφέρεται εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον. — Ἄρθρ. 17 τοῦ καταστατικοῦ τῆς ἱερᾶς Συνόδου. Οἶκον. § 151 σελ. 471.

41) Ἡ περὶ διαζυγίου ἀγωγὴ δὲν δύναται νὰ κινηθῇ πρὸ τῆς παρελεύσεως μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀναφορᾶς. Π ο λ. Δ ι κ. 685 Οἶκον. § 151 σελ. 472.

Σ η μ. Δὲν παρεκτείνεται λόγῳ ἀποστάσεως.

42) Ἐπὶ αἰτήσῃ περὶ παραχωρήσεως ὑπαρχόντων δύναται, κατὰ τὸ δοκοῦν τῷ Δικαστηρίῳ, ν' ἀνασταλῇ ἡ καταδίωξις τῶν πιστωτῶν, καθ' ὧν ἡ αἵτησις ἀπευθύνεται, ἀλλ' ἐφάπαξ καὶ ἐπὶ ἑμνηνον μόνον. Π ο λ. Δ ι κ ο ν. 690 (νέον) Οἶκον. § 152 Σελ. 476.

43) Ἐὰν ἐν τῇ κλήσει ἐνώπιον τοῦ Εἰρηοδικεῖου δὲν ὠρίσθῃ ἀκριβῶς ἢ ὀρθῶς, ἢ δὲν ὠρίσθῃ παντάπασιν ἡ ἡμέρα καὶ ὥρα τῆς συζητήσεως, θεωρεῖται κατὰ νόμον ὡς ἡμέρα ἐμφανίσεως ἢ μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς κλήσεως τρίτη ἡμέρα. Π ο λ. Δ ι κ ο ν. 497. Οἶκον. § 155 σελ. 494.

Σ η μ. 1) Παρεκτείνεται λόγῳ ἀποστάσεως, καὶ ἐὰν ὁ ἐναγόμενος κατοικῇ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐπὶ 3 μηνον ἢ

6 μηνον κατὰ τὸ ἄρθρ. 541. 2) Ὁ ἐνάγων δύναται τὰ τήν ἐπεκτείνῃ ὁ δ' Εἰρηροδίχης τὰ τήν συντάμῃ. 3) Κλη-
σις κοινοποιηθεῖσα τήν Δευτέραν συζητεῖται τήν Πέμπτῃ.

44) Ἡ διαρκεία τῆς συνυποσχέσεως, ἐὰν δὲν ὁρισθῇ
ὑπὸ τῶν διαδίκων εἶναι τρίμηνοι. Ἡ προθεσμία αὕτη ἔρχε-
ται ἀπὸ τῆς ἐν τῷ συνυποσχετικῷ ὁρισθείσης ἡμέρας, ἢ
ἀπὸ τῆς χρονολογίας αὐτοῦ. Κατὰ Παπαρηγόπουλον ὁμῶς
καὶ Φλογαίτην ἔρχεται ἀφ' ἧς γνωσθῇ τοῖς διαιτηταῖς ὁ
διορισμός των— Π ο λ. Δ ι κ ο ν. 111. Ο ἰ κ ο ν. § 158
Σ ε λ. 508.

45) Ἡ ἐξουσία τῶν διαιτητῶν παύει παρελθόντος
τοῦ χρόνου, ὃν τὰ μέρη, ἢ ὁ νόμος ὥρισαν, καὶ συμβάσῃ
διχοψηφίας μὴ δυναμένης ν' ἄρθῃ διὰ διορισμοῦ ἐπιδιαι-
τητοῦ, ἢ μὴ ὑπάρχοντος ἐπιδιαιτητοῦ οἱ διάδικοι ἔνν συμ-
φωνήσωσιν ἐντὸς 3 ἡμερῶν περὶ τοῦ τοιούτου διορισμοῦ.
Π ο λ. Δ ι κ ο ν. 115 Ο ἰ κ ο ν. § 161 σ ε λ. 516.

46) Ὁ ζημιωθείς ὑπὸ τινος δικαστικοῦ προσώπου,
αἰτεῖται δι' αἰτήσεώς του ἐπιδιδομένης τῷ ζημιώσαντι
τὴν θεραπείαν τοῦ πράγματος. Ἀποτυχὼν δ' ὑποβάλλει 8
ἡμέρας μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς αἰτήσεως ἀναφορὰν πρὸς τὸ
Δικαστήριον αἰτῶν ἄδειαν νὰ ἐγείρῃ ἀγωγὴν. Δοθείσης
τῆς ἀδείας ὀφείλει ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς

ἀποφάσεως νὰ ἐγείρῃ τὴν ἀγωγὴν ἐπὶ ποινῇ ἀπαράδεκτου.
Π ο λ. Δ ι κ ο ν. 60. Β. Δ ι α τ α γ. 8 Ἰ ο υ λ ί ο υ 1835
ᾠ ρ θ ρ. 5. Ο ἰ κ ο ν. § 254. Σ ε λ. 862.

Σημ. **Ἡ συζήτησις τῆς ἀγωγῆς κακοδικίου γίνεται κατὰ τὴν συνήθη διαδικασίαν.*

47) Ἐὰν ἡ καταδικάζουσα εἰς ἀποζημιώσιν ἀποφασίς δὲν προσδιορίζει καὶ τὸ ποσὸν τῆς ζημίας, τότε ἐντὸς 8 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεως κοινοποιεῖ ὁ ζημιωθείς ἔγγραφον περὶ τοῦ ποσοῦ τῆς ζημίας δῆλωσιν μετὰ τῶν ἀποδείξεων. Εἰς τὴν δῆλωσιν ταύτην ἀπαντᾷ ἐντὸς πάλιν 8 ἡμερῶν ὁ ἐναγόμενος, καὶ εἴτα φέρεται κατὰ τὴν συνοπτικὴν διαδικαδικασίαν ἡ ὑπόθεσις εἰς συζήτησιν.
Π ο λ. Δ ι κ ο ν. 850. Ο ἰ κ ο ν. § 259. Σ ε λ. 878.

ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΑ ΜΕΣΑ

48) Τὴν πρᾶξιν τοῦ Εἰσηγητοῦ, τὴν ὀρίζουσιν τὸν χρόνον τῆς ἐξετάσεως μαρτύρων, κοινοποιεῖ ὁ διάδικος πρὸς τὸν ἀντίδικόν του πρὸ 24 ὥρων τοῦλάχιστον. Π ο λ. Δ ι κ ο ν. 310 κατ' ἀναλογίαν. Ο ἰ κ ο ν ο μ. § 192. Σ ε λ. 637.

49) Ὁ προτιθέμενος νὰ προσαγάγῃ μαρτυρικὴν ἀποδείξιν κοινοποιεῖ τὴν κλῆσιν πρὸς τοὺς μάρτυρας τοῦλάχιστον

χιστον 24 ὥρας πρὸ τῆς πρὸς ἐμφάνισιν ἐν αὐτῇ προσδιωρισμένης ἡμέρας. Π ο λ. Δ ι κ ο ν. 310. Ο ἰ κ ο ν. § 193. Σ ε λ. 639.

50) Ὁ διαδικος γνωστοποιεῖ τῷ ἀντιδίκῳ τοὺς μάρτυρας, οὓς θέλει ἐξετάσει 24 ὥρας τοῦλάχιστον πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐξετάσεως. Π ο λ. Δ ι κ ο ν. 312. Ο ἰ κ ο ν. § 193. Σ ε λ. 640.

Σημ. 1) Ἡ ἡμέρα τῆς ἐξετάσεως τῶν μαρτύρων δὲν ψηφίζεται εἰς τὰς 24 ὥρας τῶν ἄνω προθεσμιῶν (48, 49, 50). 2) Εἰς τὰς ἄνω τρεῖς περιπτώσεις ἡ προθεσμία παρεκτείνεται λόγῳ ἀποστάσεως. Α. Π. 238 [1852].

51) Ὁ καταδικασθεὶς ὡς λιπομάρτυς δύναται ἐντὸς ἀνυπερθέτου προθεσμίας 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως νὰ κάμῃ κατ' αὐτῆς ἀνακοπὴν. Π ο λ. Δ ι κ. 316. Ο ἰ κ. § 193 σ ε λ. 641.

Σημ. 1) Μέρουσι 14 ἡμέραι καθαρὰ προθεσμία. 2) Παρεκτείνεται λόγῳ ἀποστάσεως. 3) Εἶναι ἀνατρεπτικὴ προθεσμία.

52) Ἡ ἐξαίρεσις τοῦ μάρτυρος προτείνεται πρὸ τῆς ἀκροάσεως αὐτοῦ. Μετὰ ταῦτα ἡ ἐξαίρεσις τότε μόνον εἶναι δεκτὴ, ὅταν ὁ λόγος αὐτῆς δύναται ν' ἀποδειχθῇ ἐγγράφως. Π ο λ. Δ ι κ. 327. Ο ἰ κ ο ν. § 194 Σ ε λ. 641-642.

Σημ. Καὶ μετὰ τὴν ὀρκισιν, ἀλλὰ πρὸ τῆς εἰδικῆς ἐξετάσεως προταθεῖσα ἡ ἐξαίρεσις δὲν εἶναι ἀπαράδεκτος.

53) Μετὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν μαρτύρων, εἰ μὲν ἡ ἀποδείξις διεξήχθη ἐπ' ἀκροατηρίου, προβαίνει ἀμέσως τὸ δικαστήριον εἰς τὴν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως, εἰ δὲ διεξήχθη ἐκτὸς αὐτοῦ, μετὰ παρέλευσιν 3 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς καταθέσεως τῶν μαρτυριῶν παρὰ τῷ γραμματεῖ τοῦ Δικαστηρίου. Π ο λ. Δ ι κ ο ν. 344. Ο ἰ κ ο ν. § 195. Σ ε λ. 644.

54) Ἐὰν μὲν ἡ αὐτοψία ἐκτελεσθῇ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τοῦ Δικαστηρίου, προβαίνει ἀμέσως τὸ Δικαστήριον εἰς τὴν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως, ἐὰν δὲ ἐκτελεσθῇ ἐκτὸς αὐτοῦ μετὰ παρέλευσιν 3 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς καταθέσεως τῆς ἐκθέσεως παρὰ τῷ γραμματεῖ τοῦ Δικαστηρίου. Π ο λ. Δ ι κ ο ν. 290. Ο ἰ κ ο ν. § 179. Σ ε λ. 594.

55) Ἡ περὶ ἐξαίρεσεως πραγματογνωμόνος αἵτησις μετὰ τῶν ἀποδείξεων πρέπει νὰ εἰσαχθῇ δι' ἀναφορᾶς πρὸς τὸ δικαστήριον ἐπὶ ποινῇ ἀπαρადέκτου ἐντὸς 3 ἡμερῶν ἀφ' οὗ μάθη τὸν διορισμὸν ὁ ἐξαίρων. Π ο λ. Δ ι κ. 295. Ο ἰ κ ο ν. § 180. Σ ε λ. 598.

56) Ἐνεργηθείσης τῆς πραγματογνωμοσύνης ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ ἡ συζήτησις γίνεται ἀμέσως, γενομένης ὁμως.

ἐκτὸς συζητεῖται ἡ ὑπόθεσις μετὰ 3 ἡμέρας ἀπὸ τῆς ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ παρὰ τῷ γραμματεῖ καταθέσεως. Π ο λ. Δ ι κ ο ν. 299. Ο ἰ κ ο ν. § 182. Σ ε λ. 603-604.

57) Ἡ πρὸς σύνταξιν τῆς ἐκθέσεως τῆς πραγματογνωμοσύνης, καὶ πρὸς ἐγχειρίσιν αὐτῆς τῷ Εἰσηγητῇ τασσομένη ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου προθεσμία δὲν εἶναι ἀνατρεπτική, καὶ ἡ παραμέλησις αὐτῆς δὲν ἐπηρεάζει τὸ κύρος τῆς βραδύτερον ἐγχειρισθείσης τοιαύτης, ἐὰν ἡ ὁρκισις τῶν πραγματογνωμόνων, ἐξ ἧς ἄρχεται ἡ ἀνατεθεῖσα εἰς αὐτοὺς ἐργασία, ἐγένετο ἐντὸς τῆς ἀμοιβαίᾳ συναινέσει τῶν διαδίκων παραταθείσης προθεσμίας. Θέμις. Ἔτος Β'. Σελ. 327. Α. Π. 98 τοῦ 1891.

58) Ἡ διάταξις ἀποφάσεως περὶ μεταφράσεως ἐγγράφων ἐντὸς προθεσμίας ὠρισμένης δὲν εἶναι περὶ ἀποδείξεως. Ὡστε ἡ παραμέλησις τῆς κατ' αὐτὴν προθεσμίας δὲν καθιστᾷ ἐκπτώτον τὸν διάδικον, ἀλλὰ δύναται τὸ δικαστήριον νὰ διατάξῃ ἐκ νέου τὴν μετάφρασιν εἰς βάρος τοῦ ἐπιμελεστέρου τῶν διαδίκων. Θέμις, Ἔτος Β'. Σελ. 267. Ε. Α. 234 τοῦ 1891.

59) Ἡ πρὸς δόσιν καὶ δήλωσιν ὅρκου προθεσμία εἶναι ἀνατρεπτική μὴ ἐπιτρεπομένης ἐπεκτάσεως αὐτῆς λόγῳ ἀποστάσεως. Ἐπομένως καὶ ὁ ἐν ἀλλοδαπῇ διαμένων,

πρὸς ὃν ἐπήχθη ὅρκος, ὑπόκειται εἰς τὰς συνεπείας τῆς ἀνα-
τρεπτικῆς προθεσμίας. Θέμις ἔτος Γ'. σελ. 249.
Ε. Α. 714 τοῦ 1882.

60) Ὅταν ὑπάρχῃ ταχτὴ ἡμέρα πρὸς ὀρκοδοσίαν,
ὑπολογίζεται ὁλόκληρος ἡ ἡμέρα αὕτη. Θέμις ἔτος
Γ'. σελ. 425. Ε. Α. 1131 τοῦ 1892.

61) Ἡ πρὸς ὀρκοδοσίαν προθεσμία συντομεύεται ὑπὸ
τοῦ ὁμόσποντος, ἀρκεῖ νὰ κληθῇ ὑπὸ τούτου κατὰ τὴν ὀρκο-
δοσίαν ὁ ἀντίδικός του. Θέμις, ἔτος Δ'. σελ. 215.
Ε. Α. 262 τοῦ 1893.

62) Ἐντὸς τῆς παρὰ τοῦ Δικαστηρίου ταχθείσης
ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἀποφαίνεται ἐκείνος, ὃς ἐπήχθη
ὁ ὅρκος, ἂν θέλῃ νὰ δεχθῇ τὸν ὅρκον, ν' ἀποποιηθῇ ἢ ἀντε-
παγάγῃ αὐτόν, ἄλλως παρελθούσης τῆς προθεσμίας ἀπρά-
κτου θεωρεῖται τὸ γεγονός, ἔνεκα τοῦ ὁποίου ἀπαιτεῖται
ὁρκος, ὡς ὠμολογημένον. Π ο λ. Δ ι κ. 352.

Ἀντεπαγομένῳ δὲ τοῦ ὅρκου εἰς τὸν ἐπαγαγόντα
αὐτόν χρεωστεῖ οὗτος νὰ δηλώσῃ ἐντὸς τῆς παρὰ τοῦ
Δικαστηρίου τεταγμένης ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας, ἂν θὰ
δώσῃ τὸν ἀντεπαχθέντα ὅρκον, ἄλλως τὸ γεγονός θεωρεῖται
ὡς μὴ ἀποδεδειγμένον. Π ο λ. Δ ι κ. 353.

Ὁ ἐπαχθεὶς ἢ ἀντεπαχθεὶς ὅρκος δέν δύναται ν' ἀνα-
προθεσμίαι Πολιτ. Δικονομίας

κληθῇ ἢ μὴ ἐνόσω δὲν ἔγεινεν ἡ περὶ παραδοχῆς αὐτοῦ
δήλωσις. Π ο λ. Δ ι κ. 356.

Σημ. Ἐπὶ τῆς δηλώσεως περὶ ἀποδοχῆς ἡ ἀντεπαγωγῆς ὄρκου δὲν παρατείνεται ἡ προθεσμία λόγῳ ἀποστασεως. Α. Π. 193 τ ο ὕ 1870.

63) Ἐν τις διίσχυρίζεται, ὅτι ὑπάρχει ἀκυρότης ἢ ἄλλη τις ἀταξία εἰς τὴν πρὸς ἀπόδειξιν διαδικασίαν, περὶ τούτου αἵτησις εἰσάγεται, κατὰ μὲν ἐκτὸς τοῦ ἀκρατηρίου διαδικασίαν, πρὸ τῆς ἐν τῷ ἀκρατηρίῳ συζητήσεως τῆς ὑποθέσεως, κατὰ δὲ τὴν ἐν τῷ ἀκρατηρίῳ διαδικασίαν, πρὸ τοῦ τέλους τῆς ἐν τῇ συνεδριάσει συζητήσεως. Π ο λ. Δ ι κ. 345.

64) Τὰ ἐμπορικὰ βιβλία ἀποτελοῦσι μεταξὺ ἐμπόρων πλήρη ἀπόδειξιν περὶ τοῦ τῆς ὑπάρξεως καὶ περὶ τοῦ μεγέθους τῶν ἀπαιτήσεων. Ἀπέναντι δὲ τῶν μὴ ἐμπόρων ἀποδεικνύουσιν ἐντὸς ἐνὸς ἔτους καὶ μιᾶς ἡμέρας, μόνον πόσα ἐμπορεύματα ἐχρηγήθησαν, ἢ δὲ χρήγησις ὀφείλει δι' ἄλλων μέσων ν' ἀποδειχθῇ. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τὰ βιβλία τῶν δικηγόρων κλ. Π ο λ. Δ ι κ. 418. Οἰκ. § 21 σ ε λ. 706,

ΕΝΔΙΚΑ ΜΕΣΑ

63) Ἡ πρὸς ἀνακοπὴν προθεσμία εἶναι ὀκταήμερος κατὰ κανόνα. Ἐπὶ τῶν Εἰρηνοδικείων ὅμως εἶναι πενθήμερος καὶ ὁ Εἰρηνοδίκης δικαιούται, ὅν πρόκειται περὶ ἀπουσίας τοῦ διαδίκου δεδικαιολογημένης, εἴτε ἐξ ἀσθενείας αὐτοῦ, εἴτε ἐξ ἀνωτέρας βίας, νὰ παρατείνῃ τὴν προθεσμίαν ταύτην τῆς ἀνακοπῆς, ἀλλ' οὐχὶ καὶ πέραν τῶν 15 ἡμερῶν.

Πολ. Δικ. 505 καὶ 596. Διάταγμα ἀπὸ 18 Σεπτεμβρίου 1836. Οἶκον. § 227 Σελ. 769. Ψαρράς Σελ. 821.

Σημ. 1) Ἡ προθεσμία τῆς ἀνακοπῆς κατὰ γενικὸν κανόνα παρατείνεται λόγῳ ἀποστάσεως.

2) Ἡ ἀνακοπὴ τοῦ ἐπὶ λιπομαρτυρία καταδικασθέντος μάρτυρος γίνεται ἐντὸς 15 ἡμερῶν (ιδὲ ἀριθ. 54).

3) Ἡ ἀνακοπὴ τοῦ προσωποκρατουμένου κατ' ἐρήμην ἀποφάσεως γίνεται ἐντὸς 3 ἡμερῶν. Πολ. Δικ. 1019.

4) Ἐὰν ὁ ἐρήμην δικασθεὶς διαμένῃ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἢ πρὸς ἀνακοπὴν προθεσμία συνίσταται εἰς 6 μὲν μῆνας, ἐὰν οὗτος διαμένῃ ἐν Εὐρώπῃ ἢ ἐν Τουρκίᾳ ἢ ἐν Αἰγύπτῳ· εἰς 12 δὲ μῆνας, ἐὰν διαμένῃ ἀλλοχοῦ. Ἡ προθεσμία αὕτη ἄρχεται μετὰ τὴν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον

τῶν ἐξωτερικῶν ἐπιδόσεων, καὶ τὴν δις εἰς δύο ἐφημερίδας ὀριζομένας ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κάτωθι τοῦ ἐπιδοτηρίου, δημοσιεύσιν. Πο.λ. Δικ. 596 ἀντικατασταθὲν ὑπὸ τοῦ Νόμου ΑΥΝΘ' τῆς 28 Μαΐου 1887. Φ.λ.ο.γ. σ.ε.λ. 589. Πο.τ.α.μ. Βιβ.λ. Β'. σ.ε.λ. 774, Οἰ.κ. § 90 σ.λ. 289.

5) Ἀνακοπὴ κατὰ δηλώσεως τρίτου, εἰς χεῖρας τοῦ ὁποίου ἐνηργήθη κατάσχεσις, συγχωρεῖται ἐντὸς 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δηλώσεως. Παρεκτείνεται δ' ἡ προθεσμία αὕτη λόγῳ ἀποστάσεως. Πο.λ. Δικ. 932 ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ Νόμου ΠΚΖ' 20 Μαρτίου 1880. Φ.λ.ο.γ.α.ί.τ.η.ς σ.ε.λ. 785. Οἰ.κ. § 270. Σ.ε.λ. 915 σ.η.μ. 11.

6) Οἱ δανεισταὶ τῶν συζύγων ἀνακόπτουσι τὴν τὸν χωρισμὸν τῶν κτημάτων διατάττουσαν ἀποφασιν ἐντὸς ἔτους ἐνός, καθ' ὃ εἶναι τοιχοκολλημένῃ αὕτη (ἰδὲ ἀριθ. 39).

7) Ὁ πῖναξ κατατάξεως ἀνακόπτεται ὑπὸ τῶν ἀναγγελλομένων ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑπὸ τοῦ Προέδρου πρὸς τοῦτο κλήσεώς των. Ἡ προθεσμία αὕτη δὲν παρατείνεται λόγῳ ἀποστάσεως (ἰδὲ ἀριθ. 81).

8) Πᾶσα ἀνακοπὴ τοῦ ὀφειλέτου διὰ χρεὴ πρὸς τὴν Τράπεζαν, ἔνεκα μὲν ἀταξιῶν τοῦ προγράμματος τοῦ πλειστηριασμοῦ πρέπει νὰ γείνη ἐντὸς 5 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως αὐτοῦ πρὸς τὸν ὀφειλέτην, ἔνεκα δ' ἄλλων ἀταξιῶν τῆς διαδικασίας 8 ἡμέρας τοῦλάχιστον πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ. Πᾶσα δὲ μεταγενεστέρᾳ ἀκυρότης πρέπει

νὰ προσβάλληται δι' ἀνακοπῆς ἐντὸς 8 ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ. Ἀρθρ. 31 τοῦ Νόμου φκξ' περὶ τραπεζικῆς. Θέμις, ἔτος Β'. σελ. 452. Ε. Ἀθ. 646 τοῦ 1891.

9) Ἡ προθεσμία τῆς ἀνακοπῆς καὶ ἀποφάσεως περὶ πτωχεύσεως δήμερὸς ἐστὶ μὴ παρεκτεινομένη λόγῳ ἀποστάσεως. Θέμις, ἔτος Δ'. σελ. 149. Ε. Ἀθ. 53 τοῦ 1893.

10) Μὴ ἔχοντος τοῦ διαδίκου κατ' οἰκίαν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἡ προθεσμία τῆς ἀνακοπῆς αὐτῷ καινισκεται κατὰ τὴν ἀπόστασιν τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς του, ἐνθα ἐπεδόθη ἡ ἀπόφασις. Α. Π. 55 τοῦ 1874:

66) Ἡ πρὸς ἔφεσιν προθεσμία, κατὰ παντὸς διαδίκου ἀνεξαίρετως ἰσχύουσα, εἶναι κατὰ γενικὸν κανόνα 30 ἡμερῶν ἀύξανομένη ἕνεκα ἀποστάσεως, ἢ κατὰ τὸ ἄρθρ. 541 Πολ. Δικ. ἐὰν ὁ ἐκκαλὼν διατρίβῃ ἐν τῇ ἄλλοδαπῇ. Πολ. Δικ. 752 καὶ ἐξ ἧς. Οἰκον. § 233. Σελ. 795 καὶ ἐξ ἧς.

Σημ. 1) Ἐν δίκαις περὶ τὴν ἐκτέλεσιν ἢ πρὸς ἔφεσιν προθεσμία εἶναι δεκαήμερος (Πολ. Δικ. 872 ἐδ. 2, 910, 911, 951, 985, 994).

2) Ἐν δίκαις περὶ προσωποκρατήσεως ἡ πρὸς ἔφεσιν προθεσμία εἶναι τριήμερος (Πολ. Δικ. 1019).

3) Ἐν δίκαις ἐγειρομέναις πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου περὶ ἀποξηράσεως ἐλῶν κλ. ἡ πρὸς ἔφεσιν προθεσμία

εἶναι 10ήμερος (*Αρθρ. 9 τοῦ Νόμου τῆς 13 Σεπτεμβρίου 1852 περὶ ἀποξηράνσεως τοῦ Βοιωτικῷ πεδίου).

4) Μὴ κοινοποιηθείσης τῆς ἀποφάσεως, τὸ πρὸς ἔφεσιν δικαίωμα παραγράφεται μετὰ 30ετίαν (Πολ. Δικ. 756. Ὁ Ρουσόπουλος παραδέχεται 40ετίαν).

5) Ἡ προθεσμία τῆς ἐφέσεως ἄρχεται ἀπὸ τῆς εἰς τὸν ἀντίδικον ἐγκύρου κοινοποιήσεως τῆς ὁριστ. ἀποφάσεως.

6) Αἱ μὴ ὁριστικοὶ ἀποφάσεις ἐκκαλεῦνται καὶ μετὰ τὸ 30ήμερον ὅν τῇ ὁριστικῇ ἀποφάσει.

7) Ἡ προθεσμία τῆς ἐφέσεως ἐπὶ ἀποφάσεων ἀποφαινομένων ὁριστικῶς ἐπὶ τὸν ὅρον τῆς δόσεως ὅρκου τινος, ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τοῦ πρακτικοῦ τῆς ὁρκοδοσίας.

8) Ἀποθανόντος τοῦ διαδίκου ἔχουσιν οἱ κληρονόμοι αὐτοῦ νέαν προθεσμίαν ἀρχομένην ἀπὸ τῆς εἰς αὐτοὺς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως.

9) Ἡρεμεῖ ἡ πρὸς ἔφεσιν προθεσμία α) διαρκούσης τῆς πρὸς ἀνακοπὴν 8 ἡμέρου προθεσμίας, ἐκτὸς τῶν προσωρινῶς ἐκτελεστῶν ἀποφάσεων, β) διαρκούντος τοῦ χρόνου τῆς διασκέψεως, καὶ γ) ἀνωτέρας βίας ἐπελθούσης.

10) Ἡ προθεσμία τῆς ἐφέσεως ἐπὶ δίκης παραχθείσης ἐξ ἀνακοπῆς τοῦ ὑπερθεματιστοῦ κατὰ τοῦ προγράμματος τοῦ πλειστηριασμοῦ εἶναι 10ήμερος, διότι καὶ ἡ δίκη αὕτη εἶναι ἔξω τοῦ ὀφειλέτου ὑπερθεματιστοῦ κατὰ τὴν διαδικασίαν τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἀναπλειστηριασμοῦ.

Θέμις, ἔτος 14ον Σελ. 225. Α. Π. 339 τοῦ 1902.

11) Ἐν δίκαις περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐκποιήσεως περιουσίας τῶν ὀφειλειτῶν τοῦ Δημοσίου καὶ τῆς προσωπικῆς αὐτῶν κρατήσεως ἢ πρὸς ἔφεσιν προθεσμία εἶναι 10ήμερος. Οὐχὶ ὅμως καὶ κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν ἐκδοθεισῶν ἐπὶ ἀνακοπῇ κατὰ τῆς δηλώσεως τρίτον, παρ' ᾧ ἐγένετο κατάσχεσις. Θέμις, ἔτος 14ον Σελ. 253, Α. Π. 342 τοῦ 1902.

12) Ἡ 10ήμερος προθεσμία τῆς ἐφέσεως ἐπὶ δικῶν ἐκτελέσεως δὲν παρεκτείνεται λόγῳ ἀποστάσεως (ὑπάρχει καὶ ἀντίθετος ἀπόφασις τοῦ Ἐφ. Ναυπλίου 841 τοῦ 1849). Θέμις, ἔτος 14ον Σελ. 242. Α. Π. 353 τοῦ 1902.

13) Ἡ κατὰ τῆς ἐπιταγῆς πρὸς πληρωμὴν ἀνακοπὴ δὲν εἶναι δίκη περὶ τὴν ἐκτέλεσιν· ἐπομένως ἢ ἐπὶ τῆς ἀνακοπῆς αὐτῆς ἐκδοθεῖσα ἀπόφασις ἐκκαλεῖται ἐντὸς 30 ἡμερῶν. Α. Π. 266 τοῦ 1854.

14) Ἡ τοῦ ἐκπροθέσμου τῆς ἐφέσεως ἔνστασις προτείνεται κατὰ πᾶσαν τῆς δίκης στάσιν, καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος μάλιστα ἐξετάζεται. Ἐπομένως οὔτε διὰ ρητῆς, οὔτε διὰ σιωπηλῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ Ἐφεσιβλήτον, ὅτι ἡ ἔφεσις ἐγένετο ἐμπροθέσμως δύναται νὰ καλυφθῇ ἢ τοῦ ἐκπροθέσμου αὐτῆς ἔνστασις. Πολ. Δικ. 755.

15) Ἡ κατὰ τῶν παρεμπιπτούσων ἀποφάσεων προθεσμία τῆς ἐφέσεως ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ὁριστ. ἀποφάσεως.

16) Ἀπόφασις ἀφορῶσα ἀντιδικίαν προκύπτουσα

περὶ τὴν ἐγγυοδοσίαν, πρέπει νὰ ἐκκαλῇται ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεώς της. Ἐφ. Αθ. 4650 τοῦ 1848.

17) 10ήμερος εἶναι ἡ προθεσμία τῆς ἐφέσεως καὶ ἀποφάσεως ἐπὶ ἀνακοπῆς διεκδικητικῆς τρίτου κατὰ κατασχέσεως (Ἐφ. Αθ 876 τοῦ 1851. Θέμις, ἔτος Β'. σελ. 473 Ε. Α. 759 τοῦ 1891). 30ήμερος ὁμως ἐπὶ ἀποφ. περὶ κύρους κατασχέσεως εἰς χεῖρας τρίτου (Ἐφ. Αθ. 5235 τοῦ 1848. Θέμις, ἔτος Β'. σελ. 420 Α. Π. 162 τοῦ 1891).

18) Ἡ προθεσμία τῆς Ἐφέσεως ἐν δίκαις περὶ νατασκευῆς πεζοδρομίων, ὑπονόμων κλ. εἶναι δεκαήμερος. Θέμις, ἔτος Β'. Σελ. 166. Α. Π. 58 τοῦ 1891.— Ἐφημ. Νομολ. Παλάνου Τομ. 14ος Σελ. 295.

19) Ὅταν ἡ ἀπόφασις κοινοποιῇται πρὸς ἀντίκλητον διαδίκου διαμένοντος ἐν ἀλλοδαπῇ, ἡ προθεσμία τῆς Ἐφέσεως δὲν παρατείνεται ἐπὶ τρίμηνον, ἀλλ' εἶναι τριακονθήμερος μόνον. Θέμις, ἔτος Β'. Σελ. 174. Ε. Α. 8 τοῦ 1891.

20) Ἀγωγή εἰσαγομένη μετὰ τὴν κατακύρωσιν, δι' ἧς περατοῦνται ἡ ἐκτέλεισις, δὲν ὑπάγεται εἰς τὰς περὶ τὴν ἐκτέλεισιν ἀναφνομένας ἑριδας. Ὅθεν ἐν τοιαύτῃ δίκῃ ἡ προθεσμία τῆς ἐφέσεως εἶναι 30ήμερος. Θέμις, ἔτος Β', σελ. 568, Α. Π. 242 τοῦ 1891.

21) Ἡ ἔφεσις κατὰ τῶν ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως ἐκδομένων ἀποφάσεων γίνεται ἐντὸς 15 ἡμερῶν τηρουμένων

τῶν διατάξεων περὶ ἀποστάσεως. Θέμις, ἔτος Γ'.
σελ. 172. Ε. Α. 390 τοῦ 1892.

22) Ἡ προθεσμία ἐφέσεως ἐρήμην ἀποφ. προσωρινῶς ἐκτελεστικῆς ἄρχεται ἅμα τῇ ἐπιδόσει τῆς ἀποφάσεως. Τοῦτο ὅμως εἶναι δικαίωμα καὶ οὐχὶ ἱποχρέωσις τοῦ ἐκκαλοῦντος· ἐπομένως δύναται τὰ ὑπολογισθῇ ἡμέρα ἐνάρξεως τῆς πρὸς ἔφεσιν προθεσμίας, ἀφ' ἧς παρέλθῃ ἡ πρὸς ἀνακοπὴν προθεσμία (ὑπάρχει καὶ ἀντίθετος γνώμη). Θέμις, ἔτος Δ'. σελ. 92. Ε. Α. 2178 τοῦ 1892.

67) Ἡ ἀντέφεσις γίνεται καὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς πρὸς ἔφεσιν προθεσμίας. Ἦτοι ἐν μὲν ταῖς συνήθεσι δίκαις ἡ ἀντέφεσις γίνεται διὰ τοῦ ἀπολογητηρίου, ἐν δὲ ταῖς συνοπτικαῖς δύναται νὰ γείνη διὰ τῶν ἐγγράφων προτάσεων. Πολ. Δ. κ. 768 καὶ 758. Ο. ἰ. κ. § 235 Σελ. 807 σημ. 16.

68) Ἡ πρὸς ἀναίρεσιν προθεσμία 30 ἡμέρας ἐστίν, ἐπεκτεταμένη λόγῳ ἀποστάσεως, ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον Π. Δ. 541, ἂν ὁ ἀναίρεσιών διατρίβῃ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ. Πολ. Δ. κ. 816, 817—Ο. ἰ. κ. § 248, Σελ. 847.

Σημ. 1) Ἡ πρὸς ἀναίρεσιν προθεσμία διέπεται ὑπὸ τῶν αὐτῶν κανόνων τῆς προθεσμίας τῆς ἐφέσεως. 2) Ἡ προθεσμία αὕτη ἡρεμεῖ διαρκούσης τῆς πρὸς ἀνακοπὴν καὶ ἔφεσιν προθεσμίας. 3) Ἐπὶ κληρονόμων ἄρχεται μετὰ

τὴν παρέλκουν τῆς πρὸς ἀπογραφὴν καὶ διάσκεψιν διδομένης προθεσμίας, καὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πρὸς ὅλους τοὺς κληρονόμους δι' ἐνὸς ἐγγράφου κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως. 4) Ἡ αἴτησις ἀναιρέσεως κατ' ἀποφάσεως τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου πρέπει νὰ γίνηται ἐντὸς 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραδόσεως τῆς ἀποφάσεως (ἄρθρ. 22 καὶ 41 τοῦ Διαταγ. περὶ ἐλεγκτ. Συνεδρίου. Α. Π. 136 τοῦ 1857). 5) Νομίμως κοινοποιεῖται ἡ ὁριστικὴ ἀπόφασις τοῦ Ἐφετερίου πρὸς τὸν πληρεξούσιον καὶ ἀντίκλητον τῆς κατ' ἐνοσίον δίκης, καὶ ἐπομένως ἀπὸ τῆς τοιαύτης κοινοποιήσεως ἄρχεται ἡ πρὸς ἀναίρεσιν προθεσμία (Α. Π. 234 τοῦ 1894. Ἐφ. ημ. Νομολ. Μπαλάνου Τόμ. 14ος Σελ. 231). 6) Ἡ προσθήκη τῶν 3 ἢ 6 μηνῶν εἰς τὴν πρὸς ἔφεσιν ἢ ἀναίρεσιν προθεσμίαν γίνεται, ὅταν ὁ ἐκκαλῶν ἢ ὁ ἀναιρεσίων κατοικῇ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, οὐχὶ δὲ καὶ ὅταν οὗτοι διατρίβωσιν ἐν τῇ κοινοικίᾳ τοῦ Εἰσαγγελέως, πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις. Α. Π. 314 τοῦ 63.

69) Ἡ προθεσμία τῆς πρὸς ἀναψηλάφισιν αἰτήσεως εἶναι κατὰ γενικὸν κανόνα τρίμηνος, αὐξανομένη λόγῳ ἀποστάσεως, ἢ ἐπὶ 3 ἢ 6 μηνῶν κατὰ τὸ ἄρθρ. 541, ὃν ὁ αἰτῶν διατρίβῃ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ. Πολ. Δικ. 791 καὶ ἐξ ἧς. Οἰκ. § 241 σελ. 828 καὶ ἐξ ἧς.

Σημ. 1) Οὐδέποτε ἡ ἀναψηλάφισις εἶναι δεκτὴ μετὰ τριακονταετίαν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως. 2) Ἡ

προθεσμία της ἀναψηλαφήσεως ἄρχεται ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν ἀντίδικον, ἢ τὸν νόμιμον αὐτοῦ ἀντιπρόσωπον κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως.

3) Ἐπὶ ἀνῆλικον διαδίκον, ἡ ἀπόφασις πρέπει τὰ κοινοποιηθῇ εἰς αὐτὸν τὸν διαδίκον ἐνῆλικον γεγόμενον, ἀφ' ὅτου ἄρχεται καὶ ἡ πρὸς ἀναψηλάφισιν προθεσμία.

4) Ἀποβαίνοντος τοῦ διαδίκου ἡ προθεσμία τῆς ἀναψηλαφήσεως ἄρχεται ἀπὸ τῆς εἰς τοὺς κληρονόμους κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως προστιθεμένου καὶ τοῦ χρόνου τῆς διασκέψεως.

5) Ἀρχεται ἡ προθεσμία τῆς ἀναψηλαφήσεως ἀπὸ τῆς δικαστικῆς ἀναγνωρίσεως, ἢ κηρύξεως τῆς ψευδομαρτυρίας καὶ πλαστογραφίας, ἢ ἀπὸ τῆς ἀνευρέσεως τῶν ἐπισχεθέντων ἐγγράφων, ὅταν εἰς τοὺς λόγους τούτους στηρίζεται ἡ ἀναψηλάφισις.

6) Ἡ προθεσμία τῆς ἀναψηλαφήσεως ἡρεμεῖ διαρκούσης τῆς πρὸς ἀνυκοπήν καὶ ἔφεσιν προθεσμίας.

70) Ἰδίᾳ προθεσμίᾳ διὰ τὴν τριτανυκοπήν δὲν ὑπάρχει, ἀλλ' ἐφαρμόζεται ἡ γενικὴ τριακονταετῆς παραγραφὴ τῶν ἀγωγῶν. Οἶκ. § 252 Σ ε λ. 858.

71) Τὰ περὶ κακοδικίας ὅρα προηγούμενον ἀριθμὸν 46—Π ε λ. Δ ι κ. 60—Οἶκ. § 254 Σ ε λ. 862.

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ

72) Μετά τὴν κοινοποίησιν τῆς ἐπιταγῆς, προβαίνει ἡ ἐκτέλεσις μετὰ 8 κατὰ γενικὸν κανόνα ἡμέρας. Ἐξαιρέσεις γίνεται α) Ἐπὶ συναλλαγματικῶν καὶ γραμματίων εἰς διάταξιν, εὐθὺς μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς ἀποφάσεως. β) Ἐπὶ Εἰρηνοδικειακῶν, ἐν ἐμπορικαῖς καὶ συνοπτικαῖς δίκαις ἐκδιδόμενων ἀποφάσεων, τρεῖς ἡμέρας μετὰ τὴν ἐπίδοσιν αὐτῶν. γ) Ἐπὶ ἀποφάσεων, ἀπαγγελλουσῶν προσωπικὴν κράτησιν 24 ὥρας μετὰ τὴν κοινοποίησιν των. Π ο λ. Δ ι κ. 866. Ο ἰ κ. § 262. Σ ε λ. 88ῶ σ η μ. 3.

Σ η μ. 1) Ἡ προθεσμία αὕτη ὑπολογίζεται κατὰ τοὺς γενικοὺς κανόνας, μὴ ἀριθμουμένης τῆς ἡμέρας τῆς ἐπίδοσεως καὶ ἀναγομένης λογῶ ἀποστάσεως (Σύμφωνος Οἰκονομίδης contra Ρουσόπουλος). 2) Αἱ περὶ διαφορῶν, ἀναγομένων εἰς τὴν διακατοχὴν ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις ἐκτελοῦνται παραχρῆμα, ἢ καὶ ἐν τῇ ἀποφάσει αὐτῇ δὲν ἀπεφασίσθη τίποτε περὶ προσωρινῆς ἐκτελέσεως (Π ο λ. Δ ι κ. 187).

3) Κατ' ἐκείνων, οἵτινες κατὰ τὸ ἄρθρ. 880 ἐδ. 4 κατεδικάσθησαν εἰς τὴν ἀπόδοσιν ἀκινήτων καὶ τοῦ τοις ἰσοτίμων δικαιωμάτων, ἡ προσωπικὴ κράτησις ἐκτελεῖται μετὰ 15 ἡμέρας ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως.

4) Ἡ κατάσχις τοῦ πλοίου ἐνεργεῖται μετὰ 24 ὥρας ἀπὸ τῆς πρὸς πληρωμὴν προσκλήσεως ἢ ἐπιταγῆς, ὑπολογιζομένης τῆς προθεσμίας ταύτης ἀπὸ ὥρας εἰς ὥραν (Α. Π. 267 τοῦ 1859. Ἑμπ. Νόμος 198).

73) Ἡ ἐκτέλεσις κατὰ κληρονόμων τοῦ δι' ἐκτελουμένου ἐγγράφου ὑποχρεωμένου, γίνεται μετὰ παρέλευσιν ὀκτώ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτοὺς κοινοποιήσεως τοῦ ἐγγράφου. Π ο λ. Δ ι κ. 867. Ο ἰ κ. § 260 Σ ε λ. 880.

Σ η μ. Ἀπο᾿ ἀνόρτος τοῦ ὀφειλέτου μετὰ τῆς ἔναρξιν τῆς ἐκτελέσεως (μετὰ κατάσχαις) δὲν εἶναι ἀναγκαῖα νέα κοινοποίησις τοῦ ἐκτελουμένου ἐγγράφου πρὸς τοὺς κληρονόμους (Ο ἰ κ ο ν. Σ ε λ. 880 σ η μ. 4. — Ἀ ρ τ ι φ ῶ ρ ε ῖ Φ λ ο γ α ἰ τ η ι, Σ ε λ. 741, ὡς καὶ Α. Π. 22 τ ο υ 1874).

74) Ὁ πλειστηριασμὸς κινητῶν γίνεται ἐπὶ πραγμάτων κατωτέρας μὲν τῶν 300 δραχ. ἀξίας μετὰ 8 ἡμέρας ἀπὸ τῆς κατασχέσεως, ἐπὶ πραγμάτων δὲ ἀνωτέρας ἀξίας μετὰ 4 ἐβδομάδας. Προηγεῖται τοῦ πλειστηριαμοῦ προκήρυξις κατὰ τὴν ἀνω διαφορὰν 3 μὲν ἡμέρας πρὸ, ἐπὶ ἀξίας μέχρι 300 δραχ., 8 δ' ἡμέρας πρὸ, ἐπὶ ἀνωτέρας ἀξίας. Αἱ προθεσμῖαι αὗται καθωρίσθησαν ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος. Π ο λ. Δ ι κ. 891 καὶ 893. Ο ἰ κ. § 265 Σ ε λ. 898.

Σ η μ. Πράγματα ὑποκείμενα εἰς φθορὰν, πλειστηριάζονται δημοσίως παραχρῆμα, ἢ ἐντὸς βραχείας καὶ κατ' ἀναλογία τοῦ κινδύνου προσδιοριστέας προθεσμίας ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριαμοῦ. Π ο λ. Δ ι κ. 898.

75) Οἱ ἀσυγκόμιστοι καρποὶ λογίζονται ὡς κινητά. Μόνον ἐντὸς 6 ἐβδομάδων πρὸ τῆς συνήθους ωριμότητος τῶν

καρπῶν συγχωρεῖται κατάσχσεις αὐτῶν. Ἡ πρὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης, γενομένη κατάσχσεις εἶναι ἄκυρος. Π ο λ. Δ ι κ. 915 Ο ι κ. § 266 Σ ε λ. 900 καὶ ἐ ξ ῆ ς.

76) Ὁ πλειστηριασμός ἀκινήτων γίνεται ἐπὶ κατωτέρας μὲν ἀξίας τῶν 1000 δραχ. μετὰ 4 ἐβδομάδας ἀπὸ τῆς κατασχέσεως, ἐπὶ ἀνωτέρας δὲ τῶν 1000 δραχ. ἀξίας μετὰ 3 ἐβδομάδας. Προηγεῖται αὐτοῦ προκήρυξις κατὰ τὴν ἄνω διαφορὴν τῆς ἀξίας τῶν κατασχθέντων ἀκινήτων, ἥτοι ἅπαξ καὶ 3 ἐβδομάδας πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ ἐπὶ ἀξίας κατωτέρας τῶν 1000 δραχμῶν, δις δέ, ἢ μὲν μία πρὸ 6 ἐβδομάδων, ἢ δὲ ἄλλη 8—14 ἡμέρας πρὸ αὐτοῦ, ἐπὶ ἀνωτέρας ἀξίας τῶν 1000 δραχ. Εἰς τοὺς ἐνυποθήκους δανειστάς κινεοποιεῖται ἀντίτυπον τοῦ τοιχοκολλήτου γραμματίου ἅπαξ, 3 ἐβδομάδας πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ ἐπὶ κατωτέρας ἀξίας τῶν 1000 δραχ. καὶ 6 ἐβδομάδας πρὸ αὐτοῦ ἐπὶ ἀνωτέρας ἀξίας. Αἱ προθεσμίαι αὗται καθωρίσθησαν ἐπὶ ποινῇ ἄκυρότητος. Π ο λ. Δ ι κ. 971, 965, 967. Ο ι κ ο ν, § 272 Σ ε λ. 922.

77) Ὁ ὑπερθεματίσας δι' ἄλλον ἐπὶ πλειστηριασμοῦ ἀκινήτων, ὀφείλει νὰ δηλώσῃ τοῦτο μετὰ τὴν κατακύρωσιν, ἀλλὰ πρὸ τῆς ὑπογραφῆς, καὶ νὰ προσαγάγῃ τὴν ἔγκρισιν τοῦ τρίτου ἐντὸς 8 ἡμερῶν. Ἀλλως θεωρεῖται αὐτὸς ὑπερθεματιστής. Π ο λ. Δ ι κ. 976, 977. Ο ι κ. § 273. Σ ε λ. 927,

78) Ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριαμοῦ ὑπάλληλος, ἐὰν εὔρῃ, ὅτι τὸ ἐκπλειστηρίασμα ἐξαρκεῖ πρὸς ἐξόφλησιν τῶν ἐξόδων καὶ τῶν ἀναγγειλαμένων δανειστῶν, διανέμει τοῦτο ἀμέσως, ἢ τὸ πολὺ ἐντὸς 8 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κατακυρώσεως. Π ο λ. Δ ι κ. 905. Ο ἰ κ. § 276. Σ ε λ. 934.

79) Οἱ ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριαμοῦ ὑπάλληλου προσκαλούμενοι δανεισταὶ ὑφείλουσιν, πρῶτον μὲν ἐντὸς προθεσμίας 14 ἡμερῶν ἐπὶ κινητῶν, καὶ 4 ἐβδομάδων ἐπὶ ἀκινήτων, ἀρχομένης τῆς προθεσμίας ταύτης ἀπὸ τῆς προσκλήσεως καὶ παρατεινομένης λόγῳ ἀποστάσεως, νὰ ὑποβάλωσιν εἰς τὸν ἐπὶ τῆς κατατάξεως τὰς ἀξιώξεις αὐτῶν μετὰ τῶν ἀποδείξεων καὶ νὰ αἰτήσωσι τὴν κατατάξιν των, ἔπειτα δὲ ἐντὸς 8 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῶν ἀποδείξεων, νὰ ἐπενέγκωσιν, ὅσας τυχὸν ἔχουσιν ἀντιπαρηγήσεις. Π ο λ. Δ ι κ. 937 καὶ 989. Ο ἰ κ. § 276. Σ ε λ. 935, σ η μ. 5.

80) Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν ἐν τῷ ἔνω ἀριθμῷ προθεσμιῶν, ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριαμοῦ συντάσσει τὸν τῆς κατατάξεως πίνακα, ὃν χρεωστεῖ νὰ περατώσῃ ἐντὸς 14 ἡμερῶν ἐπὶ κινητῶν καὶ 4 ἐβδομάδων ἐπὶ ἀκινήτων. Π ο λ. Δ ι κ. 939 καὶ 989—Ο ἰ κ. § 276 Σ ε λ. 936.

81) Τὸν συνταχθέντα πίνακα κατατάξεως μετὰ τῆς δικογραφίης πέμπει ἀνυπερθέτως ὁ ἐπὶ τῆς κατατάξεως

εἰς τὸν Πρόεδρον τῶν Πρωτοδικῶν πρὸς ἀναθεώρησιν, τ. ἔ. πρὸς ἐπικύρωσιν ἢ διόρθωσιν. Οὗτος δ' ὀφείλει νὰ περατώσῃ τὴν ἐργασίαν ταύτην ἐντὸς 14 ἡμερῶν ἐπὶ κινήτων, καὶ 4 ἐβδομάδων ἐπὶ ἀκινήτων καὶ ν' ἀναπέμψῃ ἀμέσως τὸν πίνακα εἰς τὸν ἐπὶ τῆς κατατάξεως, συγχρόνως δὲ νὰ καλέσῃ τοὺς ἀναγγειλαμένους, ἵνα ἐντὸς 15 ἡμερῶν παρατηρήσωσι καὶ ἐν ἀνάγκῃ ἀνακόψωσιν αὐτόν. Π ο λ. Δ ι κ. 945, 946, 994. Ο ἰ κ. § 279, Σ ε λ. 944,

Σ η μ. Ἡ 15ῃμερος προθεσμία τῆς ἀτακοπῆς κατὰ τοῦ πίνακος κατατάξεως δὲν παρατείνεται λόγῳ ἀποστάσεως (Α. Π. 347 τοῦ 1878).

82) Ὁ κατασχὼν εἰς χεῖρας τρίτου δανειστής, ὀφείλει ἐντὸς 8 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατασχέσεως, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος αὐτῆς, νὰ κινήσῃ κατὰ τοῦ ὀφειλέτου ἀγωγὴν, κοινοποιοιουμένην καὶ πρὸς τὸν τρίτον, περὶ κύρους τῆς κατασχέσεως καὶ τῆς ἀπαιτήσεως. Διὰ τῆς ἀγωγῆς ταύτης γνωστοποιεῖ τῷ ὀφειλέτῃ καὶ τὴν γενομένην κατάσχεσιν. Π ο λ. Δ ι κ. 925, 927—Ο ἰ κ. § 269 σ ε λ. 907.

Σ η μ. 1) Ἡ προθεσμία αὕτη ἐπεκτείνεται κατὰ λόγον τῆς ἀποστάσεως, εἴη ὁ τρίτος ἔχῃ ἄλλην κατοικίαν τῆς τοῦ δανειστοῦ, ἢ κατὰ τὸ ἄρθρ. 541. εἴη κατοικῇ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ. 2) Ἡ ἀγωγὴ περὶ κύρους κατασχέσεως συζητεῖται κατὰ τὴν συνοπτικὴν διαδικασίαν. 3) Αἱ παρὰ τῷ Δημοσίῳ ἐνεργούμεναι κατασχέσεις ἔχουσι

κυρος καὶ φέρουσιν ἀποτέλεσμα ἐπὶ 5 μόνον ἔτη (ἄρθρ. 87. Λογιστ. Νόμοι. Οἰκον. Σελ. 907 σημ. 2.

83) Ἐντὸς 8 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν τρίτον κοινοποιήσεως τῆς ἀγωγῆς περὶ κύρους τῆς κατασχέσεως, ὀφείλει οὗτος νὰ δηλώσῃ διὰ δικογράφου κοινοποιουμένου πρὸς τὸν δανειστήν, ἢ προσωρικῶς παρὰ τῷ ἀρμοδίῳ γραμματεῖ ἢ τῷ Εἰρηνοδίκῃ τῆς κατοικίας του (τοῦ τρίτου), ἂν ὀφείλῃ ἢ οὐ τὰ κατασχεθέντα. Πρὸς δὲ ἔχει τὸ χρέος τοῦ ἀναγγέλλειν ἐντὸς 3 ἡμερῶν εἰς τὸν πρῶτον δανειστήν πᾶσαν νεωτέραν κατάσχεσιν τοῦ αὐτοῦ χρέους. Πολ. Δικ. 928 καὶ 933. Οἰκ. § 270 σελ. 914 καὶ ἐξ ἧς.

84) Τὴν γενομένην δήλωσιν τοῦ τρίτου δύναται ν' ἀνακόψῃ ὁ δανειστής ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου ἐντὸς 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δηλώσεως. Πολ. Δικ. 932. Οἰκ. § 270, Σελ. 915 σημ. 11 - Νόμος ωκζ' τῆς 20 Μαρτίου 1880.

85) Κατὰ τοῦ βουλευτοῦ ἀπαγγέλλεται μὲν προσωπικῇ κράτῃσι, ἀλλὰ δὲν ἐνεργεῖται διαρκούσης τῆς Συνόδου τῆς Βουλῆς, 4 ἐβδομάδας πρὸ τῆς ἐνάρξεως αὐτῆς καὶ 3 ἐβδομάδας μετὰ τὸ πέρας. Συνταγ. ἄρθρ. 68. Οἰκ. § 280, Σελ. 954.

86) Προσωπική κράτησις ἀπαγορεύεται πρὸς ἐκτέσιν. α) Ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ κατὰ τὴν διάρκειαν θρησκευτικῆς τιμῆς τελετῆς. β) Ἐν τῷ καταστήματι τοῦ Δικαστηρίου κατὰ τὰς δημοσίας συνεδριάσεις αὐτοῦ. 3) Ἐν ἰδιωτικῇ οἰκίᾳ νύκτωρ μὲν οὐδέποτε, ἡμέρα δὲ μὴ παρόντος Εἰρηνοδίκου, ἢ Δημάρχου, ἢ Δημαρχικοῦ παρέδρου. Οἱ κ. § 281 Σ ε λ. 956. σ η μ. 4.

ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΚΑΙ ΠΑΡΑΓΡΑΦΗ ΔΙΚΗΣ

87) Πᾶσα δίκη ἀνατρέπεται ἐγκαταλειφθεῖσα ἐπὶ τρία ἔτη, καὶ ἐν τοῖς Εἰρηνοδικείοις ἐπὶ ἑξ μῆνας. Ἐὰν ὅμως παρεμπέσῃ ἀκουσία διακοπὴ τῆς δίκης, αὐξάνει ἡ προθεσμία αὕτη κατὰ ἑξ μῆνας. Ἀρχεται ἀπὸ τῆς διακοπῆς τῆς δικαστικῆς πράξεως, τρέχει κατὰ παντὸς προσώπου ἄνευ διαστολῆς καὶ λήγει ἐκπνευσάσης τῆς τελευταίας ἡμέρας. Π ο λ. Δ ι κ. 479, 480. Ο ἱ κ. § 223 σ ε λ. 747

Σημ. 1) Παράτασις λόγῳ ἀποστάσεως δὲν συγχωρεῖται. 2) Ἐν τῇ προθεσμίᾳ ταύτῃ συνυπολογίζεται καὶ ἡ ἡμέρα τῆς τελευταίας δικαστ. πράξεως. 3) Ἐπὶ Εἰρηνοδικείων ἐπέρχεται ἡ διακοπὴ αὐτοδικαίως. 4) Εἰς τὴν προθεσμίαν τῆς ἀνατροπῆς προστίθεται ἐξάμηνος λόγῳ βιαίας διακοπῆς, τότε μόνον, ὅταν διὰ τῆς γνωστοποιήσεως τοῦ θανάτου ἢ τῆς γενομένης εἰς τοὺς διαδίκους

μεταβολῆς ἐπέλθῃ ἢ βιαία τῆς δίκης διακοπή. Θέμις,
ἔτος Β', σελ. 87. Α. Π. 41 τοῦ 1891.

88) Μετὰ 40ετίαν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀγωγῆς
δύναται ὁ ἐναγόμενος, καὶ ἂν δὲν κινήσῃ ἀγωγὴν περὶ ἀνα-
τροπῆς νὰ προτείνῃ τὴν ἀνατροπὴν τοῦ ἐπιδίκου δικαίου.
Οἰκ. § 223, σελ. 744 σημ. 1.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑΙ

89) Αἱ ἀγωγαὶ αἱ ἀφορῶσαι διατάραξιν διακατοχῆς
ἢ ἀποβολὴν ἀπ' αὐτῆς, πρέπει νὰ γίνωνται ἐντὸς ἐνὸς ἔτους
καὶ μιᾶς ἡμέρας. Ἡ ἀγωγὴ τοῦ παραγγέλματος παρακλή-
σεως ὑπόκειται εἰς παραγραφὴν τριακονταετῇ, ἀρχομένην
ἀπὸ τῆς πρὸς ἀπόδοσιν ἀρνήσεως τοῦ λαβόντος. Πολ. Δ. κ.
629 καὶ 630 Οἰκ. § 121, 122 καὶ 123—Ποταμ.
Βελ. Β' Σελ. 408.

90) Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐφετείου συλλαμβάνων τὸν
κατηγορούμενον, οὗτινος ζητεῖται ἡ ἐκδοσις συγκαλεῖ τὸ
Συμβούλιον ἐντὸς 24 ὥρων, ἵν' ἀποφανθῇ περὶ τῆς ἐκδό-
σεως. Ἐὰν ὁμῶς τὰ ἀποδεικτικὰ ἔγγραφα δὲν προσήχθησαν,
ἀναβάλλει ν' ἀποφανθῇ μέχρι τῆς προσαγωγῆς, ἥτις δὲν

δύναται νὰ παραταθῇ πέραν τοῦ μηνός, μετὰ τὸν ὁποῖον ἀπολύεται ὁ κρατούμενος. Π ο τ α μ. Εἰ σ α γ ω γ ῆ Σ ε λ. 656.

91) Οἱ εἰσαγγελεῖς παντὸς δικαστηρίου ὀφείλουσιν ἐντὸς τοῦ πρώτου 10ημέρου ἀπὸ τῆς λήξεως ἐκάστης τριμηνίας νὰ ἐπιθεωρῶσι τὰ γραφεῖα τοῦ Δικαστηρίου, παρ' ᾧ διατελοῦσιν. Ἐντὸς δὲ τοῦ πρώτου 20ημέρου ἀπὸ τῆς λήξεως ἐκάστης τριμηνίας νὰ ἐπιθεωρῶσι τὰ ἐν τῇ ἑδρᾷ τοῦ Δικαστηρίου, παρ' ᾧ ὑπηρετοῦσι γραφεῖα τῶν Εἰρηνοδικείων, ὑποθηκῶν, μεταγραφῶν, συμβολαιογραφῶν καὶ ληξιάρχων. Κατ' ἔτος δ' ἀπὸ 1 Ἰουλίου ἕως 30 Σεπτεμβρίου τὰ γραφεῖα τῶν ἄνω ὑπαλλήλων. Κατὰ τὸ θέρος καὶ οἱ Εἰσαγγελεῖς τῶν Ἐφετῶν ἐνεργοῦσιν ἐπιθεωρήσεις τῶν ὑπ' αὐτοὺς Πρωτοδικείων καὶ Εἰσαγγελιῶν— Νόμος α, υζδ' τῆς 28 Μαΐου 1887 καὶ βιθ' τῆς 17 Ἰουλίου 1892. Π ο τ α μ. Εἰ σ α γ ω γ ῆ Σ ε λ. 691 καὶ ἐ ξ ῆ ς.

92) Ὁ τελώνης δικάζων ἐν πρώτῳ βαθμῷ ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβάλλῃ τὴν ἀπόφασίν του, ἔστω καὶ ἀθωωτικὴν, ἐντὸς 8 ἡμερῶν πρὸς τοὺς δικαστικούς Συμβούλους τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν. Π ο τ α μ. βι β λ. Β', σ ε λ. 73, σ η μ. 26. Νόμος αφίγ' τῆς 28 Μαΐου 1887 ἄ ρ θ ρ. 14.

93) Προκειμένου περί καταβολῆς ἐγγυήσεως, ἐάν διὰ τῆς ἀποφάσεως δὲν προσδιωρίσθῃ ὁ χρόνος τῆς καταβολῆς, ἐνεργεῖται αὕτη ἐντὸς 8 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως ἐπὶ κατ' ἀντιμωλίαν, ἐάν οἱ διάδικοι ᾗσαν παρόντες, καὶ ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως ἐπὶ ἐρήμην ἢ ἀντιμωλίαν ἀποφ. ἐάν δὲν ᾗσαν παρόντες. Π ο λ. Δ ι κ. 841. Π ο τ α μ. β ι β λ. Β' σ ε λ. 621 Ο ἰ κ ο ν. § 63 σ ε λ. 195 καὶ ἐ ξ ῆ ς.

94) Πρακτικὰ συνεδριάσεων καὶ ἀποφάσεις ὑπογράφονται μετὰ τῶν ἐπὶ τοῦ περιθωρίου σημειώσεων καὶ τῶν ἄλλων μεταβολῶν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν παρὰ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ γραμματέως τοῦ Πρωτοδικείου. Ἄλλως ὁ ἀμελήσας γραμματεὺς τιμωρεῖται μὲ χρηματικὴν ποινὴν 50—200 δραχ. Π ο λ. Δ ι κ. 174—Ο ἰ κ. § 87 σ ε λ. 267. Π ο τ α μ. Β ι β λ. Β' Σ ε λ. 666.

95) Ἡμέραι καθ' αἷς ὁ διάδικος δύναται ν' ἀρνηθῇ τὴν παραλαβὴν δικογράφου εἶναι, Ὅλοι αἱ Κυριακαί, Ἡ τοῦ νέου ἔτους, Ἡ τῶν Θεοφανείων, Ἡ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, Ἡ δευτέρα τοῦ Πάσχα καὶ ἡ δευτέρα τῆς Πεντηκοστῆς, Ἡ τοῦ Ἀγίου Γεωργίου, Ἡ τῆς ἀναλήψεως, Ἡ τῶν Ἀγίων ἀποστόλων, Ἡ τῆς κοιμήσεως τῆς Παναγίας, Ἡ τοῦ Ἀγίου Δημητρίου, Αἱ δύο ἡμέραι τῆς τοῦ Χριστοῦ γεννήσεως. Ἡ Παρσκευὴ καὶ τὸ Σάββατον τῆς μεγάλης ἐβδομάδος. Ὡραὶ δὲ νυκτὸς εἶναι, αἱ τὰ φυσικὰ ὅρια τῆς

νυκτὸς ἀπὸ τῆς ἡμέρας χωρίζουσαι.—Διάταγμα ἀπὸ 22 Νοεμβρίου 1833—Οἰκ. § 90 σελ. 242. Ποταμ. Βιβλ. Β'. Σελ. 775.

96) Ὅλαι αἱ δίκαι τῆς τραπέζης εἰσάγονται ὡς κατεπείγουσαι καὶ δικάζονται τὴν τρίτην ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως ἄνευ πράξεως τοῦ Προέδρου (Νόμος φυς' ἀπὸ 11 Ἀπριλίου 1859, ἀρθρ. 37). Παρέκτασις προθεσμίας λόγῳ ἀποστάσεως ἐπὶ Τραπεζικῶν δικῶν δὲν χωρεῖ. (Θέμις, ἔτος 14ον, σελ. 316—Ἐφ. Πατρῶν 41 τοῦ 1902).

97) Πρὸς προσδιορισμὸν τῆς ποσότητος τῶν ἀποδοτέων ἐξόδων, ὀφείλει ἕκαστος τῶν διαδίκων νὰ κοινοποιήσῃ τὸ βραδύτερον τὴν παραμονὴν τῆς ἐν τῷ ἀκρατηρίῳ συνεδριάσεως, καὶ ἐπὶ συνοπτικῶν ὑποθέσεων τοῦλάχιστον διαρκούσης τῆς ἐν τῷ ἀκρατηρίῳ συζητήσεως εἰς τὸν ἕτερον τῶν διαδίκων κατάλογον ἐξόδων. Πολ. Δικ. 217.

98) Πᾶς δικαστικὸς ὑπάλληλος ἢ ὑπηρετής, ἐὰν ἐντὸς μηνὸς δὲν μεταβῇ εἰς ἡν θέσιν διωρίσθῃ ἢ μετετέθῃ, παύεται. Ὁργ. Δικαστ. 281.

99) Οἱ Πρόεδροι καὶ οἱ Εἰσαγγελεῖς δύνανται ἄνευ ἀδείας ν' ἀπομακρυνθῶσι 3 μόνον ἡμέρας ἀπὸ τῆς θέσεώς των. 282.

100) Πᾶν δικαστικὸν πρόσωπον. ἡ δικαστικὸς ὑπηρέτης δύναται ν' ἀπουσιάσῃ μέχρι 14 ἡμερῶν τῇ ἀδείᾳ τοῦ προϊσταμένου του (Ὁ ρ γ. Δ ι κ. 283). Δι' ἀπουσίαν δὲ πλεόν των 14 ἡμερῶν δεόν νά τύχωσιν ἀδείας τοῦ Ὑπουργείου (Ὁ ρ γ. Δ ι κ. 285).

101) Ὁ νόμος ἔχει ὑποχρεωτικὴν ἰσχὺν μετὰ 10 ἡμέρας ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ περιέχοντος αὐτὸν φύλλου τῆς Ἑφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (Ν ό μ ο ς ω μ ς' τ ο ὕ 1882. Ο ί κ. § 167 Σ ε λ. 539 σ η μ. 5).

102) Ὅταν καταργηθῇ ἡ δοθῇ εἰς ἄλλον ἢ θέσις συμβολαιογράφου τινος, τὰ ἔγγραφα καὶ τὰ εὑρετήρια αὐτοῦ παραδίδονται ὑπὸ τοῦ ἰδίου ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς πρὸς ἄλλον συμβολαιογράφον τῆς περιφερείας του, ἐπὶ ἀποζημιώσει καὶ προστίμῳ 50 δραχμῶν δι' ἕκαστον μῆνα βραδύτητος (Ὁ ρ γ. Δ ι κ α σ τ. 203). Ἄν εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην δὲν ἔγγεινεν ἡ παράδοσις ἐντὸς τριῶν μηνῶν, ἐνεργεῖ αὐτὴν αὐτεπαγγέλτως ὁ Εἰσαγγελεύς. (Ὁ ρ γ. Δ ι κ. 205).

103) Συμπεσοῦσης βαρείας καὶ μακρᾶς ἀσθενείας, ἀποκαθιστάσῃ τὸν Συμβολαιογράφον ἀνίκανον νά συντάσσῃ ἔγγραφα ἢ ἐκδίδῃ ἀντίγραφα καὶ ἀπόγραφα, πᾶς ἔχων συμφέρον, δύναται μετὰ παρέλευσιν τριῶν μηνῶν ν'

ἀναφερθῇ ἐγγράφως πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν, καὶ νὰ ζητήσῃ νὰ διορισθῇ ἄλλος Συμβολαιογράφος πρὸς προσωρινὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἔργων τοῦ ἀσθενεῦντος Συμβολαιογράφου. Ὁ ρ γ. Δ ι κ α σ τ. 206.

ΔΙΚΑΙΟΣΤΑΣΙΟΝ

Ἔνεκα τοῦ πολέμου τοῦ 1897—98

104) Ἔνεκα τοῦ Ἑλληνοτουρκικοῦ πολέμου τοῦ ἔτους 1897—1898 ἐψηφίσθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς ὁ ἀπὸ 14 Μαρτίου 1897 Νόμος Β' Ἡ' περὶ ἀναστολῆς παντὸς εἵδους δικαστικῶν προθεσμιῶν, παραγραφῶν, ἀναγκαστικῶν ἐκτελέσεων κλπ. Ἐχει δ' ὡς ἐξῆς ὁ Νόμος οὗτος.

Ἄρθρον 1ον. Ἐπιτρέπεται, ἵνα διὰ Β. Διαταγμάτων, μετὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐφ' ὠρισμένον χρόνον, διατάσσεται ἐν μέρει ἢ ἐν ὅλῳ, ἢ κατ' ἐπαρχίας ἢ νομοῦς α) Ἡ ἀναστολὴ πάσης παραγραφῆς, τῶν νομίμων, δικαστικῶν, καὶ ἐκ συμβάσεως προθεσμιῶν παντὸς εἵδους, τῆς ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως πολιτικῶν ἀποφάσεων, δικαστικῶν πράξεων καὶ παντὸς εἵδους δικηγράφων, ὡς καὶ τῆς προσωπικῆς κρατήσεως ὡς μέσου συντηρητικοῦ ἢ ἐκτελέσεως. β) Ἡ ἀπαγόρευσις πάσης ἐρημοδικίας εἰς ποινικὰς ἢ πολιτικὰς ὑποθέσεις καὶ ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Ἄρθρον 2ον. Ἡ ἰσχὺς τοῦ νόμου τούτου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ καὶ διαρκέσει ἐφ' ὅσον καὶ ἐπιστράτευσις τοῦ ἐνεργοῦ στρατοῦ, καὶ ἐπὶ δέκα ἡμέρας μετὰ τὴν λήξιν αὐτῆς.

105) Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἄνω Νόμου ἐξεδόθη τὸ ἀπὸ 6 Ἀπριλίου 1897 Β. διάταγμα ἔχον ὡς ἑξῆς.

Ἄρθρον 1ον. α) Ἀναστέλλεται πᾶσα παραγραφὴ δικαιωμάτων καὶ ἀγωγῶν τοῦ Ἀστικοῦ καὶ ἐμπορικοῦ δικαίου. β) Ἀναστέλλονται ὡσαύτως αἱ νόμιμοι καὶ δικαστικαὶ προθεσμίαι, ἐξαιρέσει 1) τῶν πρὸς ἔγερσιν ἀγωγῆς καὶ πρὸς εἰσαγωγὴν δίκης 2) τῶν ἐπὶ ὑποθέσεων, καθ' ἃς κατὰ τὸ ἄρθρ. 2ον τοῦ Διατάγματος τούτου, συγχωρεῖται ἡ ἐρημοδικία. γ) Ἀναστέλλεται ἡ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις τῶν πολιτικῶν ἀποφάσεων, τῶν δικαστικῶν πράξεων καὶ παντὸς εἶδους δικολογῶν ἡ δὲ προσωπικὴ κράτησις καὶ ὡς μέσον συντηρητικόν, ἐξαιρέσει τῆς ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως ἐν γένει εἰς δίκας περὶ ὧν ἐπιτρέπεται ἐρημοδικία κατὰ τὸ ἐπόμενον ἄρθρ. 2ον.

Ἄρθρον 2ον. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐρημοδικία ἐπὶ ποινικῶν ἢ πολιτικῶν ὑποθέσεων ἐνώπιον παντὸς δικαστηρίου καὶ ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἐξαιρέσει τῶν δικῶν περὶ προσωρινῶν μέτρων, περὶ νομίμου διατροφῆς, περὶ ἐξώσεως δυστροπούντων μισθωτῶν, καὶ τῶν ἐπὶ ἀνακοπῇ κατὰ συντηρητικῶν μέτρων καὶ κατ' ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως, ὅπου ἐπιτρέπεται κατὰ τὸ διάταγμα τοῦτο.

Ἄρθρον 3ον. Τὸ διάταγμα τοῦτο ἰσχύει ἐπὶ ἓνα μῆνα ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως ἐν τῇ «Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως».

Σημ. Ἐδημοσιεύθη τῇ 6 Ἀπριλίου 1897.

106) Ἡ ἰσχὺς τοῦ ἄνω διατάγματος παρετάθη μέχρι τῆς 6 Ἰουνίου 1897 διὰ τοῦ ἀπὸ 3 Μαΐου 1897 Β. Διατάγματος, ἀναγράφοντος ἐν τῷ 2ῳ ἄρθρῳ τὰ ἑξῆς. «Πᾶσαι αἱ ἐξαιρέσεις αἱ ἀναγραφόμεναι εἰς τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ ἀπὸ 6 Ἀπριλίου ἐ.ἔ. διατάγματος, δὲν ἰσχύουσιν διὰ τοὺς νομοὺς Ἀρτης, Τρικκάλων, καὶ Λαρίσσης, δι' οὓς ἀναστέλλεται ἐπίσης καὶ πᾶσα προθεσμία ἐκ συμβάσεως παντὸς εἵδους».

107) Τῶν ἄνω διαταγμάτων ἀπὸ 6 Ἀπριλίου καὶ 3 Μαΐου ἡ ἰσχὺς παρετάθη μέχρι τῆς 30 Ἰουνίου 1897 διὰ τοῦ ἀπὸ 5 Ἰουνίου 1897 Β. Διατάγματος ἔχοντος τὴν ἑξῆς προσθήκην. «Πᾶσαι αἱ ἐξαιρέσεις, αἱ ἀναγραφόμεναι εἰς τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ ἀπὸ 6 Ἀπριλίου Διατάγματος, αἱ μὴ ἰσχύουσιν διὰ τοὺς νομοὺς Ἀρτης, Τρικκάλων καὶ Λαρίσσης κατὰ τὸ διάταγμα τῆς 3 Μαΐου δὲν ἰσχύουσιν ἐπίσης καὶ διὰ τὸν Νομὸν Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος, δι' ὃν ἀναστέλλεται ὡσαύτως καὶ πᾶσα προθεσμία ἐκ συμβάσεως παντὸς εἵδους» καὶ «ἐπιτρέπεται ἡ ἐρημοδικία ἐκτὸς τῶν

περιπτώσεων, τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ ἄρθρον 2ον τοῦ ἀπὸ 6 Ἀπριλίου Διατάγματος καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθρ. 1017, 1024 τῆς Π ο λ. Δ ι κ ο ν ο μ ί α ς.

108) Ἡ ἰσχὺς τῶν ἄνω διαταγμάτων παρετάθη μέχρι τῆς 31 Ἰουλίου 1897 διὰ τοῦ ἀπὸ 30 Ἰουνίου 1897 Β. Διατάγματος, ἔχοντος μόνον τὴν ἐξῆς προσθήκην. «Ἐπιτρέπεται ἡ ἐρημοδικία καὶ ἐπὶ ποινικῶν δικῶν περὶ πλημμελημάτων καὶ πταισμάτων, διαπραχθέντων ἀπὸ τῆς 15 Ἀπριλίου ἐ. ἔ. καὶ ἐντεῦθεν.»

109) Ἡ ἰσχὺς τῶν ἄνω διαταγμάτων παρετάθη μέχρι τῆς 15 Ὀκτωβρίου 1897 διὰ τῶν ἀπὸ 31 Ἰουλίου, 30 Αὐγούστου καὶ 27 Σεπτεμβρίου 1897 Β. διαταγμάτων.

110) Διὰ τοῦ ἀπὸ 14 Ὀκτωβρίου 1897 Β. Διατάγματος, παρετάθη τὸ δικαιοστάσιον μέχρι τῆς 15ης Νοεμβρίου ἰδ. ἔτους ὡς πρὸς τοὺς Νομοὺς Ἀρτης, Τρικκάλων, Λαρίσσης καὶ τὴν ἐπαρχίαν Σκοπέλου, περιορίσθη δ' ὡς πρὸς τοὺς λοιποὺς νομοὺς τοῦ κράτους, εἰς αὗς διετηρήθη μόνον ἡ ἀπαγόρευσις τῶν ἀναγκαστικῶν ἐκτελέσεων. Τὸ διάταγμα τοῦτο ἔχει ὡς ἐξῆς.

Ἀρθρον 1ον. Μέχρι τῆς 15 Νβρίου ἐ. ἔ. συμπεριλαμβανομένης, εἰς τοὺς Νομοὺς Ἀρτης, Τρικκάλων καὶ Λαρίσσης, καὶ εἰς τὴν ἐπαρχίαν Σκοπέλου ἀναστέλλονται :

α) πᾶσα παράγραφη. β) Πᾶσα νόμιμος, δικαστική καὶ ἐκ συμβάσεως προθεσμία παντός εἶδους, γ) ἡ ἀναγκαστική ἐκτέλεσις τῶν πολιτικῶν ἀποφάσεων, τῶν δικαστικῶν πράξεων καὶ παντός εἶδους δικογράφων, ἡ δὲ προσωπικὴ κράτησις καὶ ὡς μέσον συντηρητικόν.

Ἄρθρον 2ον. Εἰς τοὺς αὐτοὺς ὡς ἔνω νομοὺς καὶ τὴν ἐπαρχίαν Σκοπέλου καὶ ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας ἀπαγορεύεται ἡ ἐρημοδικία ἐπὶ ποινικῶν καὶ πολιτικῶν ὑποθέσεων. Ἀπαγορεύεται ἐπίσης ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ παντός ἄλλου δικαστηρίου, κατὰ παραπομπὴν τούτου διακρίνοντος, ἡ ἐρημοδικία ἐπὶ ποινικῶν ἢ πολιτικῶν ὑποθέσεων, περὶ ὧν ἐξεδόθησαν ἀποφάσεις ἐν τοῖς ἔνω νομοῖς καὶ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Σκοπέλου· ἀναστέλλεται δὲ ἐπὶ τῶν ὑποθέσεων τούτων καὶ πᾶσα νόμιμος ἢ δικαστικὴ προθεσμία, ὡς καὶ ἡ τῆς ἀνατροπῆς.

Ἄρθρον 3ον. Καθ' ὅλον τὸ λοιπὸν κράτος μέχρι τῆς 15 Νοεμβρίου ε. ε. συμπερλημβανομένης, ἀναστέλλεται μόνον ἡ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις τῶν πολιτικῶν ἀποφάσεων, τῶν δικαστικῶν πράξεων καὶ παντός εἶδους δικογράφων, ἡ δὲ προσωπικὴ κράτησις καὶ ὡς μέσον συντηρητικόν. Δὲν ἀναστέλλονται ὅμως ἡ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις τῶν ἀποφάσεων περὶ προσωρινῶν μέτρων, περὶ νομίμου διατροπῆς, περὶ ἐξώσεως δυστροπούντων μισθωτῶν, ἔτι δὲ καὶ αἱ ἀναγκαστικαὶ ἐκτελέσεις ἐν γένει τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν Δήμων.

111) Ἡ ἰσχὺς τοῦ ἔνω διατάγματος παρετάθη μέχρι τῆς πρώτης Ἰουλίου 1898 διὰ τῶν ἀλληλοδιαδόχως

ἐκδοθέντων Β. Διαταγμάτων ἀπὸ 14 Νεβρίου, 29 Νεβρίου 1897 καὶ 8 Ἰανουαρίου, 14 Φεβρουαρίου καὶ 14 Ἀπριλίου 1898. Κατόπιν ὁμῶς τῆς 1ης Ἰουλίου 1898 περιωρίσθη τὸ Δικαιοστάσιον σχεδὸν ὁλοτελῶς, διατηρηθὲν κατὰ τοῦτο μόνον. Ἦτοι διὰ τοῦ ἀπὸ 24 Ἰουνίου 1898 διαταγ.

1) ἀπηγορεύθη ἡ ἐκτέλεσις διὰ προσωπικῆς κρατήσεως μέχρι τῆς 1 Σεπτεμβρίου 1898, καθ' ὅλον τὸ κράτος καὶ

2) ἀπηγορεύθη ἡ ἐνέργεια πλειστηριασμοῦ μόνον ἐν ταῖς Νομοῖς Τρικυάλων καὶ Λαρίσσης, διὰ μὲν τὰ κινητὰ μέχρι τῆς 1ης Αὐγούστου, διὰ δὲ τὰ ἀκίνητα μέχρι τῆς 1ης Σεπτεμβρίου 1898. Οὕτως ἐχρηγήθη τοῖς ὀφειλέταις χρόνος, ὅπως κανονίσωσι τὰς ὀφειλάς των, ἔνευ βλαβῆς τῶν συμφερόντων τῶν δανειστῶν.

ΕΞΩΣΙΣ ΔΥΣΤΡΟΠΟΥΝΤΩΝ ΜΙΣΘΩΤΩΝ

112) Ὁ Πρόεδρος ἡ ὁ Εἰρηνοδίκης προκειμένου νὰ δικάσῃ ἀγωγὴν ἐξώσεως, ὀφείλει παραχρῆμα νὰ ὀρίσῃ χρόνον καὶ τόπον πρὸς συζήτησιν τῆς ἀναφορᾶς, ἣς ἀντίγραφον μετὰ τῆς πράξεως, γραφομένης ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀναφορᾶς, κοινοποιεῖται πρὸς τὸν ἐναγόμενον. Δὲν δύναται δ' ὁ Πρόεδρος ἡ ὁ Εἰρηνοδίκης νὰ δώσῃ προθεσμίαν πρὸς ἐμφάνισιν μερίζονα τῶν τριῶν ἡμερῶν, οὐδὲ δύναται νὰ παρατείνῃ ταύτην, λόγῳ ἀποστάσεως. πλεον τῶν 10 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀναφορᾶς. (Νόμος ΒΧΗ' ἀπὸ 8 Ἰουλίου 1899. ἀρ. 9. 1).

113) Ἡ ἀπόφασις τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ Εἰρηνοδίκου ἐκτελεῖται κατὰ τὸ ἄρθρ. 639 τῆς Πολ. Δικονομίας, ἂν ἐν τῇ ἀποφάσει δὲν ἐτάχθη ἄλλη προθεσμία, ἣτις οὐδέποτε δύναται νὰ εἶναι μείζων τῶν 30 ἡμερῶν. (Ὁ αὐτὸς Νόμος ἄρθρ. 2).

114) Ἀνακοπὴ ἢ ἔφεσις ἐπιτρέπεται μόνον καθ' ὁριστικῆς ἀποφάσεως, ἥς ὅμως ἡ ἐκτέλεσις δὲν ἀναστέλλεται. Ἡ ἀνακοπὴ ἐπιτρέπεται ἐντὸς 5 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως. Ἡ ἔφεσις δὲ κατὰ τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως, ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεώς της, ἣτις προθεσμία, προκειμένου περὶ ἐρήμην ἐκδοθείσης ἀποφάσεως ἄρχεται ἀπὸ τῆς παρελεύσεως τῆς πρὸς ἀνακοπὴν προθεσμίας. Αἱ προθεσμίαι αὗται παρεκτείνονται λόγῳ ἀποστάσεως κατὰ τὰ ἄρθρ. 195 καὶ 196 Π. Δ. ὡς ἐτροποποιήθησαν.

Ἡ Ἔφεσις δικάζεται, ὡς προτεταμιμένη ἄνευ πράξεως τοῦ Προέδρου, τὴν πρώτην συνεδρίαν μετὰ παρέλευσιν τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῆς. (Ὁ αὐτὸς Νόμος ἄρθρ. 2ον),

ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΚΡΑΤΗΣΙΣ

115) Τὸ ἀνώτατον ὄριον τοῦ χρόνου τῆς προσωποκρατήσεως εἶναι ἐν ἑτρί. Τὸ Δικαστήριον ἐκτιμῶν τὰς

ἐκάστοτε περιστάσεις, ἐν αἷς καὶ τὸ μέγεθος τῆς ἀπαιτήσεως δύναται νὰ ὀρίσῃ ἄλλην συντομωτέραν προθεσμίαν φυλακίσεως, ἣτις ὅμως δὲν δύναται νὰ ᾖ βραχυτέρα τῶν ἐξ μηνῶν, ἂν τὸ κεφάλαιον τῆς ἀπαιτήσεως ὑπερβαίῃ τὰς 1000 δραχμάς, οὐδὲ τῶν τριῶν μηνῶν, ἂν τὸ κεφάλαιον εἶναι ἑλάττω. (Π ο λ. Δ ι κ. 1020 ὡς ἐ τ ρ ο π ο - π ο ι ῆ θ η διὰ τοῦ ἄ ρ θ ρ. 5 τοῦ Νόμου ΒΧΟς' ἀπὸ 18 Μ α ρ τ ί ο υ 1900.)

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΜΕΡΟΣ Β΄

**ΠΡΟΘΕΣΜΙΑΙ
ΠΟΙΝΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ**

ΠΡΟΘΕΣΜΙΑΙ ΠΟΙΝΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΜΕΡΟΣ Β'

ΑΝΑΚΡΙΣΙΣ

116) Ἡ κλήσις ἀνακριτοῦ πρὸς μάρτυρα ἐγχειρίζεται ὑπὸ τοῦ παραγγελθέντος τὴν ἐπίδοσιν, ἢ εἰς τὸν κλητευόμενον αὐτόν, ἢ κατ' οἶκον αὐτοῦ εἰς τινὰ τῶν συνδίκων αὐτοῦ ἢ γειτόνων 24 ὥρας πρὶν τῆς πρὸς ἐμφάνισιν ὠρισμένης προθεσμίας. Ἡ προθεσμία αὕτη ἐπεκτείνεται μίαν ἡμέραν διὰ πᾶσαν ἀπόστασιν 4 μυριαμέτρων. Ποιν. Δικον. 190 καὶ 163. Κωνσταντ. Τομ. Α'. Σελ. 363. Κωστῆς Π. Δ. σελ. 381.

117) Τὸ κλητήριον ἐπίκριμα πρέπει νὰ ἔχῃ διαταγὴν τοῦ νὰ ἐμφανισθῇ ὁ κατηγορούμενος ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἐνώπιον τοῦ ἀνακριτοῦ. Ποιν. Δικ. 194. Κωνσταντ. Τομ. Α'. Σελ. 407. Κωστῆς Π. Δ. σελ. 493.

Σημ. Κλητήριον ἐπίκριμα ἐκδίδεται, ὅταν ἀγροῖται ὁ τόπος τῆς διαμονῆς τοῦ κατηγορουμένου, καθ' οὗ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐκδοθῇ ἐντάλμα συλλήψεως, καὶ ἐπομένως καθίσταται ἀδύνατος ἢ εἰς αὐτὸν ἐπίδοσις κλήσεως. Τοιχοκολλᾶται δὲ τοῦτο δι' ἐπιμελείας τοῦ Εἰσαγγελέως εἰς τε τὴν τελευταίαν κατοικίαν τοῦ κατηγορουμένου, καὶ εἰς τὴν καθέδραν τοῦ ἀνακριτοῦ ἐν τῷ πρὸς τοῦτο προσδιωρισμένῳ τόπῳ. Δύναται δι' ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου νὰ δημοσιευθῇ καὶ εἰς δημόσια φύλλα.

118) Ὁ ἐπ' αὐτοφώρῳ συλληφθεὶς ἐγκληματῶν, ἐπὶ μὲν πταισμάτων ἐξετάζεται παραχρῆμα καὶ μετὰ 24 ὥρας τὸ πολὺ ἀπολύεται (Ποιν. Δικ. 140) ἐπὶ δὲ πλημμελημάτων καὶ κακουργημάτων πρέπει ὁ συλληφθεὶς ἐντὸς 24 ὡρῶν νὰ προσαχθῇ εἰς τὸν Εἰσαγγελέα. Ποιν. Δικ. 159. Κωνσταντ. Τόμ. Α'. σελ. 420. Κωστῆς Ποιν. Δικ. σελ. 502 καὶ ἐξῆς.

119) Ὁ Ἀνακριτὴς ὀφείλει ἐντὸς 3 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν προσαγωγῆς τοῦ δι' ἐντάλματος συλληφθέντος νὰ ἐξετάσῃ αὐτὸν, καὶ ἢ νὰ τὸν ἀπολύσῃ ἢ νὰ ἐκδώσῃ

κατ' αὐτοῦ ἔνταλμα φυλακίσεως. Συνταγ. Ἀριθ. 5.
Ποιν. Δικ. 212. Κωνσταντ. Τόμ. Α'. σελ.
431. Κωστῆς Ποιν. Δικ. σελ. 503.

Σημ. Ὁ Κωστῆς λέγει, ὅτι ὁ ἀνακριτὴς ὀφείλει
πάντως ἐντὸς 24 ὥρῶν γὰ ἐξετάσῃ τὸν συλληφθέντα
καὶ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς προσαγωγῆς γὰ φυλα-
κίση ἢ ἀπολύσῃ τοῦτον. Ὁ Κωνσταντόπουλος ἰσχυρίζε-
ται, ὅτι ἐντὸς 3 ἡμερῶν ὀφείλει ὁ ἀνακριτὴς γὰ ἐξετάσῃ
καὶ, ἢ ἀπολύσῃ ἢ φυλακίση τὸν συλληφθέντα.

120) Ἡ κατ' οἶκον ἔρευνα κατὰ Κωνσταντόπου-
λον ἐπιτρέπεται καὶ ἐν καιρῷ νυκτός, κατὰ Κωστῆν δὲν
ἐπιτρέπεται αὕτη ἐν καιρῷ νυκτός, ἐκτὸς ἐν Ξενοδοχείοις
καὶ ἄλλοις δημοσίοις οἴκοις.— Ἡ νύξ δ' ἄρχεται, ἀπὸ
πρώτης Ὀκτωβρίου μέχρι 31 Μαρτίου ἀπὸ τῆς 8 μ. μ.
μέχρι τῆς 6 π. μ. Ἀπὸ δὲ τῆς πρώτης Ἀπριλίου μέχρι
30 Σεπτεμβρίου ἀπὸ τῆς 9 μ. μ., μέχρι τῆς 5 π. μ.

Ποιν. Δικ. 170-171.—Κωνσταντ. Τομ.
Α'. σελ. 457. Κωστῆς Π. Δ. σελ. 477.—Κανον-
ισμός Χωροφ. ἄρθρ. 122.

121) Ἐπιτρέπεται κατ' ἐξαίρεσιν ἢ κατὰσχέσεις
ἐφημερίδων καὶ λοιπῶν ἐντύπων μετὰ τὴν δημοσίευσιν,
ἐνεκα προσβολῆς κατὰ τῆς Χριστιανικῆς Θρησκείας, ἢ κατὰ
τοῦ προσώπου τοῦ Βασιλέως. Ἐν τῷ αὐτῷ περιπτώσει
ἐντὸς 24 ὥρῶν ἀπὸ τῆς κατασχέσεως ὀφείλουσι καὶ ὁ

Εἰσαγγελεὺς νὰ ὑποβάλῃ τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ δικαστ. Συμβούλιον καὶ τοῦτο ν' ἀποφανθῇ περὶ τῆς διατηρήσεως ἢ ἄρσεως τῆς κατασχέσεως. Ἄλλως ἢ κατὰσχέσεις αἵρεται αὐτοδικαίως. Ἄρθρ. 14 Συνταγμ. Ποιν. Δικ. 177, Κωνσταντ. Τομ. Α', σελ. 463.

122) Ζῶα καὶ λοιπὰ εἰς φθοράν ὑποκείμενα δὲν δύνανται νὰ μείνωσιν ὑπὸ κατὰσχέσιν πλέον τῶν 8 ἡμερῶν. Μετὰ τοῦτο δίδονται ἐπὶ ἐγγυήσει ἢ ἐκποιοῦνται δημοσίᾳ. (Ποινικὴ Διατίμησις ἄρθρ. 34 καὶ 35, Κωνσταντ. Τομ. Α', σελ. 479).

Σημ. Προκειμένου περὶ ζώων κατασχθέντων ἐπὶ παρανόμῳ βοσκῇ, παραβιδοῦνται ταῦτα ἐντὸς 3 ἡμερῶν εἰς τὸν Εἰρηνοδίκην, καὶ ὑπὸ τούτου ἐκποιοῦνται τὴν πρώτην Κυριακὴν μετὰ δύο ἡμέρας ἀπὸ τῆς αὐτῇ παραδόσεως.

123) Περὶ τῆς εἰσαγωγῆς πταισμάτων καὶ πλημμελημάτων εἰς δίκην προκειμένου περὶ δασῶν ὅρα ἀριθ.

124) Ὁ ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διατάξῃ τὴν ἐπὶ 24 ὥρας εἰς κράτησιν ἀπαγωγὴν ἐκείνων, οἵτινες θερυβοῦσιν, ἐνῶ ἐκτελεῖ ἀνακριτικὰ καθήκοντα, ἢ παραβιάζωσιν τὰς διαταγὰς αὐτοῦ περὶ παραφυλακῆς πραγμάτων, χαρακτηρισθέντων ὡς τεκμηρίων ἐνοχῆς, ἢ περὶ

μὴ ἀπομακρύνσεως ἀνθρώπων ὑπόπτων. (Ποιν. Δικ. 176, 181—Κωνσταντ. Τομ. Α' σελ. 413 καὶ ἐξῆς—Κωστῆς Π. Δ. 478 καὶ ἐξῆς).

125) Ἡ διάρκεια τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἀνακριτοῦ εἶναι ἐνὸς ἔτους. (Ὁργ. Δικ. 118—Κωνσταντ. Τομ. Α' σελ. 496).

126) Ὑποβληθεῖσα: τῆς δικογραφίας ὑπὸ τοῦ ἀνακριτοῦ πρὸς τὸν Εἰσαγγελέα, ὁφείλει οὗτος νὰ τὴν ὑποβάλῃ ἐντὸς 3 ἡμερῶν εἰς τὸ συμβούλιον τῶν Πλημμελειοδικῶν. (Ποιν. Δικ. 206. Κωνσταντ. Τομ. σελ. 511. Κωστῆς Π. Δ. σελ. 524).

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΙ

127) Πολιτικὴ ἀγωγὴ εἰσάγεται ἐνώπιον τῶν ποιν. Δικαστηρίων, ὅταν ὑπάρχῃ ἐκκρεμὴς παρ' αὐτοῖς καὶ ἡ ποινικὴ ἀγωγὴ. Δέον δὲ νὰ κοινοποιηθῇ τὸ δικόγραφον τῆς πολ. ἀγωγῆς πρὸς τὸν κατηγορούμενον τοῦλάχιστον κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς εἰς τὸ ἀκροατήριον κλήσεως. Ἡτοι, ἐπὶ πιασμάτων μὲν 24 ὥρας πρὸ τῆς πρὸς ἐμφάνισιν ὀρισμένης δικασίμου ἡμέρας, ἐπὶ δὲ πλημμελημάτων 3 ἡμέ-

ρας, καὶ ἐπὶ κακουργημάτων 8 ἡμέρας πρὸ τῆς δικασίμου
 ἡμέρας— (Ποιν. Δικ. 302, 145, 163 καὶ 275—
 Κωνσταντ. Τομ. Α' σελ. 70— Κωστῆς
 Π. Δ. 360.

Σημ. 1) Ἡ ἡμέρα τῆς ἐπιδόσεως καὶ τῆς δικασίμου
 δὲν ὑπολογίζονται εἰς τὰς ἄνω προθεσμίας. 2) Ὁ Κω-
 σταντίνουλος παραδέχεται, ὅτι αἱ προθεσμῖαι αὗται πα-
 ρατείνονται λόγῳ ἀποστάσεως). Ὁ Κωστῆς ὑποστηρίζει,
 ὅτι οὐδεμία ἐπέκτασις γίνεται. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Α. Πά-
 γου διχάζονται εἰς τὸ ναὶ καὶ ὄχι. Κατὰ Κωσταντό-
 πουλον, ὃ συντασσόμεθα, αἱ ἄνω προθεσμῖαι παρατείνον-
 ται κατὰ τὰ ἄρθρ. 163 καὶ 275 Ποιν. Δικ. "Ἦτοι προ-
 στίθεται ταύταις μία ἡμέρα διὰ πᾶσαν ἀπόστασιν 4 μυ-
 ριαμέτρων (ὀκτὼ ὥρων), ὅταν οἱ κατηγορούμενοι (ἐν-
 ταῦθα ἐκαγόμενοι) κατοικῶσιν εἰς ἄλλον τόπον ἢ εἰς τὴν
 καθέδραν τοῦ δικαστηρίου. 3) Δὲν ἐπεκτείνονται αἱ προ-
 θεσμῖαι αὗται, ὅταν ὁ κατηγορούμενος διαμέρῃ προσωρι-
 νῶς, ἢ εἶναι προφυλακισμένος ἐν τῇ καθέδρᾳ τοῦ δικα-
 στηρίου. 4) Ἄν ἀναβληθῇ ἡ δίκη, ἢ δικασθῇ ἐρήμην ὁ
 κατηγορούμενος, δὲν ἀπαιτεῖται νέα κοιροποίησις τῆς πολ.
 ἀγωγῆς. 5) Ἄν ἡ πολ. ἀγωγή ἀπευθύνεται ἐνώπιον τοῦ
 Πλημμελειοδικείου, ἅτε ἐνώπιον τούτου παραπεμφθέντος
 τοῦ κατηγορουμένου, ἀλλὰ παραπεφθῇ κατὰ τὴν συζήτη-
 σιν ὑπὸ τοῦ Πλημμελειοδικείου εἰς τὸ Κακουργιοδικεῖον,
 τότε ἀπαιτεῖται νὰ κοιροποιηθῇ τῷ κατηγορουμένῳ κλήσις
 πρὸς συζήτησιν τῆς προκοιροποιηθείσης πολ. ἀγωγῆς.

128) Ὁ Εἰσαγγελεὺς εἰσάγων τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ Συμβούλιον τῶν Πλημμελειοδικῶν εἰδοποιεῖ περὶ τούτου τὸν ἰδιώτην κατηγοροῦν πρό 24 ὥρων. Ποιν. Δικ. 248. Κωνσταντ. Τ. Α'. σελ. 595. Κωστῆς Π. Δ. σελ. 524.

129) Ὁ Εἰσαγγελεὺς τῶν Ἐφετῶν ὀφείλει ἐντὸς 3 ἡμερῶν, ἀφ' ἧς λάβῃ συνεπίρ ἀνακοπῆς τὴν δικογραφίαν, νὰ εἰσαγάγῃ τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ Συμβούλιον τῶν Ἐφετῶν. Ποιν. Δικ. 266, 267. Κωνσταντ. Τόμ. Α'. σελ. 647. Κωστῆς Π. Δ. σελ. 539 ε.

Σημ. Ἐντὸς τριημέρου ἐπίσης προθεσμίας φέρει τὴν ὑπόθεσιν ἐνώπιον τοῦ συμβουλίου τῶν Ἐφετῶν ὁ Εἰσαγγελεὺς τούτων, ἐφ' ὅσον αὕτη παραπέμπεται εἰς τὸ Κακουργιοδικεῖον ἐπὶ τοῦ Συμβουλίου τῶν Πλημμελειοδικῶν (Κωνσταντ. αὐτόθι σελ. 653).

130) Προκειμένου περὶ κακουργημάτων χορηγεῖται εἰς τὸν κατηγορούμενον τὸ δικαίωμα νὰ λαμβάνῃ γνῶσιν τῶν ἐγγράφων ἀμέσως μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τοῦ ἐγκλητηρίου (Π. Δ. 273). Ἐπὶ πλημμελημάτων δέ, ἐφ' ὧν μὲν ἐξεδόθη βούλευμα ἀπὸ τῆς παραπομπῆς, ἐπὶ ἐκείνων δ' ἅτινα εἰσάγονται δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως, ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς κλήσεως. Ποιν. Δικ. 257 — Κωνστ. Τόμ. Β'. σελ. 27.

131) Παραπεμφθείσης δίκης τινος ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τῶν Πλημμελειοδικῶν εἰς τὸ Κακουργιοδικεῖον, σχεδιάζει ὁ παρὰ Πλημμελειοδικαίς Εἰσαγγελεὺς ἐντὸς 5 ἡμερῶν τὸ ἐγκλητήριο καὶ παραπέμπει αὐτὸ εἰς τὸν Εἰσαγγελέα τῶν Ἐφετῶν (Π ο ι ν. Δ ι κ. 261—Κ ω ν σ τ α ν τ. Τ ό μ. Β' σ ε λ. 132—Κ ω σ τ ῆ ς Π. Δ. σ ε λ. 600).

132) Ὁ παρ' Ἐφέταις Εἰσαγγελεὺς ἐντὸς 3 ἡμερῶν, ἣ εἰσάγει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ συμβούλιον τῶν Ἐφετῶν πρὸς διόρθωσιν, ἣ κοινοποιεῖ τὸ ἐγκλητήριο καὶ τὸ βούλευμα πρὸς τὸν κατηγορούμενον. Ἐντὸς 3 ἡμερῶν ἐπίσης ἀπὸ τῆς διορθώσεως ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῶν Ἐφετῶν κοινοποιοῦνται ταῦτα πρὸς τὸν κατηγορούμενον (Π ο ι ν. Δ ι κ. 266, 267, 272—Κ ω ν σ τ α ν τ. Τ ό μ. Β'. σ ε λ. 138—Κ ω σ τ ῆ ς Π. Δ. σ ε λ. 603 ἐπ.).

Σημ. Ἡ παράλειψις τῶν ἄνω προθεσμιῶν δὲν συνεπάγεται ἀκυρότητα.

133) Ἡ ἐπίδοσις τῆς πρὸς ἐμφάνισιν εἰς τὸ ἀκροατήριο τῶν Κακουργιοδικῶν κλήσεως, τοῦ βουλεύματος τῆς παραπομπῆς, καὶ τοῦ ἐγκλητηρίου, διὰ τὰ ἔχῃ νόμιμον κράτος, πρέπει νὰ γείνη πρὸς τὸν κατηγορούμενον 8 τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς εἰς συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως δικασίμου ἡμέρας (Π ο ι ν. Δ ι κ. 275—Κ ω ν σ τ α ν τ. Τ ό μ. Β'. σ ε λ. 141—Κ ω σ τ ῆ ς Π. Δ. Σ ε λ. 604).

Σημ. 1) Εἰς τὴν δήμερον προθεσμίαν δὲν συμπεριλαμβάνεται ἡ ἡμέρα τῆς ἐπιδόσεως καὶ τῆς δικασίμου. 2) Παρατείνεται ἡ προθεσμία αὕτη μίαν ἡμέραν διὰ 4 μυριάμετρο, ὅταν ὁ κατηγορούμενος κατοικῇ ἐκτὸς τῆς ἑδρας τοῦ δικαστηρίου. 3) Δὲν ἐπεκτείνεται ὁμως ἂν καὶ μὲν κατοικῇ ὁ κατηγορούμενος ἐκτὸς τῆς ἑδρας, ἀλλ' εἰς ἀπόστασιν μικροτέραν τῶν 4 μυριαμέτρων. 4) Ἐν περιπτώσει ἀναβολῆς τῆς δίκης δι' ὠρισμένην ἡμέραν, δὲν ἀπαιτεῖται νέα κοινοποίησις τῶν ἄνω ἐγγράφων. Μετ' ἀναβολῆν ὁμως ἐπ' ἀόριστον θέον καὶ κοινοποιηθῇ ἡ κλήσις μόνον τὸ δεύτερον τηρουμένης τῆς ἄνω προθεσμίας (ὕπάρχει καὶ γνώμη ὅτι δὲν εἶναι ἀνάγκη καὶ τηρηθῇ ἡ προθεσμία τῶν 8 ἡμερῶν εἰς τὴν κοινοποίησιν τῆς δευτέρας κλήσεως). 5) Ἡ μὴ τήρησις τῆς ἄνω 8ημέρου προθεσμίας συνεπάγεται λόγον ἀναιρέσεως.

134) Ὁ κατάλογος τῶν κλητευθέντων μαρτύρων ἐγχειρίζεται εἰς τὸν κατηγορούμενον 3 τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς δημοσίου συνεδριάσεως ὑπὸ τοῦ Εἰσαγγελέως, ἰδιώτου κατηγοροῦ, καὶ πολιτικῶς ἐνάγοντος. Ἡ προθεσμία αὕτη δὲν παρατείνεται λόγῳ ἀποστάσεως (Ποιν., Δ. κ. 413.—Κω ν σ τ α ν τ. Τό μ. Β' σελ. 145—Κω σ τ ῆ ς Π. Δ. σελ. 607).

135) Οἱ εἰς δίκην Κακούργιοδικεῖου μάρτυρες πρέ-

πει νὰ κλητευθῶσιν 24 ὥρας πρὸ τῆς δικασίμου (Ποιν. Δικ. 163—Κωνσταντ. Τόμ. Β'. σελ. 155.

Σημ. 1) Ἡ προθεσμία αὕτη μὴ τηρηθεῖσα συνεπάγεται τὴν μὴ καταδίκην τοῦ μάρτυρος, οὐχὶ ὁμῶς καὶ τὴν μὴ ἐξέτασιν αὐτοῦ, ἐὰν παρουσιασθῇ. 2) Παρατείνεται μίαν ἡμέραν διὰ 4 μυριάμετρα, ἐὰν ὁ μάρτυς κατοικῇ ἐκτὸς τῆς εἰσφοράς τοῦ δικαστηρίου.

136) Τὸ κλητήριον θέσπισμα (κλησίαι κατηγορουμένου ἐνώπιον τοῦ Πλημμελειοδικείου) κοινοποιεῖται τῷ κατηγορουμένῳ 3 ἡμέρας πρὸ τῆς δικασίμου (Ποιν. Δικ. 163. Κωνσταντ. Τόμ. Β'. σελ. 402.—Κωστῆς Π. Δ. σελ. 585.

Σημ. 1) Ἡ μὴ τήρησις τῆς προθεσμίας ταύτης, τότε μόνον συνεπάγεται τὴν ἀκύρωσιν τῆς διαδικασίας, ὅταν ὁ κατηγορούμενος μὴ ἐμφανισθῇς ἐδικάσθῃ ἐρήμην, ἢ ὅταν ἐμφανισθῇς ἐναντιώθῃ εἰς τὴν πρόσοδον τῆς δίκης καὶ ἐν τούτοις ἐδικάσθῃ (Θέμις ἔτος Β'. σελ. 260. Α. Π. 35 τοῦ 1894). 2) Ἡ ἡμέρα τῆς ἐπιδόσεως καὶ τῆς δικασίμου δὲν συνυπολογίζονται. 3) Παρατείνεται μίαν ἡμέραν διὰ 4 μυριάμετρα.

137) Ἡ πρὸς τοὺς μάρτυρας ἐνώπιον τοῦ Πλημμελειοδικείου κλησίαι κοινοποιεῖται 24 ὥρας πρὸ τῆς δικασίμου. Ποιν. Δικ. 163. Κωνσταντ. Τόμ. Β'. σελ. 403. Κωστῆς Π. Δ. σελ. 381.

Σημ. 1) Ἡ παράλειψις τῆς προθεσμίας ταύτης συνεπάγεται τὴν μὴ τιμωρίαν τοῦ μάρτυρος, εἰὰν μὴ ἐμφανισθῇ, οὐχὶ ὅμως τὴν ἀκυρότητα τῆς διαδικασίας, εἰὰν ἐμφανισθῇ καὶ ἐξετασθῇ. 2) Παρατείνεται μίαν ἡμέραν διὰ 4 μυριάμετρα.

Κλῆσις κατηγορουμένου.

138) Τὸ κλητήριον θέσπισμα πρέπει νὰ κοινοποιῇται πρὸς τὸν κατηγορούμενον ἐνώπιον τοῦ Πταισματοδικείου 24 ὥρας τοῦλάχιστον πρὸ τῆς δικασίμου. Ἡ κλῆσις τῶν μαρτύρων κοινοποιῇται ὡσαύτως ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας. Π ο ι ν. Δ ι κ. 145, 163. Κ ω ν σ τ. Τ ό μ. Β'. σ ε λ. 440. Κ ω σ τ ῆ Π. Δ. σελ. 575 ε.

Σημ. 1) Κατὰ Κωνσταντόπουλον ἡ ἡμέρα τῆς ἐπιδόσεως καὶ τῆς δικασίμου δὲν συνυπολογίζονται. Ὁ Κωστῆς τὸνναντίον ὑποστηρίζει, ὅτι ἡ προθεσμία αὕτη λογίζεται ἀπὸ ὥρας εἰς ὥραν. 2) Ἡ μὴ τήρησις τῆς προθεσμίας ταύτης δὲν συνεπάγεται λόγον ἀναιρέσεως, ὡς μὴ διατασσομένη ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς διαδικασίας.

139) Κατὰ τῶν ἐπὶ πλημμελήματι κατηγορουμένων φυγοδίκων ἐκδίδεται τῇ ἐπιμελείᾳ τοῦ παρὰ Πρωτοδικαίς Εἰσαγγελέως ἢ τοῦ ιδιώτου κατηγοροῦ κλητήριον

ἐπίκριμα, ὅπερ 3 μῆνας τοῦλάχιστον πρὸ τῆς ἐν τούτῳ πρὸς ἐμφάνισιν ὠρισμένης δικασίμου ἡμέρας, τοιχοκελλᾶται δημοσίως εἰς τε τὴν τελευταίαν κατοικίαν τοῦ κατηγορουμένου καὶ εἰς τὴν καθέδραν τοῦ δικαστηρίου τῶν Πλημμελειοδικῶν δημοσιεύμενον εἰς ἓν ἢ πλείονα δημόσια φύλλα. (Ποιν. Δικ. 461. Κωνσταντ. Τόμ. Β' σελ. 484. Κωστῆ Π. Δ. σελ. 675,

Σημ. 1) Ἡ ἡμέρα τῆς τοιχοκυλλήσεως καὶ τῆς δίκης δὲν λαμβάνονται ὅτ' ὅψιν. 2) Ὁ μὴ ἐπολογίζεται ἀρὰ 30 ἡμέρας. 3) Δὲν ἐπεκτείνεται λογῶ ἀποστάσεως.

140) Κατὰ τοῦ ἐπὶ κακουργήματι κατηγορουμένου φυγοδίκου ἐπιμελείᾳ τοῦ παρ' Ἐφέταις Εἰσαγγελέως ἐκδίδεται κλητήριον ἐπίκριμα, δι' οὗ γίνεται πρόσκλησις πρὸς ἐμφάνισιν ἐνώπιον τοῦ ἐν ὠρισμένῳ τόπῳ συσταθησόμενου Κακουργιοδικείου μετὰ παρέλευσιν 3 μηνῶν. Ποιν. Δικ. 463—Κωνσταντ. Τόμ. Β' σελ. 486—Κωστῆ Π. Δ. σελ. 677.

141) Ὁ Εἰσαγγελεὺς τοῦ Ἐφετείου, δικάζοντας ὡς Κακουργιοδικείου, κοινοποιεῖ τὸ ἐγκλητήριον καὶ τὴν κλῆσιν πρὸς ἐμφάνισιν μετὰ τοῦ παραπεμπτικοῦ βουλευμάτος πρὸς τὸν κατηγορούμενον 8 ἡμέρας πρὸ τῆς δικασίμου, τὸν δὲ κατάλογον μαρτύρων πρὸ 3 ἡμερῶν. Εἰς τὸν Πρόεδρον τῶν

Ἐφετῶν ἀναγγέλλει τὴν δικάσιμον πρὸ 8 ἡμερῶν. (Νόμος περὶ πειρατείας καὶ ναυταπάτης, ἄρθρ. 16 - Ποιν. Δικ. 413, 414—Κωνσταντ. Τομ. Β' σελ. 496—Κωνστ. Π. Δ. σελ. 151.

142) Τὸ ἐγκλητήριο καὶ ἡ κλήσις κατηγορουμένου διὰ πολιτ. ἐγκλήματα καὶ τοῦ τύπου ἐνώπιον Κακούργιοδικείου, κοινοποιεῖται τῷ κατηγορουμένῳ πρὸ 3 ἡμερῶν—(Νόμος ἀπὸ 30 Ἀπριλίου 1858—Κωνσταντ. Τομ. Β' Σελ. 500.

Σημ. 1) Ἡ μὴ τήρησις τῆς προθεσμίας ταύτης ἐπιφέρει λόγον ἀναιρέσεως. 2) Ἐπεκτείνεται λόγῳ ἀποστάσεως μὴ ἐπολογιζομένης τῆς ἡμέρας τῆς ἐπιδόσεως καὶ δικάσιμου.

143) Ὅταν ἐνώπιον τοῦ Κακούργιοδικείου ἐκδικάζονται πλημμελήματα καὶ πταίσματα λόγῳ συναιτιότητος καὶ συναφείας, τὸ ἐγκλητήριο καὶ ἡ κλήσις κοινοποιῶνται τῷ κατηγορουμένῳ 8 ἡμέρας πρὸ τῆς δικάσιμου. Ἐὰν δ' ὁ κατηγορούμενος δικασθῇ ἐρήμην, δέον τότε ν' ἀνακόψῃ ἐντὸς 8 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως. Κωνσταντ. Τομ. Β'. Σελ. 502 καὶ 503.

Σημ. Ἐφαρμόζονται ἐνταῦθα τὰ ἀναφερόμενα ὡς πρὸς τὴν ἐπέκτασιν κ.λ. ἐν τῷ ἀριθ.

144) Ἐάν ἡ περὶ ἀναιρέσεως αἵτησις φανῇ παραδεκτὴ, ἐπιμελεία τοῦ Εἰσαγγελέως τοῦ Α. Πάγου κοινοποιεῖται κλήσις μετ' ἀντιγράφου τῶν πρὸς ἀναίρεσιν λόγων πρὸς τὸν καταδικασθέντα, ἰδιώτην κατήγορον, καὶ πολιτ. ἐνάγοντα δ ἡμ. πρὶν τῆς πρὸς ἐμφάνισιν προσδωρισθείσης δικασίμου ἡμέρας, ἐπιφυλασσομένης τῆς λόγῳ ἀποστάσεως παρατάσεως προθεσμίας (Π ο ι ν. Δ ι κ. 488, 489. Κ ω ν σ τ α ν τ. Τ ό μ. Β'. σ ε λ. 660 ἐ. Κ ω σ τ ῆ Π. Δ. σ ε λ. 745).

ΚΑΚΟΥΡΓΙΟΔΙΚΕΙΟΝ

145) Ἐν τῇ περιφερείᾳ ἐκάστου δικαστηρίου Ἐφετῶν συγκροτεῖται κατὰ μῆνα, πλὴν τῶν μηνῶν Ἰουλίου, Αὐγούστου, καὶ Σεπτεμβρίου ἐν τοῦλάχιστον δικαστήριον Κακουργιοδικῶν, οὔτινος αἱ συνεδριάσεις δὲν δύνανται νὰ παραταθῶσι πλέον τῶν 20 ἡμερῶν, Ἡ δὲ σύστασις αὐτοῦ γίνεται διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδομένου ἐντὸς τοῦ Νοεμβρίου τοῦ προηγουμένου ἔτους. Ἐπιτρέπεται ὅμως ἡ σύστασις καὶ νέων Κακουργιοδικείων διὰ Β. Διατάγ. δημοσιευομένου ἓνα τοῦλάχιστον μῆνα πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τοῦ Κακουργιοδικείου. (Ἄ ρ θ ρ. 1, 2 τ ο ὕ Νόμ ο υ ΒΚΗ'. τ ῆ ς 20 Ἰ ο υ λ ί ο υ 1892. Κ ω ν σ τ α ν τ. Τ ό μ. Β'. σ ε λ. 84).

146) Δι' Ὑπουργικῆς διαταγῆς διορίζονται 15 τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τοῦ Κακουργιοδικείου, ὁ Πρόεδρος, οἱ δύο δικασταὶ καὶ ὁ γραμματεὺς αὐτοῦ. (*Α ρ θ ρ. 5 ΒΚΗ' νόμου ἀπὸ 20 Ἰουλ. 1892—Κ ω ν σ τ α ν τ. Τ ό μ. Β'. σ ε λ. 85).

147) Κατὰ τοὺς μῆνας Ἰανουάριον καὶ Φεβρουάριον ἐκάστου ἔτους συντάσσονται κατάλογοι περιέχοντες τὰ ὀνόματα τῶν ἐχόντων τὰ προσόντα ἐνόρκου ἐκ τῶν ἐν ταῖς ἑδραῖς τῶν Πρωτοδικείων κατοίκων Ἑλλήνων πολιτῶν. (*Α ρ θ ρ. 19 Ν ο μ. ΒΚΗ' τοῦ 1892—Κ ω ν σ τ α ν τ. Τ ο μ. Β' σ ε λ. 88).

148) Οἱ συμπληρώσαντες τὸ 70ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των δὲν ἐγγράφονται ἐν τοῖς καταλόγοις τῶν ἐνόρκων. (Κ ω ν σ τ α ν τ. Τ ο μ. Β' σ ε λ. 91).

149) Ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαημέρου τοῦ μηνὸς Μαρτίου ὁ Πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν ἐνόρκων στέλλει ἀνὰ ἓνα κατάλογον εἰς τοὺς γραμματεῖς τοῦ Πρωτοδικείου καὶ Εἰρηνοδικείου καὶ εἰς τὸν Δήμαρχον τῆς ἑδρας τοῦ Πρωτοδικείου, οἵτινες κατάλογοι μένουσιν ἐκτεθειμένοι ἐν τοῖς γραφεῖσι τῶν ἄνω ἀπὸ 15 Μαρτίου ἕως τέλους αὐτοῦ. (*Α ρ θ ρ. 21 τοῦ Νόμου ΒΚΗ' τοῦ 1892 - Κ ω ν σ τ α ν τ. Τ ό μ. Β'. σ ε λ. 92).

150) Ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου πᾶς πολίτης Ἑλλήν ἀπευθύνει ἐνστάσεις πρὸς τὸ Πρωτοδικεῖον περὶ ἐγγραφῆς ἢ διαγραφῆς ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν ἐνόρκων. Αἱ ἐνστάσεις αὗται κοινοποιεῦνται τῷ Εἰσαγγελεῖ, ὅστις ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαημέρου τοῦ Ἰουνίου ὑποβάλλει αὐτὰς εἰς τὸ Συμβούλιον τῶν Πρωτοδικῶν, ὅπερ ἀποφαίνεται ἐντὸς τοῦ Ἰουνίου ἐπ' αὐτῶν. Μετὰ τοῦτο ἀντίγραφα τοῦ ὁριστικοῦ καταλόγου πέμπονται ὑπὸ τοῦ γραμμ. τοῦ Πρωτοδικείου πρὸς τὸν Πρόεδρον καὶ Εἰσαγγελέα τῶν Ἐφετῶν. (Κ ω ν σ τ. Τ ό μ. Β'. σ ε λ. 93).

151) Δέκα τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῶν συνεδριάσεων τοῦ Κακουργιοδικείου, καὶ μετὰ τοιχοκόλλησιν δημοποιήσεως τοῦ Προέδρου τῶν Ἐφετῶν τρεῖς τοῦλάχιστον ἡμέρας, τὸ δικαστήριον τῶν Ἐφετῶν ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει προβαίνει εἰς τὴν κλήρωσιν 30 τακτικῶν καὶ 20 ἀναπληρωτικῶν ἐνόρκων δι' ἕκαστον Κακουργιοδικεῖον. (Κ ω ν σ τ α ν. Τ ό μ. Β'. σ ε λ. 94).

152) Οἱ κληρωθέντες τακτικοὶ καὶ ἀναπληρωτικοὶ ἐνόρκοι εἰδοποιεῦνται διὰ κλήσεως τοῦ Εἰσαγγελέως τῶν Ἐφετῶν, ἐπιδιδομένης αὐτοῖς 48 ὥρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συνόδου. (Κ ω ν σ τ α ν τ. Τ ό μ. Β'. σ ε λ. 97).

153) Αἱ ἀποφάσεις τῶν συνέδρων αἱ ἐπιβάλλουσαι
Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βέροιας

ποινὰς εἰς τοὺς ἐνόρκους ἀποστέλλονται ἐντὸς 24 ὥρων πρὸς τὸν Εἰσαγγελέα, ὅστις ἐπιμελεῖται αὐθημερόν τὴν τοῖς ἐνόρκοις κοινοποίησιν. Ἐντὸς δύο ἡμερῶν ἐπιτρέπεται ἀνακοπὴ κατὰ τῆς ἀποφάσεως, εἰσαγομένη τὴν ἐπομένην πρὸς ἐκδίκασιν. Ληξιάσης ὅμως τῆς συνόδου ἡ τοιαύτη ἀνακοπὴ ἀποστέλλεται τῷ Εἰσαγγελεῖ τῶν Ἐφετῶν, ὅστις εἰσάγει αὐτὴν εἰς τὴν ἐπομένην σύνοδον. (Κω ν-σ τ α ν τ. Τό μ. Β'. σ ε λ. 128).

ΠΡΟΞΕΝΕΙΑ

154) Ὁ προξενικός ἀνακριτὴς πρέπει νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ κατηγορουμένου ἐντὸς 24 ὥρων, εἰς τὴν ἀπόλυσιν δὲ ἢ προφυλάκισιν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν. (Νο μ. ΧΝΣ' τ ῆς 22 Δε β ρ ί ο υ 1877 ἄ ρ θ ρ. 201. Σ ύ ν τ α γ. ἄ ρ θ ρ. 5 κ α ι Κ ω ν σ τ α ν τ. Το μ. Α' σ ε λ. 541)

155) Ἐντὸς 10 ἡμερῶν ὀφείλει ὁ ἐκπληρῶν χρέη Εἰσαγγελέως ἐν τῷ Προξενείῳ, ἀφ' ἧς λάβῃ τὴν δικογραφίαν παρὰ τοῦ Ἀνακριτοῦ νὰ φέρῃ τὴν ὑπόθεσιν ἐνώπιον τοῦ Ἀκροατηρίου ἢ τοῦ Συμβουλίου. Ἐν περιπτώσει δὲ παραπομπῆς ὑπὸ τοῦ συμβουλίου ὀφείλει νὰ εἰσαγάγῃ τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὰ δικαστήρια ἐντὸς 5 ἡμερῶν. (Νό μ ο ς χ ν ς' ἄ ρ θ ρ. 192, Κ ω ν σ τ α ν τ. Τό μ. Α'. σ ε λ. 549).

156) Ὁ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Εἰσαγγελεὺς ἐν περιπτώσει ὁμοφωνίας του πρὸς τὸν Ἀνακριτὴν ὑποβάλλει τὰς ὡς πταίσματα ἢ πλημμελήματα ὑποθέσεις ἐντὸς 8 ἡμερῶν, ἀφ' ἧς τῷ δευτέρῳ ἢ δικογραφία πρὸς τὸ Συμβούλιον. (Κω ν σ τ, Τ. Α' σ ε λ. 553).

157) Αἱ ἐρήμην ἀποφάσεις τῶν Προξενείων ἐπὶ πταισμάτων ἀνακόπτονται ἐντὸς 8 ἡμερῶν. (Νό μ ο ς χ ν ς'. Ἀ ρ θ ρ. 186. Κω ν σ τ α ν τ. Τό μ. Β'. σ ε λ. 507.

158) Ἡ προθεσμία τῆς ἀνακοπῆς ἐρήμην Ἀποφ. τῶν Προξενείων, δικαζόντων ὡς πλημμελειοδικείων εἶναι 10 ἡμέρας. Καὶ τῆς Ἐφέσεως ἡ αὐτὴ προθεσμία εἶναι (Νό μ ο ς χ ν ς'. Ἀ ρ θ ρ. 196, 197. Κω ν σ τ. Τ. Β'. σ ε λ. 509.

ΕΝΔΙΚΑ ΜΕΣΑ

159) Ὁ καταδικασθεὶς ἐπὶ λιπομαρτυρίᾳ δικαιούται ν' ἀνακόψῃ ἐνώπιον τοῦ γραμματέως τοῦ ὕφ' οὗ κατεδικάσθη δικαστηρίου τὴν ἀπόφασιν ἐντὸς 14 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεώς της. Ἐνώπιον δὲ τοῦ ἀνακριτοῦ δικαιολογεῖται κατὰ τὴν νέαν ἐξέτασίν του (Ποι ν. Δι κ. 335, 382. Κω ν σ τ α ν τ. Το μ. Α' σ ε λ. 367. Κω σ τ ῆ ς Π. Δ. σ ε λ. 371.

160) Ἡ τῆς ἀνακοπῆς βουλευμάτων τοῦ Συμβουλίου τῶν Πλημμελεισδικῶν προθεσμία εἶναι 24 ὥρων ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐκδόσεως τοῦ βουλεύματος (Ποιν. Δικ. 260. Κω ν σ τ α ν τ. Τό μ. Α' σ ε λ. 625. Κω σ τ ῆ ς Π. Δ. σ ε λ. 535).

Σημ. 1) Ἡ προθεσμία αὕτη λογίζεται ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν, ἐπομένως διαρκεῖ καθ' ὅλην τὴν ἐπομένην τῆς ἐκδόσεως, καὶ ἂν αὕτη τύχη ἐορτάσιμος, ὅλην τὴν μεθεπομένην. 2) Ἀρχεῖται ὡς πρὸς μὲν τὸν Εἰσαγγελέα ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ βουλεύματος, ὡς πρὸς δὲ τοὺς λοιποὺς (πολιτ. ἐνάγοντα, ἰδιώτην κατήγορον καὶ κατηγορούμενον) ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτοὺς κοινοποιήσεως τοῦ βουλεύματος. Καὶ ἂν ὁ πολιτ. ἐνάγων ἢ ὁ ἰδιώτης κατήγορος δὲν κατοικῶσιν ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ δικαστηρίου, ἀρχεῖται ἡ προθεσμία ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τοῦ βουλεύματος πρὸς τοὺς ἀντικλήτους αὐτῶν, οἷων μὴ ὑπαρχόντων δὲν κοινοποιεῖται ποσῶς, ἀλλ' ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως ἡ προθεσμία. 3) Παρατείνεται μόνον ὡς πρὸς τὸν κατηγορούμενον μίαν ἡμέραν διὰ 4 μυριάμετρα. 4) Ἡ παραίτησις τῆς τοιαύτης ἀνακοπῆς χωρεῖ, ἐν ὅσῳ δὲν ἐξεδόθῃ τὸ βούλευμα τῶν Ἐφετῶν. Δικαιοῦται δ' εἰς παραίτησιν μόνον ὁ κατηγορούμενος.

161) Ἀνακοπὴ τῶν ἀποφάσεων συνόδων ὡς πρὸς τοὺς ἐνόρκους—Ὅρα ἀριθ. 153.

162) Ἡ ἀνακοπὴ ἐρήμην ἀποφάσεως Πλημμελειοδικείου γίνεται παρὰ τῷ γραμματεῖ τοῦ ἐκδόντος τὴν

ἀπόφασιν δικαστηρίου ἐν τῷ 8 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν κατηγορούμενον ἢ εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ παραδόσεως τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως—(Π ο ι ν. Δ ι κ. 338—Κ ω ν σ τ α ν τ. Τ ό μ. Β'. σ ε λ. 421. Κ ω σ τ ῆ Π ο ι ν. Δ ι κ. σ ε λ. 689.

Σημ. 1) Ἡ προθεσμία αὕτη ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐπιούσης τῆς εἰς τὸν κατηγορούμενον ἐπιδόσεως τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως. 2) Τῶν ἐρήμην ἀποφ. τῶν προξενείων ἢ πρὸς ἀνακοπὴν προθεσμία εἶναι δεκαήμερος. 3) Ἡ προθεσμία αὕτη παρατείνεται λόγῳ ἀποσιτάσεως μίαν ἡμέραν διὰ 4 μυριάμετρα. 4) Ἡ ἀνακοπὴ τῶν ἐρήμην ἀποφ. τῶν κακουργιοδικῶν, δικαζόντων περὶ πλημμελημάτων τοῦ τύπου γίνεται ἐνώπιον τοῦ γραμματέως τοῦ Κακουργιοδικείου, ἢ μετὰ τὴν λήξιν τῆς συνόδου ἐνώπιον τοῦ γραμματέως τοῦ Πλημμελειοδικείου τῆς κατοικίας τοῦ ἀνακόπτοντος ἢ τῆς ἑδρας τοῦ Κακουργιοδικείου. 5) Ὁ ἀνακόπτων δικαιούται νὰ παραιτηθῇ τῆς ἀνακοπῆς μέχρις ἐκδόσεως τῆς οὐσιαστικῆς ἐπὶ τῆς ἀνακοπῆς ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου.

163) Ἡ τῆς ἀνακοπῆς προθεσμία κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν Πταισματοδικῶν εἶναι ὀκτήμερος ἀρχομένη ἀπὸ τὴν ἐπιούσης τῆς εἰς τὸν κατηγορούμενον ἐπιδόσεως τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως (Π ο ι ν. Δ ι κ. 338. Κ ω ν σ τ α ν τ. Τ ό μ. Β' σ ε λ. 421—Κ ω σ τ ῆ Π. Δ. σ ε λ. 683.

Σημ. Ἰδὲ πελεοτα ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀριθμῷ.

164) Φυγόδικος δικασθεὶς ἐρήμην ἐνώπιον Πλημμελειοδικείου ἔχει δικαίωμα ν' ἀπευθύνῃ ἀνακοπὴν κατὰ τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως ἐντὸς προθεσμίας τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως. Παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης ἡ ἀπόφασις ἐκτελεῖται. (Ποιν. Δικ. 462. Κωνσταντ. Τομ. Β' σελ. 485—Κωστῆ Π. Δ. σελ. 676.)

165) Ὁ καταδικασθεὶς ἐρήμην ἐνώπιον Κακουργιοδικείου φυγόδικος, ἐὰν δὲν κάμῃ ἀνακοπὴν ἐντὸς ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν συνεπληρώθησαν αἱ δημοσιεύσεις, τότε ἡ κατ' αὐτοῦ ἀπόφασις ἐκτελεῖται ὡς πρὸς τὴν περιουσίαν του. (Ποιν. Δικ. 465—Κωνσταντ. Τομ. Β' σελ. 488—Κωστῆ Π. Δ. σελ. 680).

166) Αἱ ἐρήμην ἀποφάσεις τῶν προξενείων ἐπὶ Πταισμάτων ἀνακόπτονται ἐντὸς 8 ἡμερῶν. Ἐπὶ πλημμελημάτων δὲ 10 ἡμερῶν ὡς καὶ τῆς ἐφάσεως—(Νόμος ΧΝΤ' ἀρθρ. 186, 196, 197—Κωνσταντ. Τομ. Β' σελ. 507—509).

167) Προκειμένου περὶ πειθαρχικῆς ὑπὸ Εἰρηνοδίκου καταδίκης, ἡ ἔφεσις τῆς τοιαύτης ἀποφάσεως εἰσαγεται ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου ἐντὸς 30ῆς ἡμέρου προθεσμίας. Κωνσταντ. Τομ. Β' σελ. 463—Α. Π. 140 τοῦ 1865.

168) Ἡ αἵτησις ἐφέσεως κατ' ἀποφ. Πταισματοδικείου γίνεται παρὰ τῷ γραμματεῖ τοῦ Πταισματοδικείου ἐντὸς 5 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως. Μόνον ὁ Εἰσαγγελεὺς, καθ' ὅσον οὗτος δὲν ἦτο παρὼν εἰς τὴν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συζήτησιν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ παραδώσῃ ἐντὸς 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως τὴν ἔφεσίν του εἰς τὸν γραμματέα τοῦ δικαστηρίου τῶν Πλημμελειοδικῶν. (Π ρ ι ν. Δ ι κ. 355, 356—Κ ω ν σ τ α ν τ. Τ ο μ. Β' σ ε λ. 465—Κ ω σ τ ῆ Π.Δ. σ ε λ. 689).

Σημ. 1) Ἡ προθεσμία εὕτη ἄρχεται ἐπὶ μὲν τῶν κατ' ἀντιμωλίαν ἀποφάσεων ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτῶν, ἐπὶ δὲ τῶν ἐρήμην ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως παρεκτεινομένη λόγῳ ἀποστάσεως μίαν ἡμέραν διὰ 4 μυριάμετρα. Ὡς πρὸς τὸν Εἰσαγγελέα ὁμοῦς ἄρχεται πάντοτε ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως. 2) Ἐπὶ τῶν ἐρήμην ἀποφάσεων κατὰ Κωνσταντιόπουλον ἡ προθεσμία τῆς ἐφέσεως ἄρχεται ἀπὸ τῆς παρελεύσεως τῆς πρὸς ἀνακοπὴν προθεσμίας, κατὰ Κωστὴν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως. (Συμφωνῶ Κωνσταντιοπούλω). 3) Δὲν συνυπολογίζεται εἰς τὴν προθεσμίαν ταύτην ἡ ἡμέρα τῆς κοινοποιήσεως καὶ δημοσιεύσεως. 4) Ἡ μὴ τήρησις τῆς προθεσμίας ταύτης ἐπιφέρει ἀπώλειαν τοῦ δικαιώματος τῆς ἐφέσεως.

169) Ἡ προθεσμία τῆς ἀναιρέσεως βουλευμάτων διαρκεῖ 24 ὥρας, ἀρχομένη ἐπὶ μὲν βουλευμάτων Πλημ-

μελειοδοτικῶν ἀπὸ τῆς παρελεύσεως τῆς πρὸς ἀνακοπὴν προ-
θεσμίας, ἐπὶ δὲ βουλευμάτων Ἐφετῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως
αὐτῶν. (Π ο ι ν. Δ ι κ. 263. Κ ω ν σ τ α ν τ. Τ ο μ. Β' σ ε λ. 548—Κ ω σ τ ῆ Π. Δ. 548.

Σημ. 1) Ἡ προθεσμία αὕτη ἄρχεται δι' ἕκαστον
διαδίκον, ἀφ' ἧς παρέλθῃ δι' αὐτὸν ἡ πρὸς ἀνακοπὴν προ-
θεσμία. 2) Ματαιοῦνται ἡ ἀναίρεσις τινος τῶν διαδίκων διὰ
τῆς ἑα' ἄλλον διαδίκον γενομένης βραδύτερον ἀνακοπῆς,
ἀλλ' ἂ μόνον ἐφ' ὅσιν διὰ τῆς ἀνακοπῆς μεταβιβάζεται ἡ
ἐπόθεσις εἰς τὸ Συμβούλιον τῶν Ἐφετῶν. 3) Ἀπαράδε-
κτος ἡ ἀναίρεσις γενομένη πρὸ τῆς ἐνάρξεως ἡ ἐξακολου-
θούσης τῆς πρὸς ἀνακοπὴν προθεσμίας. 4) Ἐπὶ βουλευ-
μάτων τῶν ἐφετῶν ἡ προθεσμία ἄρχεται, ὡς πρὸς μὲν
τὸν Εἰσαγγελέα ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως, ὡς πρὸς δὲ τοὺς διαδί-
κους τοὺς ἐν τῇ ἔδρᾳ τῶν Ἐφετείων διαμένοντας ἢ διορί-
σαντας αὐτόθι ἀντικλήτους ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τοῦ βου-
λεύματος.

170) Ἡ προθεσμία πρὸς αἵτησιν ἀναίρεσεως ἀπε-
φάσεων εἶναι τῆς γενικῆς κανόνα πενήτημερος. (Π ο ι ν.
Δ ι κ. 359. Κ ω ν σ τ α ν τ. Τ ο μ. Β' σ ε λ. 551 ἐ.
Κ ω σ τ ῆ Π. Δ. σ ε λ. 727 ἐ ξ ῆ ς.

Σημ. 1) Ἡ προθεσμία αὕτη ἄρχεται ἐπὶ μὲν ἀποφά-
σεων Πταισματοδικείου ἐκδοθεισῶν κατ' ἀντιμωλίαν καὶ
ἀνεκκλήτως ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς των, ἐπὶ δὲ ἀποφάσεων ἐκδο-
θεισῶν κατ' ἀντιμωλίαν, ἀλλ' ἐκκλητικῶς ἀπὸ τῆς παρελεύσεως
τῆς πρὸς ἔφεσιν προθεσμίας. Τῶν ἀνεκκλήτων ἐρήμην

ἀποφ. τοῦ Πταισματοδικείου ἀπὸ τῆς παρελεύσεως τῆς πρὸς ἀνακοπὴν προθεσμίας, τῶν δ' ἐκκλητῶν ἀπὸ τῆς παρελεύσεως τῆς πρὸς ἀνακοπὴν καὶ ἔγερσιν προθεσμίας. 2) Παράτείνεται λόγῳ ἀποσιτάσεως ἐπὶ τῶν ἐρήμην ἀποφάσεων. 3) Ἐπὶ ἀποφ. Πταισματοδικείου, ὅταν διάφορος εἶναι ἡ προθεσμία τῆς ἀνακοπῆς ἢ ἐφέσεως ὥς πρὸς ἕκαστον τῶν διαδίκων, ἡ προθεσμία τῆς ἀναιρέσεως, ἄρχεται δι' ἕκαστον διάδικον ἐκ διαφόρων σημείων. 4) Ἐπὶ ἀποφ. Πλημμελειοδικῶν, τῶν μὲν κατ' ἀντιμωλίαν ἢ ἐρήμην ἀθωωτικῶν ἢ προθεσμία τῆς ἀναιρέσεως ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτῶν, τῶν δ' ἐρήμην ἀπὸ τῆς παρελεύσεως τῆς πρὸς ἀνακοπὴν προθεσμίας. 5) Τὰ περὶ ἀποφ. τοῦ Πταισματοδικείου λεχθέντα ἐφαρμόζονται καὶ ὡς πρὸς τὰς ἀποφάσεις τῶν Πλημμελειοδικείων Κωνσταντινουπόλεως, Σμύρνης, καὶ Ἀλεξανδρείας. 6) Τῶν ἀποφάσεων Κακορροιοδικείων ἢ πρὸς ἀναίρεσιν προθεσμία ἄρχεται πάντοτε ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως. 7) Ὁ Εἰσαγγ. λέυς τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν ἄνω προθεσμιῶν διακαίουται ν' ἀπευθύνῃ αἰτησιν ἀναιρέσεως. 8) Ἐπὶ ἐρήμην ἀποφ. τοῦ Πλημμελειοδικείου κατὰ φηγοδικῶν ἡ προθεσμία τῆς ἀναιρέσεως ἄρχεται ἀπὸ τῆς παρελεύσεως τῆς τριμήνου πρὸς ἀνακοπὴν προθεσμίας, καὶ μόνον ὡς πρὸς τὸν κατηγορούμενον. Ἐπὶ ἀποφάσεων ὅμως τῶν Κακορροιοδικῶν κατὰ φηγοδικῶν δὲν ἐπιτρέπεται τῷ κατηγορουμένῳ νὰ νάμῃ ἀναίρεσιν. 9) Δὲν συνυπολογίζεται εἰς τὴν πρὸς ἀναίρεσιν προθεσμίαν ἡ ἡμέρα τῆς δημοσιεύσεως καὶ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεως (ὑπάρχουσιν ἀποφ. τοῦ Α. Π.

ὑποστηρίζουσαι τὸ ἐναντίον). 10) Ἄν ἐξ ἀνωτέρας βίας δὲν ἐτηρήθῃ ἡ προθεσμία, ἐπιτρέπεται τὰ γένη ἡ ἀναίρεσις καὶ ἐκπροθέσμως. 11) Ἐν τῇ πενθήμερῳ προθεσμίᾳ τῆς ἀναιρέσεως συνυπολογίζεται καὶ ἡ ἡμέρα τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως (Θέμις, ἔτος Ε' σελ. 198. Α, II. 16 τοῦ 1894).

171) Αἵτησις ἀναιρέσεως κατ' ἀποφάσεως τοῦ ἀναθεωρητικοῦ δικαστηρίου δύναται νὰ ζητηθῇ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν. (Σ τ ρ α τ. Π. Δ. 140. Θ έ μ ι ς, έ τ ο ς ΙΔ' σελ. 197).

172) Παραίτησις τῆς ἀναιρέσεως γίνεται εἰς πᾶσαν ἐποχὴν, καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν τῆς ὑποθέσεως, ἂν προφρικῶς ταύτην προτείνῃ ὁ ἀναιρεσέων ἢ ὁ πληρεξούσιός του. Κ ω ν σ τ α ν τ. Τ. Β' σελ. 654.

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ

173) Πᾶσα ποινικὴ ἀπόφασις ἐκτελεῖται, ἂν ἐγένετο αἵτησις ἀναιρέσεως αὐτῆς ἐντὸς 24 ὥρων μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς ἀπορριπτουμένης τῆς αἵτησιν ἀποφάσεως. (Π ο ι ν. Δ ι κ. 459. Κ ω ν σ τ α ν τ. Τ ο μ. Β' σελ. 692.

Σχμ. Αἱ ὁριστικαὶ ἀποφάσεις τῶν ποινικῶν δικαστηρίων, καθ' ὧν δὲν ἐγένετο ἀναίρεσις ἐκτελοῦνται μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν τεταγμένων ὑπὸ τοῦ νόμου προθεσμιῶν πρὸς χρῆσιν τῶν κατ' αὐτῶν ἐνδίκων μέσων. Κατ' ἐξαίρε-

σιν ἐκτελοῦνται παραχρῆμα 1) Αἱ ἀποφ. τῶν Πταισματοδικείων καὶ Πλημμελειοδικείων, ἐὰν ὁ καταδικασθεὶς αἰτήσῃ τὴν ἀναίρεσιν αὐτῶν. 2) Τῶν συνέδρων αἱ κατὰ φυγοδίκων ἐκδοθεῖσαι. 3) Τῶν Κακουργιοδικῶν, δικαζόντων περὶ πλημμελήματος τοῦ τύπου ἢ πολιτικοῦ. 4) Τῶν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ προαχθέντων πταισμάτων καὶ πλημμελημάτων (Κωστῆ Π. Δ. σελ. 767).

174) Αἱ τελεσίδικοι ἀποφάσεις, αἱ καταγινώσκουσαι ποινὴν θανάτου ὑποβάλλονται πρὸ τῆς ἐκτελέσεώς των εἰς τὸν βασιλέα, ἡ δὲ ποινὴ τοῦ θανάτου ἐκτελεῖται, ἐὰν ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς ἀποφάσεως εἰς τὸν βασιλέα δὲν μεταβληθῇ ἡ ποινὴ διὰ βασιλικῆς χάριτος. Ἡ δέμηνος αὕτη προθεσμία πρέπει νὰ παρέλθῃ, καὶ ἂν πρὸ ταύτης ἐπιστρέψῃ τὴν δικογραφίαν ὁ βασιλεὺς. (Νόμος ἀπὸ 31 Ἰουλίου 1892 Κωνσταντ. Τομ. Β' σελ. 695. Κωστῆ Π. Δ. σελ. 773 ἐξῆς).

175) Ἡ θανατικὴ ἐκτέλεσις οὐδέποτε γίνεται κατὰ τὰς Κυριακάς. Οἱ καθ' ὧν ἀπλᾶ ἐντάλματα ἐξεδόθησαν, δὲν δύνανται νὰ συλληφθῶσι κατὰ τὴν θείαν λειτουργίαν. (Ποιν. Νόμ. 19. Κωνσταντ. Τομ. Β' σελ. 714).

176) Οὐδεμίαν ποινικὴν ἀπόφασιν δύνανται νὰ ἐκτελεσθῇ ἐν περιπτώσει μανίας ἢ παραφροσύνης τοῦ καταδικασθέντος, ἕως ὅτου διαρκούσι τὰ πάθη ταῦτα. (Ποιν.

Δ ι κ. 547. Κ ω ν σ τ α ν τ. Τ ο μ. Β' σ ε λ. 714.
Κ ω σ τ ῆ Π. Δ. σ ε λ. 776.

177) Αἱ ἐπιβάλλουσαι ποινὴν κακουργήματος εἰς κληρικὸν ἀποφάσεις δὲν ἐκτελοῦνται πρὶν εἰδοποιηθῇ περὶ τούτου ἡ ὑπερτάτη ἐκκλησιαστικὴ ἀρχή.—Τὸ πολὺ 15 ἡμέρας μετὰ τὴν εἰδοποίησιν ἐκτελοῦνται αἱ τοιαῦται ἀποφάσεις, καὶ ἂν δὲν γείνη ἡ καθαίρεσις. (Π ο ι ν, Δ ι κ. 44—Κ ω ν σ τ α ν τ. Τ ο μ. Β' σ ε λ. 715 Κ ω σ τ ῆ Π. Δ. σ ε λ. 776).

178) Ἡ θανατικὴ ἐκτέλεσις ἀναβάλλεται, ἂν ἡ καταδικασθεῖσα εἰς θάνατον γυνὴ ἀποδειχθῇ ἔγκυος, μέχρι τοῦ τοκετοῦ (Π. Ν. 6.) καὶ ἂν ὁ καταδικασθεὶς εἰς θάνατον πάσχη ἐκ νόσου θανατηφόρου, ἕως ὅτου ἐκλείψῃ ἡ πιθανότης τοῦ φυσικοῦ θανάτου. (Π ο ι ν, Δ ι κ. 547—Κ ω ν σ τ α ν τ. Τ ο μ. Β' σ ε λ. 715 Κ ω σ τ ῆ Π. Δ, σ ε λ. 776).

ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΙ

179) Ἡ παραγραφή τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς λόγῳ ἀδικήματος κρίνεται κατὰ τὸ πολιτικὸν δίκαιον (Π ο ι ν, Δ ι κ. 10. Κ ω ν σ τ α ν τ. Τ ο μ. Α' σ ε λ. 151 καὶ 198. Κ ω σ τ ῆ Π. Δ. σ ε λ. 331.

180) Ἡ προθεσμία παραγραφῆς τῆς ποινικῆς ἀγωγῆς, ἥτοι ὁ χρόνος, καθ' ὃν μὴ ἀσκηθεῖσα ἡ ποινικὴ ἀγωγή ἀποσβέννυται, ὁρίζεται ὡς ἐξῆς. 1) *Τῶν Κακουρηγμάτων, τῶν μὲν καταδιωκομένων αὐτεπαγγέλτως 10 ἔτη, τῶν δὲ καταδιωκομένων κατ' ἐγκλησιν 2 ἔτη. 2) Τῶν Πλημμελημάτων, τῶν μὲν καταδιωκομένων αὐτεπαγγέλτως 5 ἔτη, τῶν δὲ κατ' ἐγκλησιν 1 ἔτος. 3) Τῶν Πταισμάτων αἰέποτε 1 ἔτος. (Π ο ι ν. Δ ι κ. 5—Π ο ι ν. Ν ό μ ο ς 120, 121 καὶ 122—Κ ω ν σ τ α ν τ. Τ ο μ. Α' σ ε λ. 171 ἐ. Κ ω σ τ ῆ Π. Δ. σ ε λ. 314 ἐ. Κ ω σ τ ῆ Π. Ν. Τ ο μ. Α' σ ε λ. 511 ἐπ.)

Σημ. 1) Ὅταν ἀξιόποινος πράξις, τιμωρομένη ἐν γένει ὑπὸ τοῦ Νόμου εἰς βαθμὸν κακουρηγμάτων, τιμωρηθῇ ἐξαιρετικῶς μὲ ποινὴν ἐπανορθωτικὴν ἕνεκα ἐλαφρυντικῶν περιστάσεων, τότε ληφθήσεται ὑπ' ὄψιν ἡ παραγραφὴ τῶν πλημμελημάτων. 2) Ὅταν διὰ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν κατηγορῶνται τινες εἰς βαθμὸν κακουρηγμάτων, καὶ ἕτεροι εἰς βαθμὸν πλημμελήματος (αὐτουργὸς καὶ συνεργὸς) τότε ὁ χαρακτηρισμὸς τῆς εἰς ἐκάτερον ἀποδιδομένης κατηγορίας θέλει προσδιορίσει τὴν ἐφαρμοστέαν παραγραφὴν. 3) Οὐδεμία ἐξαιρέσις ὑπάρχει ὡς πρὸς τὴν προθεσμίαν τῆς παραγραφῆς. 4) Ἡ προθεσμία τῆς παραγραφῆς ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς τελέσεως τῆς κολασίμου πράξεως, καὶ λήγει τὴν τελευταίαν ἡμέραν τῆς ὑπὸ τοῦ Νόμου τεταγμένης προθεσμίας : τ. ἔ συμπεριλαμβάνονται ἢτε ἡμέρα τῆς τελέσεως καὶ ἢ ἡμέρα τῆς λήξεως (πολιτικὸς ὑπολογισμὸς χρόνου). 5) Ἐπὶ τῶν ἐκ παραλείψεως ἀδικημάτων ἡ παρα-

γραφὴ ἄρχεται ἀφ' ἧς στιγμῆς λάβῃ πέρας ἡ παράλειψις ἢ τὸ ἀδίκημα ἀποτελοῦσα 6) 'Επὶ τῶν ἐκ ουστάσεως ἀδικημάτων ἡ παραγραφὴ αὐτῶν ἄρχεται, ἅμα ἐξαντληθῇ ἡ πρὸς ἐκτέλεσιν ἐνέργεια πάντων τῶν οὐσιωσιμῶν. 7) 'Επὶ ἡθικοῦ αὐτουργοῦ, εἰ μὲν ὁ ἄμεσος αὐτουργὸς δὲν ἐξετέλεσε τὸ ἀδίκημα εἰς τὴν προειρητάην, ἡ παραγραφὴ ἄρχεται ἀπὸ τῆς οὐστάτης ἐνεργείας τοῦ ἡθικοῦ αὐτουργοῦ, ὅπως ἐπιδράσῃ ἐπὶ τῆς βουλήσεως τοῦ προειρημένου προσώπου· εἰ δ' ὁ ἄμεσος αὐτουργὸς διέπραξε τὸ ἀδίκημα, ἀπὸ τῆς τελέσεως τούτου. 8) 'Επὶ συνεργῶν κατὰ Κωνσταντόπουλον (σελ. 178 τ. α') ἡ παραγραφὴ ἄρχεται ὡς ἂν ἐπὶ ἡθικοῦ αὐτουργοῦ κατὰ Κωσιτῆν (σελ. 524 ἡ παραγραφὴ ἄρχεται, ἀφ' ἧς στιγμῆς ἐχορηγήθῃ ὑπὸ τοῦ συνεργοῦ ἡ ὑποσχεθεῖσα βοήθεια, ἀδιαφόρως ἂν ἀμέσως ἢ μετὰ χρόνον ὁ ἄμεσος αὐτουργὸς ἐνήργησεν. (Συμφωνῶ Κωσιτῆ). 9) 'Επὶ τῶν κατ' ἐξακολούθησιν ἀδικημάτων ἡ παραγραφὴ ἄρχεται ἀπὸ τῆς τελευταίας πράξεως τῆς συμπληρώσεως τὸ σύνολον τῶν ἐνεργειῶν τῶν ἀπαριζόντων τὴν ἔννοιαν τοῦ ἀδικήματος. 10) 'Επὶ τῶν συνεχῶν ἢ διαρκῶν λεγομένων ἐγκλημάτων (παράνομος κατακράτεισις, ἀξιώποινος συνάθροισις, ἀθέμιτοι ἐνώσεις καὶ ἐταιρεῖαι, διάφοροι ἀντιποιήσεις, παράνομος συνοικισμός) ἡ παραγραφὴ ἄρχεται, ἀφ' ἧς παύσωσιν ἐκτελούμενα, ἥτοι ἀφ' ἧς στιγμῆς ἐληξεν ἡ ἐνέργεια ἢ τὴν παράπασιν τῆς ἐκτέλεσεως συνεπαγομένη. 11) 'Εν περιπτώσει δημοσιεύσεως ἀλληλοδιαδόχων νόμων, τροποποιούντων τὴν παραγραφὴν, ἐφαρμοσθήσεται ὁ μᾶλλον ἐπιεικὴς ὑπὲρ τοῦ κατηγορουμένου. 12) 'Ὡς πρὸς τὰς ἐφη-

μερίδας καὶ περιοδικὰ συγγράμματα ἢ παραγραφὴ ἄρχεται, ἀφ' ἧς ἡμέρας τὸ παρὰ τοῦ ἐπευθύου συντάκτου ὑπογραφὴν ἀντίτιπον παρεδόθη εἰς τὸν παρὰ Πρωτοδικαῖς Εἰσαγγελέα (Νόμος περὶ τύπου ἄρθρ. 46 § 2). 13) Ἐπὶ φυγοστρατείας λιποταξίας καὶ αὐτομολίας ἢ παραγραφὴ ἄρχεται, ἀφοῦ ὁ κατηγορούμενος οὐμπληρώσῃ τὸ τελευταῖον ἔτος τῆς στρατιωτικῆς τοῦ ἐποχρεώσεως (Στρατ. Ποιν. Δικ. 174). 14) Ἡ παραγραφὴ διακόπτεται α) διὰ πάσης νομιμου ἀνακριτικῆς πράξεως, β) Ἐὰν ὁ κατηγορούμενος γείνῃ ἔνοχος νέου τινὸς κακουργήματος ἢ πλημμελήματος. 15) Ἡ ἐρήμην ἀποφάσις μὴ κοινοποιηθεῖσα ὑπάγεται εἰς τὴν παραγραφὴν τῆς ποιν. ἀγωγῆς καὶ οὐχὶ εἰς τὴν παραγραφὴν τῆς ἀποφάσεως· τοῦτο ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὰς κατὰ φυγοδικῶν ἐκδιδόμενας ἐρήμην ἀποφάσεις. 16) Ἡ παραγραφὴ ἀνασιέλλεται μόνον εἰς τὴν περίπτωσηιν τῆς ἀποδείξεως τῆς ἀληθείας ἐπὶ οὐκοφαντίας (Ποιν. Δικ. 307).

181) Ἐπὶ τῶν κατ' ἐγκλήσιν τιμωρευμένων ἀδικημάτων τὸ ἀξιοῖόποινον αὐτῶν ἐξαλείφεται, ἐὰν οἱ βλαφθέντες ὁμολογήσωσιν ἑαυτοὺς ἱκανοποιημένους ἐντὸς 2 ἔτων ἐπὶ κακουργημαίων, καὶ ἐντὸς 1 ἔτους ἐπὶ πλημμελημάτων καὶ πταισμάτων (Ποιν. Δικ. 23. Ποιν. Νόμ. 116. Κωνσταντ. Τόμ. Α' σελ. 238. Κωνστ. Π. Ν. Τόμ. Α' σελ. 489.)

Σημ. Δέον ὁμως, ἵνα ἡ ὁμολογία τοῦ βλαφθέντος περὶ πλήρους ἱκανοποιήσεως γείνῃ πρὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἐγκλήσεως.

182) Ἐξαιλείφεται τὸ ἀξιόποινον τῶν ἐγκλημάτων, τῶν μὲν *τυπικῶν*, ἐὰν ὁ κατηγορούμενος αὐθορμήτως πρὶν ἐπέλθῃ τὸ σκοπούμενον ἀποτέλεσμα καὶ πρὶν ἐξετασθῇ ὅπωςδὴποτε ἐνώπιόν τινος ἀρχῆς κατέστησε δι' ἄλλης πράξεως ἢ διὰ φανερώσεως τὸ ἐγκλημα ἄπρακτον. Ἐπὶ δὲ τῶν *πραγματικῶν* ἐγκλημάτων (ἀποδράσεως ἐξ ἀμελείας, φαρμακείας ἐξ ἀμελείας, κλοπῆς καὶ ὑπεξαίρεσεως, ἀπάτης καὶ ἐμπρησμοῦ) διὰ τῆς πραγματικῆς μετανοίας καὶ αὐθορμήτου ἀποζημιώσεως πρὶν ὑποβληθῇ εἰς οἰανδὴποτε ἐξέτασιν ὁ κατηγορούμενος. (Ποιν. Νομ. 113, 114. Κωνσταντ. Τομ. Α' σελ. 240 ἐπ. Κωνστῆ. Π. Ν. σελ. 482 καὶ ἐξῆς.

183) Αἱ ἀνεκτέλεστοι ποινικαὶ ἀποφάσεις παραγράφονται, τῶν μὲν Κακουργιοδικῶν μετὰ 20 ἔτη, τῶν Πλημμελειοδικῶν μετὰ 10 ἔτη καὶ τῶν Πταισματοδικῶν μετὰ 2 ἔτη, ἀφ' ὅτου κατασταθῶσι τελεσίδικοι. (Ποιν. Δικ. 549. Κωνσταντ. Τομ. Β' σελ. 722. Κωνστῆ. Π. Δ. σελ. 781.)

Δημ. 1) Ὁ καθορισμὸς τοῦ εἵδους τῆς ποινῆς καθορίζεται τῇ προθεσμίᾳ τῆς παραγραφῆς. 2) Συμπεριλαμβανόμεναι καὶ αἱ χρηματικαὶ ποιναὶ ἐπιβάλλουσαι ἀποφάσεις. 3) Ἡ ὑποχρέωσις εἰς τὰ δικαστικὰ ἔξοδα δὲν παραγράφεται μετὰ τὰς ἄνω προθεσμίας. 4) Ἡ παραγραφή τῆς ἀποφάσεως δὲν ἐπηρεάζει τὴν ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν καὶ τὴν στέρησιν ἀστευκῶν δικαιωμάτων.

ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

184) Ἡ ἀποκατάστασις γίνεται μετὰ 5 ἔτη ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως, ἢ τῆς παραγραφῆς τῆς ποινῆς. (Ποιν. Δικ. 565—Κωνσταντ. Τόμ. Β' σελ. 726 ἐξ. Κωνσταντ. Π. Δ. σελ. 785).

185) Τὴν περὶ ἀποκαταστάσεως αἵτησιν ὁ παρ' Ἐφέταις Εἰσαγγελεὺς δημοσιεύει ἐν περιλήψει καὶ προσκαλεῖ τὸν βουλούμενον φέρειν ἀντιρρήσεις, νὰ ἐμφανισθῇ ἐπὶ τούτῳ ἐντὸς τριῶν μηνῶν. Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς τριμήνου προθεσμίας ἡ αἵτησις εἰσάγεται εἰς δημοσίαν συνεδρίασιν τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου τῶν Ἐφετῶν, ὅπερ ἀποφαίνεται περὶ τοῦ παραδεκτοῦ αὐτῆς ἢ οὐ. (Ποιν. Δικ. 566—Κωνσταντ. Τόμ. Β' σελ. 727. Κωνσταντ. Π. Δ. σελ. 785).

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑΙ

186) Τὰ πρακτικὰ τῆς ποινικῆς συνεδριάσεως συντάσσονται ὑπὸ τοῦ γραμματέως καὶ υπογράφονται ὑπ' αὐτοῦ καὶ τῶν συμπράξαντων δικαστῶν ἐντὸς 24 ὥρων ἀπὸ τῆς συζητήσεως. (Ποιν. Δικ. 88. Κωνσταντ. Τόμ. Β' σελ. 32. Κωνσταντ. Π. Δ. σελ. 222).

187) Ὁ γραμματεὺς τοῦ Πλημμελειοδικείου ὀφείλει ἐντὸς 20 τὸ πολὺ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως νὰ πέμψῃ πρὸς τὸν Εἰσαγγελεῖα ἀντίγραφον αὐτῆς καὶ ἀποσπάσματα περιέχοντα τὸ διατακτικὸν εἰς ἀριθμὸν ἴσον πρὸς ἐκείνον τῶν καταδικασθέντων. Ἐντὸς μηνὸς δὲ τὸ βραδύτερον δι' ἐπιμελείας τοῦ Εἰσαγγελεῖως ὁ κλητὴρ ἐγγειρίζει εἰς τὸν καταδικασθέντα αὐτόν, ἢ ἀφίνει εἰς τὴν κατοικίαν του ἀποσπάσματα τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως, ἥτις, ἐὰν ὁ καταδικασθεὶς δὲν καμὴ ἀνακοπὴν ἐκτελεῖται. Ἐγκύρως ὅμως γίνεται ἡ κοινοποίησις καὶ βραδύτερον. (Ποιν. Δικ. 336 καὶ 337—Κωνσταντ. Τόμ. Β'. σελ. 419—Κωνστ. Π. Δ. σελ. 599 καὶ 580.

188) Αἱ παραβάσεις τοῦ νόμου περὶ μὴ δηλώσεως τῶν ζώων ἐκδικάζονται ἐνώπιον τοῦ Πταισματοδικείου, εἰ μὲν ἀναφέρονται εἰς τὸν ὑπὸ τοῦ Δημάρχου συντασσόμενον πίνακα τὴν ἑτέραν τῶν δύο πρώτων δικασίμων ποινικῶν ὑποθέσεων μετὰ τὴν 20ην Ἀπριλίου, εἰ δὲ κατηγγέλθησαν ὑπ' ἄλλου, κατὰ τὴν ἑτέραν τῶν δύο πρώτων δικασίμων ποινικῶν ὑποθέσεων μετὰ παρέλευσιν 8 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς καταγγελίας.

Σημ. Ἐν τοιαύτῃ δίκῃ, ἐὰν ὁ κατηγορούμενος δὲν προσέλθῃ κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ἐν τῇ κλήσει δικάσιμον, δὲν δικάζεται ἐρήμην, ἀλλ' ἡ συζήτησις ἀναβάλλεται ὑπὸ τοῦ Πταισματοδίκου ἐπὶ 8 ἡμέρας, μεθ' ἧς ἐκδίδεται ὁριστικὴ ἀπόφασις—Ἀναβάλλεται δὲ ἡ τοιαύτη δίκη πρὸς

προσαγωγήν ἀποδείξεων, εἰ μὲν ὁ κατηγορούμενος ἐνεφανίσθη ἡατὰ τὴν πρώτην τῆς ὑποθέσεως δικάσιμον εἰς 15 ἡμέρας, εἰ δὲ ἐνεφανίσθη εἰς τὴν μετὰ προηγηθεῖσαν ἀναβολὴν συζήτησιν, ἐπὶ 8 μόνον ἡμέρας. (Νόμος ΒΠ' τῆς 5ης Ἀνγούστου 1892. Ἀρθρ. 111, 112. — Κω ν σ τ. τ ό μ ο ς Β'. σ ε λ. 459).

189) Μετὰ παρέλευσιν 5 ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἡ κατ' ἐρήμην ἀπόφ. Κακουργιοδικείου κατέστη τελεσίδικος, ἡ περιουσία τοῦ καταδικασθέντος παραχωρεῖται εἰς τοὺς κληρονόμους τοῦ ἐπὶ ἐγγυήσει πρὸς ἐπικαρπίαν μετὰ παρέλευσιν δὲ 10 εἰσέτι ἐτῶν, δίδεται εἰς αὐτοὺς ἄνευ ἐγγυήσεως ὡς ἰδιοκτησία. (Π ο ι ν. Δ ι κ. 467. Κ ω ν σ τ α ν τ. Τ ό μ. Β'. σ ε λ. 489. Κ ω σ τ ῆ Π. Δ. σ ε λ. 681).

190) Διαρκούσης τῆς βουλευτικῆς συνόδου, βουλευτῆς δὲν καταδιώκεται οὐδὲ συλλαμβάνεται ἄνευ ἀδείας τοῦ σώματος τῆς Βουλῆς. Τοιαύτη ἄδεια δὲν ἀπαιτεῖται εἰς τὰ ἐπ' αὐτοφώρῳ κακουργήματα—(Σ υ ν τ α γ μ. ἄ ρ θ ρ. 63 Κ ω ν σ τ α ν τ. Τ ό μ. Α' σ ε λ. 127 ἐ ξ ῆ ς. Κ ω σ τ ῆ Π. Δ. σ ε λ. 307.

191) Ἐπὶ πολιτικῶν ἐγκλημάτων οὐδέποτε ἡ προφυλάκισις δύναται νὰ παραταθῇ πέραν τῶν 2 μηνῶν ἄνευ δικαστικοῦ βουλεύματος, ὑποκειμένου καὶ τούτου εἰς ἀνακοπὴν, οὐδὲ μετὰ τὸ βούλευμα πέραν τῶν 3 μηνῶν. (Σ υ ν

τα γ. ἡ ρ θ ρ. 6. Κωνσταντ. Τόμ. Α' σελ. 437. Κωστῆ Π. Δ. σελ. 508).

Σημ. Ὁ Κωστῆς ρητῶς φρονεῖ, ὅτι ἡ προφυλάκισις ἔξεστι καὶ παραταθῇ πέραν τῶν 3 μηνῶν, ὁ Κωνσταντί-
πουλος παρατείνει ταύτην μέχρι 5 μηνῶν. Ἡ ἔκφρασις
τοῦ ἄρθρ. 6 Συντάγ. ὑποστηρίζει Κωνσταντίπουλον.
Ἰδὲ καὶ ἄρθρ. Π. Δ. 236.

192) Ἐάν ὁ δι' ἐγγυήσεως ἀποφυλακισθεὶς, οὔτε
αὐτὸς ἐκουσίως ἢ τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ ἐγγυητοῦ ἐμφανισθῇ
ἐνώπιον τῶν ἀρχῶν, οὔτε συλληφθῇ ἐντός 3 μηνῶν ἀπὸ
τῆς πρὸς αὐτὸν ἐπιδόσεως τῆς πρὸς ἐμφάνισιν κλήσεως, τότε
τὸ ποσὸν τῆς ἐγγυήσεως, ἀφαιρουμένων τῶν τῆς ἀνακρί-
σεως ἐξόδων, τῆς χρηματικῆς ποινῆς καὶ τῆς ἀποζημιώ-
σεως, ἀνήκει αὐτοδικαίως εἰς τὸ κράτος. (Ποιν. Δικ.
242. Κωνσταντ. Τόμ. Α' σελ. 449. Κωστῆ
Π. Δ. σελ. 518).

193) Διαταχθεὶς τῆς καταπτώσεως τῆς ἐγγυή-
σεως, ὁ Εἰσαγγελεὺς μετὰ τρεῖς τὸ πολὺ ἡμέρας ἀφ' οὗ γένη
τελεσιδίκος ἢ περὶ τούτου ἀπόφασις, ἀποστέλλει τὸ ἀπό-
σπασμα αὐτῆς εἰς τὸ ἀρμόδιον δημόσιον ταμεῖον, ὅπερ
ἐνεργεῖ πᾶν ὅ,τι ἀπαιτεῖται πρὸς εἰσπραξίν. (Ποιν. Δια-
τάξεις 86 καὶ 87. Κωνσταντ. Τόμ. Α' σελ. 451.

194) Ὁ κατηγορούμενος ἐπὶ ἐξυβρίσει δημοσίου ὑπαλλήλου, θέλων ν' ἀποδείξῃ τὴν ἀλήθειαν τῆς γενομένης προσάψεως ὀφείλει ἐντὸς 8 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κλήσεώς του, ἢ τῆς ἡμέρας τῆς ἀνακοπῆς, ἐὰν ἐδικάσθῃ ἐρήμην, νὰ ἐγχειρίσῃ εἰς τὸν Εἰσαγγελεῖα λεπτομερῆ σημειώσιν τῶν γεγονότων, ὧν ἀναλαμβάνει τὴν ἀπόδειξιν, ἀντίγραφα ἐγγράφων κλπ. Ὁ ἐγκαλῶν ἐντὸς 8 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑπὸ τοῦ Εἰσαγγελέως ἐγχειρίσεως αὐτῶ τῶν ἄνω ἐγγράφων ὀφείλει νὰ ὑποβάλῃ τῷ Εἰσαγγελεῖ ἐγγράφα πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ ἐναντίου. (Π ο ι ν. Δ ι κ. 309 καὶ 312 Κ ω ν σ τ α ν τ. Τ ο μ. σ ε λ. 579 ἐ ξ. Κ ω σ τ ῆ Π. Δ. σ ε λ. 566 καὶ 567.)

Σημ. Ἐπὶ συκοφαντίας καὶ ψευδοῦς καταμνηνύσεως δὲν ἐφαρμόζονται αἱ ἄνω προθεσμίαι. Οἱ κατηγορούμενοι δικαιουῦνται μέχρι τῆς συζητήσεως καὶ ζητήσωσι τὴν ἀναβολὴν τῆς δίκης, ὅπως ἀποδείξωσι τὸ ἀληθές.

195) Ἡ προθεσμία τῆς ὅλης διαδικασίας περὶ ἐκδόσεως ἐγκληματιῶν ἄλλοδαπῶν εἶναι μηνιαία. Πέραν ταύτης ὁ Πρόεδρος τῶν Ἐφετῶν διατάσσει τὴν ἀπόλυσιν τοῦ συλληφθέντος. (Σ ὑ μ β α σ ι ε μ ε τ α ξ ὺ Ἐ λ λ ᾶ δ ο ς καὶ Τ ο υ ρ κ ι α ς ᾧ ρ θ ρ. 13— Ν ό μ. ΧῡΒ' τ ῆ ς 10 Μ α ρ τ ο υ 18 78 ᾧ ρ ι θ. 5 Κ ω ν σ τ α ν τ. Τ ο μ. Α' σ ε λ. 92.)

196) Τὰ ἀναγόμενα εἰς δάσῃ πταίσματα ἢ πλημμελήματα εἰσαγόνται δι' ἅπ' εὐθείας κλήσεως ἐνώπιον τοῦ

ἀρμολίδου δικαστηρίου ἐντός μηνὸς ἀπὸ τῆς εἰς τὸν Εἰσαγγελέα, ἢ δημόσιον κατήγορον ἐγχειρίσεως τῆς μηνύσεως. (Νομ. ΒΡΕΒ' τῆς 13 Φεβρ. 1893-Κωνσταντ. Τομ. Α' σελ. 494.

197) Οἱ δασονομικοὶ ὑπάλληλοι πέμπουσιν ἐντός 7 ἡμερῶν πρὸς τὸν Εἰσαγγελέα ἢ τὸν δημόσιον κατήγορον τὰς ἐκθέσεις κατασχέσεως, τὰς δ' εἰς αὐτοὺς ἐγχειρίζμενας μηνύσεις ἐντός 3 ἡμερῶν. Πρέπει δὲ νὰ εἰδοποιῶσι τοὺς αὐτοὺς περὶ παντὸς εἰς δάσκη ἀδικήματος ἐντός 3 ἡμερῶν. (Διάταγ. 10 Ἰουλ. 1836. Νομ. ΒΡΕΒ' 13 Φεβρ. 1893-Κωνσταντ. Τομ. Α' σελ. 520.

198) Τὰ ἀναγόμενα ἐγκλήματα εἰς τὸν ἑλεγχον τοῦ ἐμπορίου τῆς Σταφίδας, ὀφείλει ὁ Εἰσαγγελεὺς νὰ εἰσάγῃ εἰς τὸ ἀκροατήριον ἐντός 20 ἡμερῶν, ἀφ' ἧς ὑπεβλήθη αὐτῷ ἡ δικογραφία, ἢ ἐντός μηνὸς ἀφ' ἧς ἐπελήφθη οὗτος τῆς καταδιώξεως. Ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας εἰσάγει αὐτὰ εἰς τὸ συμβούλιον τῶν Πλημμελειοδικῶν, ἐφ' ὅσον μόνος ἀμφιβάλλει. (Νομ. ΒΜΕ' 27 Ἰουλ. 1892—Κωνσταντ. Τομ. Α' σελ. 494.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Α'.

ΕΥΡΕΤΗΡΙΟΝ ΠΡΟΘΕΣΜΙΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Α

Ἀριθμός παραγράφου

Ἀγωγή διαζυγίου	40,41
Ἀγωγή κακοδικίας	46,71
Ἀγωγή περὶ κύρους κατασχέσεως	82
Ἀγωγῆς πρόκλησις	29,30,31
Αἵτησις θεραπείας	17
Ἄκυρος ἐπίδοσις δὲν κινεῖ προθεσμίαν	10
Ἀναβλητικῶν προθεσμιῶν ὁρισμός	4
Ἀνατρεπτικῶν προθεσμιῶν ὁρισμός	4
Ἀναστολὴ προθεσμιῶν	13,104 ἐ.
Ἀναίρεσις	68
Ἀνακοπή	65
Ἀνακοπή λιπομάρτυρος	65 σημ. 2
Ἀνακοπή προσωποκρατουμένου	65 σημ. 3
Ἀνακοπή κατοικούντων ἐν Ἀλλοδαπῇ	65 σημ. 4

Ἀνακοπὴ κατὰ δηλώσεως τρίτου . . .	65 σημ. 5
Ἀνακοπὴ συζύγων ἐπὶ χωρισμοῦ κτη- μάτων	65 σημ. 6
Ἀνακοπὴ πίνακος κατατάξεως . . .	65 σημ. 7
Ἀνακοπὴ τραπεζικῶν δικῶν . . .	65 σημ. 8
Ἀνακοπὴ ἀποφ. περὶ πτωχεύσεως . .	65 σημ. 9
Ἀνατροπὴ δίκης	87
Ἀναψηλάφησις	69
Ἀντέφεσις	67
Ἀπαγόρευσις. Διατάττουσα ταύτην ἀπόφασις	36
Ἀπαγόρευσις ἐπιδόσεων ἐν ὀρισμέναις ἡμέραις	95
Ἀπόφασις διατάττουσα ἀπαγόρευσιν .	36
Ἀποφάσεων καὶ πρακτικῶν τῶν συνε- δριάσεων ὑπογραφή	94
Ἀπουσία δικαστ. ὑπαλλήλων, Εἰσαγ- γελέων, Προέδρων	98,99,100
Ἀπογραφῆς καὶ διασκέψεως χρόνος, Ἔνστασις	21
Ἀρμοδιότητος κανονισμός. Κοινοποίησις ἀποφ. Α. Π.	18
Αὐτοψία	54

B

Βιβλία ἐμπορικά	64
Βουλευματος συγγενικοῦ συμβουλίου	

ἐπικύρωσις	35
Βουλευτῶν προσωπικὴ κράτησις	85

Γ

Γνωστοποίησις μαρτύρων	50
Γυναικὸς κτημάτων χωρισμός	37, 38, 39

Δ

Δανειστῶν τῶν συζύγων ἀνακοπή	39, 65	σημ. 6
Δήλωσις τρίτου	83	
Διαδικασία Εἰρηνοδικειακῶν ὑποθέσεων	43	
Διαδικασία κατατάξεως	79	
Διαδικαστικῶν ἐγγράφων κατάθεσις καὶ κοινοποίησις	19, 20	
Διαδικασία συνοπτικῶν ὑποθέσεων	23	
Διαδικασία συνήθων ὑποθέσεων	24	
Διαδικασία ἐμπορικῶν ὑποθέσεων	25	
Διαδικασία ἐγγράφου ἀναπτύξεως	27	
Διαδικασία παρεμπιπτουσῶν ὑποθέσεων	26	
Διαδικασία προκλήσεως εἰς ἀγωγὴν	29, 30, 31	
Διὰ ζύγιον	40, 41	
Διαιτησία. Διάρκεια καὶ παῦσις αὐτῆς	44	
Διακοπαὶ δικαστικαί. Ἡρεμία προθε- σμίων	14	
Δικαστῶν ἐξαίρεσις	28	

Δίκη Λογοδοσίας	32
Δίκαι Τραπεζικαί	96
Δικαστικῶν ὑπαλλήλων ἀπουσία . . .	98, 99, 100
Δικῶν ἀνατροπή	87
Δικῶν παραγραφή	88
Διάσκεψις καὶ ἀπογραφὴ κληρονόμων .	21
Δικαιοστάσιον τοῦ 1897—1898 . . .	104—112

Ε

Ἐγγυήσεως καταβολή	93
Ἐγγυήσεως καὶ ὁμοδικίας ἐνστάσις .	22
Ἐγγραφὸς διαδικασία	27
Εἰρηνοδικεῖον, συζήτησις καὶ διαδικασία	43
Εἰσαγγελέων ἀπουσία	99
Εἶδη προθεσμιῶν ἐκ τοῦ δι' αὐτῶν ἐπι- διωκομένου σκοποῦ	4
Ἐκστάσις ὑπαρχόντων	42
Ἐκτέλεσις κατὰ κληρονόμων	73
Ἐκτέλεσις ἀποφάσεως μετ' ἐπιταγὴν .	72
Ἐκδοσις ἐγκληματιῶν Ἰταλῶν	90
Ἐμπορικῶν δικῶν συζήτησις	25
Ἐμπορικὰ βιβλία	64
Ἐναρξίς νέμου	101
Ἐνστάσις τῆς ὁμοδικίας καὶ ἐγγυήσεως	22
Ἐνστάσις τῆς ἀπογραφῆς καὶ διασκέ- ψεως	21

Ἑνστασις τῆς μὴ κοινοποιήσεως τῶν ἐγγράφων τῆς διαδικασίας . . .	19,20
Ἐναρξίς προθεσμιῶν ὡς πρὸς τοὺς κληρονόμους	11
Ἐναρξίς καὶ λήξις προθεσμιῶν ἐπὶ ἐπίδοσεως ἐγγράφων	7
Ἐναρξίς προθεσμιῶν	6
Ἐξαίρεσις δικαστῶν	28
Ἐξαίρεσις μαρτύρων	52
Ἐξόδα δικαστικά	97
Ἐξώσεις δυστροπούντων μισθωτῶν	112—115
Ἐπιθεωρήσεις Εἰσαγγελέων	91
Ἑορταί	8 καὶ 95
Ἑφεσις	66
Ἑφεσις ἀποφ. ἐν δίκαις περὶ τὴν ἐκτέλεσιν	66 σημ. 1
Ἑφεσις ἀποφ. ἐν δίκαις περὶ προσωποκρατήσεως	66 σημ. 2
Ἑφέσεως παραγραφή	66 σημ. 4
Ἑφεσις ἀποφ. μὴ ὀριστικῶν	66 σημ. 6
Ἑφεσις ἀποφ. ὀριστικῶν μετὰ δόσιν ὄρκου	66 σημ. 7
Ἑφεσις, κοινοποιουμένη παρὰ κληρονόμων	66 σημ. 8
Ἑφεσις. Ἡρεμία προθεσμίας αὐτῆς	66 σημ. 9
Ἑφεσις ὀφειλετῶν τοῦ Δημοσίου	66 σημ. 11
Ἑφεσις Ἀποφ. ἐπὶ ἀνακοπῆς κατ' ἐπίταγῆς , ...	66 σημ. 12
Ἑφεσις παρεμπιπτουσῶν ἀποφάσεων	66 σημ. 14

Ἐφεσις ἀποφ. ἐπὶ διεκδικητικῆς ἀνακοπῆς	66	σημ. 17
Ἐφεσις ἀποφ. ἐπὶ ἀγωγῆς μετὰ κατα- κύρωσιν πλειστηριασμοῦ.	66	σημ. 20
Ἐφεσις ἀποφ. ἐπὶ πτωχεύσεως	66	σημ. 21
Ἐφεσις ἐρήμην ἀποφ. προσωρ, ἐκτελεστῆς	66	σημ. 22

Η

Ἡρεμία προθεσμιῶν κατὰ τὰς δικαστικὰς διακοπὰς	14
Ἡμέραι ἀπαγορεύσεως ἐπιδόσεως	95

Ζ

Ζημίας ἐκκαθάρισις	47
--------------------	----

Κ

Κακοδικία	46, 71
Καρποὶ ἀσυγκομιστοὶ	75
Κατηγορίαι προθεσμιῶν ἐκ τοῦ τρόπου τῆς ἐπιβολῆς των	3
Κατάσχεσις ἀσυγκομιστῶν καρπῶν	75
Κατάσχεσις εἰς χεῖρας τρίτου, ἀγωγή κύρου	82, 83, 84
Καταταξέως διαδικασία	79
Κληρονόμων προθεσμία. Ἐναρξίς	10
Κλῆσις μαρτύρων	49

Κράτησις προσωπική. Βουλευταί. Ἀπα- γόρευσις	85,86
Κτημάτων γυναικὸς χωρισμός . . .	37,38, 9
Κτημάτων παραχώρησις	42

Λ

Λογοδοσία: δίκη	32
Λογιστικά λάθη	33

Μ

Μάρτυρες. Πράξις ὀρίζουσα προθεσμίαν ἐξετάσεως αὐτῶν	48
Μάρτυρες. Κλήσις καὶ γνωστοποιήσις αὐτῶν	49,50
Μάρτυρες. Ἀνακοπή, ἐξαίρεσις αὐτῶν .	51,52
Μάρτυρες. Συζήτησις ὑποθέσεως μετ' ἐξέτασιν μαρτύρων	53
Μετάφρασις ἐγγράφων	58
Μισθωτῶν δυστροπούντων ἐξώσεις . .	112—115

Ν

Νόμου ἑναρξίς	101
-------------------------	-----

Ὅρισμός προθεσμιῶν	2
Ὅμοδικίας καὶ ἐγγυήσεως ἔνστασις	22
Ὅρκος	59, 60, 61, 62

Παραγραφή παραγγελμάτων	89
Παραμέλησις τῶν προθεσμιῶν. Νόμιμοι συνέπειαι	16
Παραγραφή δίκης	88
Παραχώρησις ἢ ἔκστασις ὑπαρχόντων	42
Παρέκτασις προθεσμιῶν	15
Παρέκτασις προθεσμιῶν πρὸς ὁρκοδοσίαν λόγῳ ἀποστάσεως.	59
Παρέκτασις προθεσμιῶν ἐφέσεως ἐν δίκαις ἐκτελέσεως	66 σημ. 12
Παρεμπίπτουσai ὑποθέσεις, Πότε συζη- τοῦνται	26
Πίνακος σύνταξις	80
Πίνακος προσβολὴ καὶ ἀνακοπὴ αὐτοῦ	81
Πλειστηριασμός κινητῶν καὶ προκήρυξις αὐτοῦ	74
Πλειστηριασμός ἀκινήτων καὶ προκήρυξις αὐτοῦ	76
Πληρωμὴ τοῦ ἐκπλειστηριασμοῦ	78

Πραγματογνώμονες, εξαιρέσεις αὐτῶν	55,56,57
Προέδρων ἀπουσία	99
Πρόκλησις εἰς ἀγωγὴν	29,30,31
Προσωπικὴ κράτησις βουλευτῶν	85
Προσωπικῆς κρατήσεως ἀπαγόρευσις	86
Προσωπικῆς κρατήσεως διάρκεια	115

Σ

Συγγενικὸν Συμβούλιον	34
Συγγενικοῦ Συμβουλίου βουλευμάτος ἐπικύρωσις	35
Συζήτησις συνοπτικῶν ὑποθέσεων	23
Συζήτησις συνήθων ὑποθέσεων	24
Συζήτησις ἐμπορικῶν ὑποθέσεων	25
Συζήτησις Εἰρηνοδικειακῶν ὑποθέσεων	43
Συζήτησις ὑποθέσεων μετ' αὐτοψίαν	54
Συζήτησις ὑποθέσεων μετὰ πραγματο- γνωμοσύνην	56
Συζήτησις ὑποθέσεως μετ' ἐξέτασιν μαρτύρων	53
Συζήτησις ὑποθέσεως παρεμπιπτούσης	26
Συμβολαιογράφος παυόμενος ἢ ἀσθενῶν	102,103

Τ

Τελώνου ἀπόφασις	92
----------------------------	----

Τριτανακοπή	70
Τρίτος: άγωγή, δήλωσις, άνακοπή	83,84,82
Τραπεζικαί δίκαι	96

Υ

Υπολογισμός προθεσμιών. Όρισμός αυτού	5
Υπολογισμός προθεσμιών κατά μήνα	9
Υπολογισμός προθεσμιών από στιγμής είς στιγμήν	12
Υπογραφή πρακτικῶν συνεδριάσεων καὶ άποφάσεων	94
Υπαρχόντων παραχώρησις ἢ έκστασις	42

Χ

Χρησιμότης προθεσμιών	1
Χωρισμός κτημάτων γυναικός	37,38,39
Χρόνος διαρκείας προσωπικῆς κρητήσεως	115

Β'.

ΕΥΡΕΤΗΡΙΟΝ ΠΡΟΘΕΣΜΙΩΝ ΠΟΙΝΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Α

'Αγωγή πολιτικῆς παραγραφή . . .	179
'Αγωγή πολιτικῆ. Κοινεποίησης αὐτῆς.	127 —
'Αγωγή ποινικῆς παραγραφή . . .	180
'Αναίρεσις βουλευμάτων . . .	169
'Αναίρεσις ἀποφάσεων . . .	170—171
'Αναίρεσις παραίτησις . . .	172
'Αναίρεσις διαδικασία ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου . . .	144
'Αναίρεσις ἀποφάσεων Ἀναθεωρητικοῦ δικαστηρίου . . .	171
'Ανακοίνωσις ἐγγράφων τῷ κατηγορου- μένῳ . . .	130
'Ανακοπή βουλευμάτων . . .	160
'Ανακοπή ἐνόρκων . . .	153—161
'Ανακοπή ἐρήμην ἀποφ. Πλημμελαιο- δικείου . . .	162
'Ανακοπή ἐρήμην ἀποφ. Πταισματο- δικείου . . .	163
'Ανακοπή ἐρήμην ἀποφ. Πλημμελαιοδι- κείου φυγοδίκων . . .	164
'Ανακοπή ἐρήμην ἀποφ. Κακουργιοδι- κείου φυγοδίκων . . .	165
'Ανακοπή ἐρήμην ἀποφ. Προξενείων ἐπὶ πταισμάτων . . .	157

Ἀνακοπή ἐρήμην ἀποφ. Προξενείων ἐπὶ πλημμελημάτων	158
Ἀνακριτῆς ἐκδίδων ἔνταλμα φυλακίσεως.	119
Ἀνακριτοῦ διάρκεια ὑπηρεσίας	125
Ἀναστολή ἐκτελέσεως	175 καὶ ἐξῆς
Ἀποκατάστασις	184, 185
Ἀποφάσεων ποινικῶν παραγραφή . .	183
Ἀπόφασις ἐρήμην Πλημμελειοδικείου Κοινοποιήσις	187
Ἀπόσβεσις ποιν. ἀγωγῆς δι' ἰδιωτικῆς συγγνώμης	181
Ἀπόσβεσις ποιν. ἀγωγῆς ἐνεκὲν ἐμπρά- κτου μετανοίας	182
Αὐτόφορα ἐγκλήματα	118

B

Βουλευμάτων ἀναίρεσις	169
Βουλευμάτων κοινοποιήσις	133
Βουλευτῶν καταδίωξις	190

Γ

Γυνὴ ἔγκυος. Ἀναστολή ἐκτελέσεως . .	178
--------------------------------------	-----

Δ

Δασικά πταίσματα καὶ πλημμελήματα	123, 196, 197
Δημοσίων ὑπαλλήλων ἐξῆς	194
Διαδικασία κατὰ φυγοδίκων	139—140
Διαδικασία Ἐφετείου δικάζοντος ὡς Κακουργιοδικείου	141
Διαδικασία Κακουργιοδικείου δικάζοντος πολιτικά ἢ τοῦ τύπου ἐγκλήματα	142
Διαδικασία Ἀρείου Πάγου ἐπὶ ἀναιρέ- σεως	144

Δίκαια παραβάσεων τοῦ Νόμου περὶ μὴ δηλώσεως ζώων	188
Διάρκεια ὑπηρεσίας ἀνακριτοῦ	125
Δήλωσις ζώων	188

Ε

Ἐγγύσεις. Κατάπτωσις αὐτῆς	192, 193
Ἐγκλήματα πολιτικὰ	191
Ἐγκλήματα ἐπ' αὐτοφύρῳ	118
Ἐγκλητήριον. Σύνταξις αὐτοῦ	131
Ἐγκλητήριον. Κοινοποιήσις αὐτοῦ	133
Ἐκδοσις ἐγκληματιῶν, ἀλλοδαπῶν	195
Ἐκτέλεσις ἀποφάσεων μετ' ἀναίρεσιν	173
Ἐκτέλεσις θανατικῆς ποινῆς	174
Ἐκτελέσεως ἀναστολή	175 καὶ ἐξῆς
Ἐνορκοί. Ἐκλογή αὐτῶν κλπ.	147 καὶ ἐξῆς
Ἐνστασις κατὰ καταλόγου ἐνόρκων	150
Ἐνταλμα φυλακίσεως ἀνακριθέντος	119
Ἐξύβρισις δημοσίων ὑπαλλήλων	194
Ἐρευνα κατ' οἶκον	194
Ἐρήμην ἀποφ. Πλημμελ. κοινοποιήσις	187
Ἐφετῶν Συμβούλιον	132
Ἐφeseis ἀποφάσεων Πταισματοδικεῖου	168
Ἐφeseis ἀποφ. Εἰρηνοδίκου πειθαρχικῶς καταδικάζοντος	167
Ἐφετεῖον δικάζον ὡς Κακουργιοδικεῖον	141
Ἐφeseis ἀποφάσεων Προξενείων	158

Ζ

Ζώων κατάσχσεις	122
---------------------------	-----

Θ

Θανατικὴ ἐκτέλεσις, ἐγκύων γυναικῶν,

κληρικῶν, παραφρόνων κλπ.	175	καὶ ἐξῆς
Θέσπισμα κλητήριον. Κοινοποίησις αὐτοῦ.	136	
Θεουβούντων ἐνώπιον τοῦ ἀνάκτορου κρι- τησις	124	
I		
Ἰδιώτης κατηγορῶς	128	
K		
Κατάλογος μαρτύρων. Κοινοποίησις αὐτοῦ	134	
Κακουργιοδικεῖν δικάζων ὡς Πλημμε- λειοδικεῖν	143	
Κακουργιοδικεῖν. Συγκρότησις καὶ διαρ- κεια αὐτοῦ	145—158	
Κατάσχσεις ζώων καὶ λοιπῶν εἰς φθο- ράν ὑποκειμένων	122	
Κατάσχσεις ἐφημερίδων καὶ λοιπῶν ἐν- τύπων	121	
Κλησις μαρτύρων πρὸς ἀνάκρισιν	116	
Κλησις μαρτύρων Πλημμελειοδικεῖου	137	
Κλησις κατηγορουμένου καὶ μαρτύρων Πταισματοδικεῖου	138	
Κλητήριον θέσπισμα, κλησις κατηγορου- μένου εἰς Πλημμελειοδικεῖν	136	
Κλησις κατηγορουμένου ἐνώπιον Κακουρ- γιοδικεῖου	133	
Κλησις μαρτύρων ἐνώπιον Κακουργιοδικεῖου	135	
Κλησις κατηγορουμένου εἰς Κακουργιο- δικεῖν δικάζον ἐγκλήματα πολι- τικά καὶ τοῦ τύπου	142	
Κλησις κατηγορουμένου εἰς Κακουργιο- δικεῖν δικάζον πλημμελήματα καὶ πταίσματα	143	

Κλητήριον ἐπίκριμα	139, 117
Κλητήριον ἐπίκριμα Κακουργιοδικείου ἐπὶ φυγοδικῶν	140
Κλήρωσις ἐνόρκων	151
Κληρικαί. Ἀναστολή ἐκτελέσεως κατ' αὐτῶν	177
Κοινοποιήσις ἐγκλητηρίου καὶ βουλευ- ματος	133
Κράτησις θορυβούντων	124

M

Μάρτυρες καλούμενοι ὑπ' ἀνακριτοῦ	116
Μάρτυρες. Ἀνακοπή αὐτῶν ἐπὶ λιπομαρ- τυρίᾳ	159
Μάρτυρες Κακουργιοδικείου. Καταλο- γος αὐτῶν καὶ κοινοποιήσις	134, 135
Μάρτυρες Κακουργιοδικείου. Κλήσις αὐ- τῶν	135
Μάρτυρες Πλήμμελειδικείου. Κλήσις αὐτῶν	137
Μάρτυρες Πταισματοδικείου. Κλήσις αὐτῶν	138
Μετάνοια ἔμπρακτος κατηγορουμένου	182

N

Νέμος περὶ δηλώσεως ζώων	188
------------------------------------	-----

O

Οἶκος. Κατ' οἶκον ἔρευνα	120
------------------------------------	-----

Π

Παραγραφή πολιτ. ἀγωγῆς	179
Παραγραφή ποινικῆς ἀγωγῆς	180
Παραγραφή ποινικῶν ἀποφάσεων	183
Παράφρονες. Ἀναστολή ἐκτελέσεως κατ' αὐτῶν	176

Περιουσία ἐρημοδικασθέντος φυγοδίκου εἰς Κακουργιοδικεῖον	189
Πλημμελειοδικεῖον. Θέσπισμα	136
Πλημμελήματα καὶ Πταίσματα συναφῇ πρὸς κακουργήματα	143
Ποινικῆς ἀγωγῆς ἀπόσβεσις δι' ἰδιωτι- κῆς συγγνώμης	181
Ποινικῆς ἀγωγῆς ἀπόσβεσις ἕνεκεν ἐμ- πράκτου μετανοίας	182
Πολιτικὴ ἀγωγή. Κοινοποιήσεις αὐτῆς	127
Πρακτικὰ συνεδριάσεων. Ὑπογραφή αὐτῶν	186
Προανακρίσεως τέλος	126
Προξενεῖα	154—158
Προξενεῖου ἐρήμην ἀποφ. Ἀνακοπὴ αὐτῆς	158, 166

Σ

Σύλληψις ἐπ' αὐτοφώρῳ ἐγκληματούντων	118
Σύνεδροι	146
Συνάφεια καὶ συναιτιότης	143
Συμβούλιον Ἐφετῶν εἰσαγωγή ὑποθέ- σεως εἰς αὐτὸ	129
Συγγνώμη ἰδιωτικὴ ἀποσβευνύουσα ποιν. ἀγωγήν	181
Σταφιδικὰ ἐγκλήματα	198

Τ

Τέλος προανακρίσεως	126
-------------------------------	-----

Υ

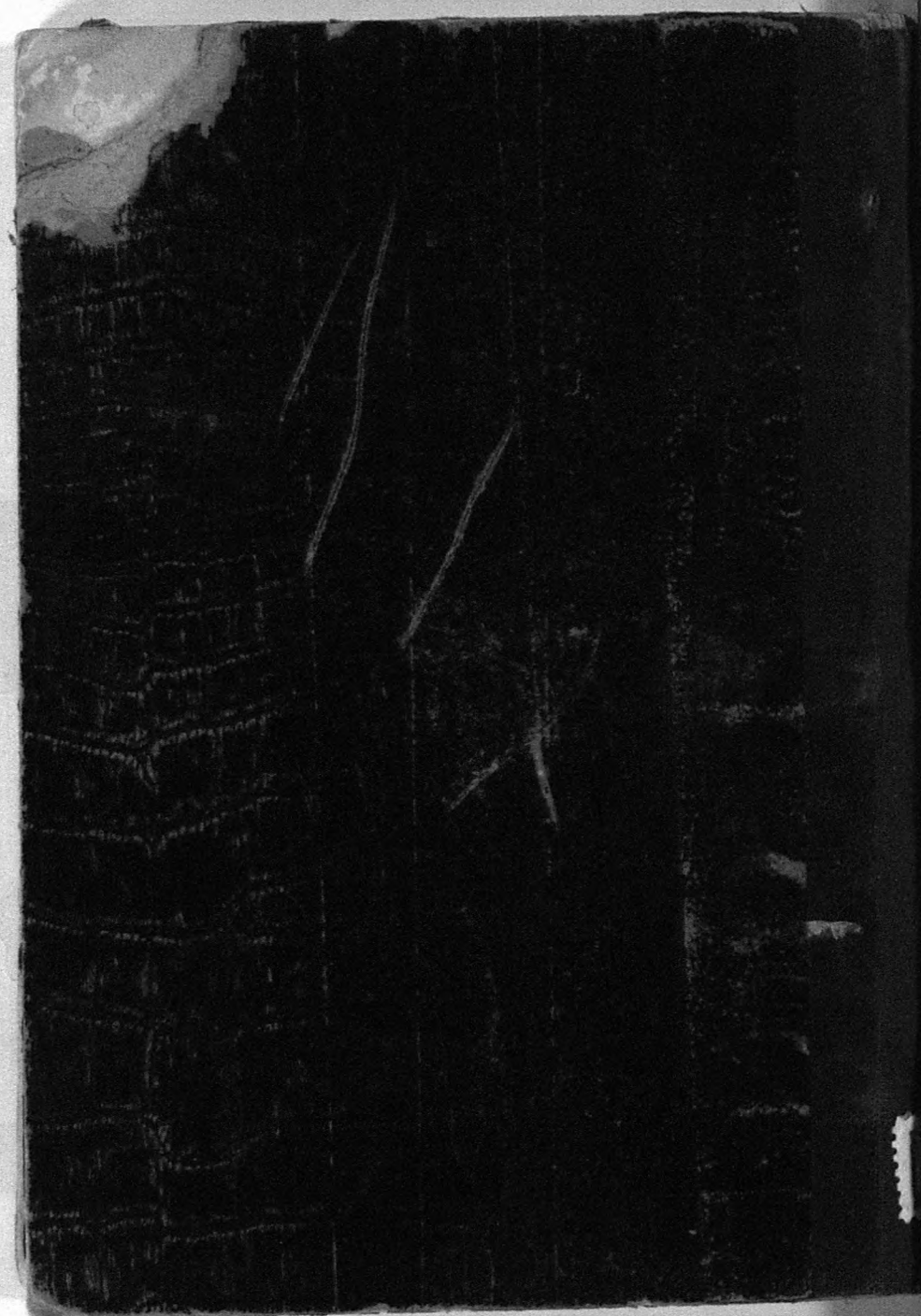
Ὑπαλλήλων ἐξέυβρισις	194
--------------------------------	-----

Φ

Φυγοδικῶν διαδικασία	164, 165
--------------------------------	----------

ΤΕΛΟΣ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας